

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η θέσπιση του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα με τον Καν. (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, επέβαλε την εναρμόνιση της Εθνικής προς την Κοινοτική Νομοθεσία.

Με αυτή την προοπτική, ο ισχύων Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας ν.1165/1918 υπέστη ανάλογες τροποποιήσεις, προκειμένου αφ' ενός μεν να εξαλειφθούν διατάξεις που ήταν αντίθετες προς το Κοινοτικό Δίκαιο, αφ' ετέρου δε να ανταποκριθεί, όσο το δυνατό, η Εθνική Νομοθεσία στις ανάγκες προώθησης του σύγχρονου εμπορίου.

Παρά τη συμπλήρωση και αναμόρφωση μερικών διατάξεων του Τελωνειακού Κώδικα, παρέμεινε έντονη η ανάγκη της κατάρτισης ενός νέου Τελωνειακού Κώδικα, στον οποίο θα συγκεράζονται οι Εθνικές με τις Κοινοτικές διατάξεις, θα εμπλουτίζονται οι ήδη ισχύουσες, θα διαγράφονται οι αναχρονιστικές και θα συμπεριλαμβάνονται σε αυτόν όλα τα θέματα, αρμοδιότητας της Τελωνειακής Υπηρεσίας, προσδιορίζοντας τη φύση και το εύρος της αποστολής της. Στο νέο αυτό Κώδικα θα περιλαμβάνεται για πρώτη φορά η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης, με τη συμπερίληψη σε αυτόν του ν. 2127/1993 και η διαδικασία φορολόγησης των οχημάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2682/1999, προκειμένου να βρίσκεται συγκεντρωμένη, σε ενιαίο νομοθέτημα, η Τελωνειακή Νομοθεσία.

Για την ταχύτερη διεξαγωγή των εργασιών στα Τελωνεία, σε συνάρτηση με τις σύγχρονες εξελίξεις και τις ανάγκες του εμπορίου, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, αλλά και την εξασφάλιση των δημοσιονομικών συμφερόντων, επιβάλλεται η κατάρτιση ενός τέτοιου νέου Κώδικα, ώστε να συμβάλει τα μέγιστα τόσο στη διευκόλυνση των συναλλαγών κατά την πραγματοποίηση των τελωνειακών διαδικασιών, που προβλέπονται από το Γενικό Μέρος, όσο και στον περιορισμό του αδικήματος της λαθρεμπορίας με τον εκσυγχρονισμό των σχετικών διατάξεων, στις περιπτώσεις τελωνειακών παραβάσεων, που προβλέπονται από το Ποινικό Μέρος.

Εν όψει των προαναφερομένων και με γνώμονα την ανάγκη προώθησης του εισαγωγικού και εξαγωγικού Εμπορίου, αλλά και την εναρμόνιση διατάξεων και διαδικασιών προς τη συγκεκριμένη δομή και ανάπτυξη του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος των Τελωνείων, το οποίο ήδη ευρίσκεται στα πρώτα στάδια εφαρμογής του, καταρτίσθηκε το παρόν νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο αφ' ενός μεν παρέχεται μεγαλύτερη ευχέρεια στη Διοίκηση να ρυθμίζει θέματα με την έκδοση εκτελεστικών πράξεων, διευκολύνοντας έτσι τις συναλλαγές, αφ' ετέρου δε προσαρμόζει τα Τελωνειακά Καθεστώτα προς το αντίστοιχο Κοινοτικό Δίκαιο.

Ο νέος Τελωνειακός Κώδικας περιλαμβάνει 6 μέρη και 184 άρθρα, έναντι 2 μερών, και 134 άρθρων του ισχύοντος.

Η διάρθρωση της ύλης σε κεφάλαια και άρθρα έγινε με τη συγκέντρωση στο ίδιο αντικείμενο, στο οποίο αναφέρονται, των σχετικών διατάξεων, που είναι κατεσπαρμένες στα διάφορα άρθρα του ισχύοντος Κώδικα και άλλα νομοθετήματα, καθώς και των σχετικών κοινοτικών διατάξεων, σε τρόπο ώστε να εμφανίζεται ολοκληρωμένο

κάθε κεφάλαιο.

Ο νέος Τελωνειακός Κώδικας επιφέρει τις εξής ουσιώδεις τροποποιήσεις:

(α) Τροποποιήσεις – Συμπληρώσεις

1. Αντικατάσταση του όρου « Τελωνειακή γραμμή της χώρας» του ισχύοντος κώδικα από τον όρο « τελωνειακό έδαφος της χώρας» σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις . Ο νέος κώδικας προσδιορίζει την ακριβή έκταση του τελωνειακού έδαφους για την εφαρμογή της Τελωνειακής νομοθεσίας και καθιερώνει την αρχή υποχρεωτικής σύστασης και λειτουργίας Τελωνειακών Αρχών στα θεσμοθετημένα σημεία εισόδου – εξόδου της χώρας.

2. Απάλειψη αναχρονιστικών διατάξεων για το ωράριο λειτουργίας των Τελωνείων, το οποίο ορίσθηκε με γνώμονα τις σύγχρονες απαιτήσεις του εμπορίου και την εξυπηρέτηση του πολίτη, λαμβάνοντας ταυτόχρονα τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη παράνομων πράξεων σε βάρος του Δημοσίου

3. Εκσυγχρονισμός των Γενικών Διατάξεων του ισχύοντος Κώδικα, όπως αυτές που αφορούν στην έγκριση των εργασιών διακίνησης υποκείμενων εμπορευμάτων και τις απαγορεύσεις, σύμφωνα με τις επιταγές του Κοινοτικού Δικαίου και με συγκερασμό και άλλων διατάξεων του ισχύοντος Κώδικα, συναφών κατ' αντικείμενο.

4. Τροποποίηση των άρθρων που αφορούν στις αφίξεις και τα δηλωτικά εισαγωγής με συμπερίληψη σε αυτά της διαδικασίας κατάθεσης δηλωτικού από πλοίο, στο οποίο έχει χορηγηθεί έγκριση τακτικής γραμμής, με καθιέρωση αρμοδιότητας του Υπουργού Οικονομικών, να ρυθμίζει διαφορετικά τα οριζόμενα για τα δηλωτικά, για συγκεκριμένες κατηγορίες πλοίων.

5. Προσθήκη διάταξης, σύμφωνα με την οποία οι ναυτικοί πράκτορες ή οι αντιπρόσωποι των πλοίων υποχρεούνται να γνωστοποιούν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή την επικείμενη άφιξη πλοίου.

6. Καθιέρωση της χρήσης μηχανογραφικής μεθόδου, ως εναλλακτικού τρόπου κατάθεσης δηλωτικού, με παροχή της ευχέρειας στον Υπουργό Οικονομικών να ρυθμίσει με απόφασή του τον τύπο και το περιεχόμενό του.

7. Προσθήκη διατάξεων, με τις οποίες καθορίζονται αρμοδιότητες των Τελωνειακών υπαλλήλων για τον έλεγχο, κατά την άφιξη, στη χώρα μας, οποιουδήποτε μεταφορικού μέσου, με στόχο την πρόληψη λαθρεμπορικών πράξεων, με ταυτόχρονη καθιέρωση συγκεκριμένης αρμοδιότητας του Υπουργού Οικονομικών για τον καθορισμό των διαδικασιών επίσκεψης από την Τελωνειακή Αρχή των πλοίων και των αεροσκαφών των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας ή άλλων Δημοσίων Υπηρεσιών.

8. Προσθήκη, διευκρινιστική, της ιδιότητας του νόμιμου αντιπροσώπου του κυρίου των εμπορευμάτων κατά τη διαδικασία κατάθεσης διασάφησης μετά την προσκόμιση τους στην Τελωνειακή Αρχή, όπως αυτό προσδιορίζεται από τις Κοινοτικές διατάξεις.

9. Απλούστευση της διαδικασίας, με την οποία καθορίζονται ορισμένες Τελωνειακές Αρχές για τον Τελωνισμό συγκεκριμένων εμπορευμάτων, με έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

10. Προσθήκη διάταξης, με την οποία ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί να καθορίζει: τις επί μέρους διαδικασίες, που αφορούν στην εφαρμογή των όρων και προϋποθέσεων υπαγωγής των εμπορευμάτων σε ένα από τα Τελωνειακά Καθεστώτα, τον τρόπο υποβολής των απαιτού-

μενων δικαιολογητικών, όταν η διασάφηση υποβάλλεται μηχανογραφικά, τις επί μέρους διαδικασίες, που απαιτούνται για να λάβουν τα εμπορεύματα έναν τελωνειακό προορισμό, καθώς και τη βεβαίωση, είσπραξη φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων που αναλογούν στα εμπορεύματα αυτά, κατά το μέρος που αυτές δεν καθορίζονται ρητά από την Κοινοτική νομοθεσία.

11. Θέσπιση στο νέο Κώδικα διάταξης, σύμφωνα με την οποία η αίτηση αναστολής που τυχόν υποβληθεί στα αρμόδια Διοικητικά Δικαστήρια κατά της πράξης βεβαίωσης για ποσά που δεν εισπράχθηκαν ή ποσά που βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν ελλιπώς, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης. Η διάταξη αυτή τέθηκε, προκειμένου να απεγκλωβίσει την Τελωνειακή Υπηρεσία και όχι μόνο, από το αδιέξοδο, στο οποίο οδηγήθηκε, ως προς την είσπραξη των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, μετά την δημοσίευση και εφαρμογή του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (v.1717/1999), ο οποίος δεν έλαβε υπόψη του τις διατάξεις των άρθρων 29 και 97 του ισχύοντος Τελωνειακού Κώδικα, με αποτέλεσμα να δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα στην εξασφάλιση των δημοσιονομικών συμφερόντων και βέβαια και ως προς την απόδοση των ίδιων Πόρων της Κοινότητας. Η κατοχύρωση αυτή των συμφερόντων του Δημοσίου, είχε επιτευχθεί ύστερα από τη συμπλήρωση των άρθρων 29 και 97 του ισχύοντος τελωνειακού κώδικα, με τα οποία επιδιώκεται η άμεση καταβολή του 50 ή του 30% αντίστοιχα των οφειλομένων προς το Δημόσιο στα πλαίσια και της αποφυγής φαλκίδευσης των απαιτήσεων του Δημοσίου.

12. Εκσυγχρονισμός των άρθρων 37 και 38 του ισχύοντος Τελωνειακού Κώδικα, περί Εθνικής Διαμετακόμισης, με συγκερασμό των δύο άρθρων και δημιουργίας ενός νέου (άρθρο 38), εναρμονισμένου προς τις κοινοτικές διατάξεις.

13. Τροποποίηση του κεφαλαίου, που αφορά στα Αζήτητα Εμπορεύματα, με απάλειψη διατάξεων, που ήδη στη πράξη έχουν καταργηθεί και εκσυγχρονισμό των υπολοίπων, με καθιέρωση διαδικασίας πιο ευέλικτης, διατηρώντας τη βασική δομή ανέπαφη λόγω της μετά από πολύχρονη εμπειρία, αποτελεσματικής εφαρμογής της.

14. Απλοποίηση της διαδικασίας για τη σύσταση και τον προσδιορισμό του τρόπου λειτουργίας των Ελεύθερων Ζωνών.

15. Τροποποίηση του Ποινικού Τμήματος με τρόπο ώστε το μέρος, που δεν δημιούργησε πρόβλημα στην καταπολέμηση της λαθρεμπορίας, να μείνει ανέπαφο.

(β) Καταργούμενες διατάξεις

Καταργούνται ως ανενεργά:

- Από τις Γενικές διατάξεις, το άρθρο 6

- Από το Κεφάλαιο Β' του ισχύοντος, που αφορά στις αφίξεις και τα Δηλωτικά Εισαγωγής, τα άρθρα 18,19 και 24.

- Από το Κεφάλαιο Γ' του ισχύοντος Κώδικα, το οποίο αφορά στη Διασάφηση Εισαγωγής και τον τελωνισμό των εμπορευμάτων που τίθενται σε ανάλωση ή Ελεύθερη Κυκλοφορία, καταργούνται τα άρθρα 25, 26, 27, 28, 28Α, 28Ε, 28ΣΤ, 28Ζ, 28Η, 29, 30, 32, 35 και 36. Κρίθηκε σκόπιμο να καταργηθούν τα προαναφερθέντα άρθρα, για το λόγο ότι το περιεχόμενό τους εμπειριέχεται σε κοινοτικές διατάξεις, αφ' ενός, αφ' ετέρου δε, θέματα, που σχετίζονται με την περιγραφόμενη από αυτά, διαδικα-

σία, να ρυθμίζονται με Υπουργικές Αποφάσεις, όπως αυτό αναφέρεται στο άρθρο 33 του σχεδίου.

- Από το Κεφάλαιο ΣΤ' του ισχύοντος που αφορά στην Αποταμίευση και Ελεύθερη Ζώνη, όλα τα άρθρα(46-65), πλην του άρθρου, που αφορά στις Ελεύθερες Ζώνες και Αποθήκες(άρθρο 39 του σχεδίου). Τα άρθρα, που καταργούνται καλύπτονται από τις κοινοτικές διατάξεις, αφ' ενός και αφ' ετέρου, κατά το μέρος που δεν προβλέπονται από αυτές, θα αποτελέσουν αντικείμενο Υπουργικής Απόφασης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 30 του σχεδίου.

- Όλο το Κεφάλαιο Θ' του ισχύοντος, που αφορά στην εξαγωγή και την Μεταφορά. Ειδικότερα: τα άρθρα 70 έως 70 ΙΓ, σχετικά με την εξαγωγή, ως καλυπτόμενα από τις κοινοτικές διατάξεις, ενώ οι επί μέρους λεπτομέρειες θα προσδιορίζονται σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 33 του σχεδίου και τα άρθρα 71 έως 78, σχετικά με τη Μεταφορά, διαδικασία η οποία καλύπτεται από τις διατάξεις της Εθνικής Διαμετακόμισης.

- Ολόκληρο το κεφάλαιο ΙΑ', περί Τελωνειακής Ζώνης και άλλων μέτρων επιτήρησης (άρθρα 80 έως και 88 του ισχύοντος).

- Από το Κεφάλαιο ΙΔ' του ισχύοντος, που αφορά στις ποινές της λαθρεμπορίας, καταργήθηκε το άρθρο 106.

Από τις Μεταβατικές και Τελικές διατάξεις καταργήθηκαν τα άρθρα 128 έως 132.

(γ) Νέες διατάξεις – Κεφάλαια - άρθρα

Μέρος Πρώτο

- Για πρώτη φορά προσδιορίζεται:

- το πεδίο εφαρμογής του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, όπως αυτό αποτυπώνεται στο άρθρο 1.

- Επιπλέον, είναι η πρώτη φορά που θεσπίζεται άρθρο, που καθορίζει το σύνολο των αρμοδιοτήτων της Τελωνειακής Υπηρεσίας, όπως αυτές σκιαγραφούνται στην κοινοτική και εθνική νομοθεσία, και δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στη διάκριση των αρμοδιοτήτων των Τελωνειακών Υπαλλήλων από αυτές των υπόλοιπων διωκτικών αρχών, αλλά και στον προσδιορισμό τους με βάση τις σύγχρονες απαιτήσεις και πρακτικές για την αποτελεσματική διενέργεια ελέγχου και την αποφυγή παράνομων πράξεων.

- Το άρθρο 4, το οποίο υιοθετεί και στον Τελωνειακό Κώδικα, την επιβολή ποινής εναντίον οποιουδήποτε διαπράττει παράνομη πράξη εναντίον Τελωνειακών Υπαλλήλων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της ποινικής νομοθεσίας.

- Το άρθρο 6, το οποίο προσδιορίζει την έννοια του Τελωνειακού Περιβόλου.

- Το άρθρο 11, το οποίο αφορά στην τήρηση του απορρήτου των τελωνειακών παραστατικών, τα οποία γνωστοποιούνται μόνο στην περίπτωση που ζητηθούν τα στοιχεία αυτά από δικαστική αρχή , όταν εκκρεμεί σχετική υπόθεση ή χορήγηση αυτών των στοιχείων σε άλλες δημόσιες αρχές όταν ανακύπτουν θέματα προστασίας δημοσίου συμφέροντος διεκδικήσεις όρων ή άλλων έννομων δικαιωμάτων τους. Για τη συμπερίληψη αυτής της διάταξης λήφθηκαν υπόψη, τόσο οι διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1839/1951 περί φορολογικού απορρήτου, όσο και οι διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 4 του ν. 1756/1988 περί Οργανισμού Δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 1599/1986, περί σχέσεων Κράτους –

Πολίτη, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, από το ν. 2690/1999, με τον οποίο θεσπίστηκε Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας.

- Το Κεφάλαιο Β' του ισχύοντος «Τελωνειακού Κώδικα», το οποίο αφορά στις αφίξεις και τα δηλωτικά εισαγωγής, διαφοροποιείται ως προς τη δομή του, ως εξής:

Μέρος Δεύτερο

Κεφάλαιο Α': Τελωνειακές Διαδικασίες - Αφίξεις και Δηλωτικά

Τμήμα Α': Θαλάσσιες Μεταφορές

Τμήμα Β': Λοιπές Μεταφορές, που περιλαμβάνει τις Αεροπορικές και τις Οδικές

Μεταφορές, καθώς και τις Υποχρεώσεις Προσώπων (άρθρα 20, 21,22 και 23).

Κεφάλαιο Β': Είσοδος - Επιτήρηση εμπορευμάτων και προσωρινή εναπόθεση :

Άρθρα 24 και 25, τα οποία αποτελούν τροποποίηση του άρθρου 23 του ισχύοντος.

- Ένα νέο Κεφάλαιο Γ' εισάγεται με το νέο Κώδικα, το οποίο αφορά στο Δασμολόγιο και περιλαμβάνει την Δασμολογική Μεταχείριση και τις Αμφισβητήσεις (άρθρα 26 έως 28), με απούπωση του ορισμού της Τελωνειακής Οφειλής, καθώς και της διαδικασίας για τη σύσταση, συγκρότηση και λειτουργία των Επιτροπών Αμφισβητήσεων.

- Το νέο Κεφάλαιο Δ' το οποίο φέρει τον τίτλο «Τελωνειακή οφειλή» (άρθρα 29, 30, 31 και 32) και περιλαμβάνει τη γένεση, βεβαίωση, είσπραξη και απόσβεση τελωνειακής οφειλής καθώς και τις εγγυήσεις, τη συμπληρωματική βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων και τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα εναρμονισμένο και σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις.

- Το νέο Κεφάλαιο Ε', το οποίο φέρει τον τίτλο «Τελωνειακοί Προορισμοί», περιλαμβάνει τα εξής τμήματα:

1.Τμήμα Α': Με το άρθρο 33 παρέχονται διευκρινίσεις για την ταυτότητα του κυρίου των εμπορευμάτων, σύμφωνα με τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις, και παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να ρυθμίζει τις επί μέρους διαδικασίες που αφορούν στην εφαρμογή των όρων και προϋποθέσεων υπαγωγής των εμπορευμάτων σε ένα από τα Τελωνειακά καθεστώτα, όπου ρητά δεν ρυθμίζονται από την Κοινοτική Νομοθεσία.

2.Τμήμα Β' Το τμήμα αυτό αφορά τις Απλουστευμένες Διαδικασίες και περιλαμβάνει τροποποίηση των άρθρων 28Γ και 28Δ του ισχύοντος (άρθρα 34, 35 και 36 του σχεδίου).

3.Τμήμα Γ' Το κεφάλαιο αυτό, που περιλαμβάνει το άρθρο 37 του σχεδίου, αφορά στην Εγκατάλειψη, Καταστροφή και την Εκποίηση των Εμπορευμάτων και αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 31 του ισχύοντος Κώδικα, κατ'εφαρμογή των Κοινοτικών διατάξεων.

4.Τμήμα Δ' (άρθρο 38). Αφορά στην εθνική διαμετακόμιση και αποτελεί τροποποίηση των άρθρων 37 και 38 του ισχύοντος.

5.Τμήμα Ε', το οποίο φέρει τον τίτλο ελεύθερες ζώνες και αποθήκες και αποτελεί τροποποίηση της διαδικασίας για τη σύσταση και τον προσδιορισμό του τρόπου λειτουργίας των ελεύθερων ζωνών.

- Στο νέο Τμήμα ΣΤ' (άρθρο 40 του σχεδίου) γίνεται αναφορά, επιγραμματικά, στη διαδικασία κατάθεσης Τε-

λωνειακού Παραστατικού για τον εφοδιασμό πλοίων, αεροσκαφών και λοιπών συναφών ειδικών προορισμών.

- Το νέο Τμήμα Ζ', το οποίο φέρει τον τίτλο «Επιβολή Δικαιωμάτων», περιλαμβάνει το άρθρο 41 του σχεδίου (67 και 65 του ισχύοντος), τροποποιημένα και αφορούν στα Δικαιώματα Υπερημερίας και Αποταμίευσης, αντίστοιχα.

- Το νέο Τμήμα Η', το οποίο περιλαμβάνει το άρθρο 42 και αφορά στις ποινές ανακριβούς δήλωσης (ισχύον άρθρο 33, τροποποιημένο, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην κατ' άρθρον ανάλυση).

- Το Τμήμα Θ' (άρθρα 43, 44, 45, 46, 47, 48 και 49) και αφορά στα αζήτητα εμπορεύματα.

- Το Τμήμα Ι' (άρθρα 50 και 51) αποσκευές επιβατών

- Το Τμήμα ΙΑ' (άρθρο 52) εύφλεκτες ύλες

- Το νέο Μέρος Τρίτο αφορά στους Ειδικούς Φόρους Κατανάλωσης και περιλαμβάνει ολόκληρο το νόμο 2127/93, ο οποίος ουσιαστικά αποτελεί εναρμόνιση προς το Κοινοτικό Δίκαιο του Φορολογικού καθεστώτος των πετρελαιοειδών προϊόντων, της αλκοόλης και των αλκοολούχων ποτών, καθώς και των βιομηχανοπιμένων καπνών.

- Το νέο Μέρος Τέταρτο, το οποίο φέρει τον τίτλο «Τέλος Ταξινόμησης Οχημάτων» περιλαμβάνει το ν. 2682/1999, ο οποίος αφορά στις διαρρυθμίσεις στη φορολογία των αυτοκινήτων οχημάτων.

- Στο νέο Μέρος Πέμπτο, το οποίο αφορά στις Παραβάσεις – Παρατυπίες, προστίθεται ένα νέο Τμήμα Δ', το οποίο φέρει τον τίτλο «Ασφαλιστικά Μέτρα – Διοικητικές Κυρώσεις» και περιλαμβάνει τα άρθρα 153 και 154, με τα οποία οι διοικητικές κυρώσεις στη φορολογική νομοθεσία, που προβλέπονται από το ν. 2523/1997, επεκτείνονται και σε περιπτώσεις που Τελωνειακή Αρχή διαπιστώνει λαθρεμπορίες ή απάτες σε βάρος των συμφερόντων του Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Τέλος, στο Μέρος Έκτο των Τελικών και Μεταβατικών διατάξεων εισάγονται πέντε νέα άρθρα:

Τα άρθρα 178, 179, 180, 181,182,183, και 184 με τα οποία ρυθμίζεται η ισχύς των Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων, η έναρξη ισχύος του συντελεστή σε Ευρώ του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, ο συσχετισμός των αρμοδιοτήτων της Τελωνειακής Υπηρεσίας με αυτές των υπηρεσών του Γενικού Χημείου του Κράτους σε συγκεκριμένα θέματα, και οι καταργούμενες διατάξεις.

Ειδικότερα, για τις επί μέρους διατάξεις, αναφέρουμε τα εξής:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Για το άρθρο 1

Με αυτό το άρθρο, για πρώτη φορά προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα, αντίστοιχα προς το πεδίο εφαρμογής του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, συμπεριλαμβάνοντας στον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα την ισχύουσα περί Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης Νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Για το άρθρο 2

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια του τελωνειακού εδάφους, σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις. Κατά τη διάταξη της παραγράφου αυτής, το τελωνειακό έδαφος περιλαμβάνει το χερσαίο τμήμα της χώρας ηπειρωτικό και νησιωτικό, τα χωρικά ύδατα, τα εσωτερικά θαλάσσια ύδατα και τον εναέριο χώρο.

Ο καθορισμός της έννοιας του τελωνειακού εδάφους κρίνεται σκόπιμος, για τον προσδιορισμό της εδαφικής έκτασης της χώρας, στην οποία έχουν εφαρμογή οι τελωνειακοί νόμοι και κανονισμοί.

Επίσης στην παράγραφο αυτή δίνεται ο ορισμός των Ελεύθερων Ζωνών, με βάση τις κοινοτικές διατάξεις.

2. Η παράγραφος αυτή αποτελεί ουσιαστικά τροποποίηση της παρ. 5 του άρθρου 1 του ισχύοντος κώδικα. Με τη διάταξη αυτή γίνεται σαφής αναφορά στην αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών για τον καθορισμό της καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητας των Τελωνειακών Αρχών.

3. Στην παράγραφο αυτή αντικαθίσταται ο όρος « Διάβαση» του ισχύοντος κώδικα (άρθρο 1 παρ. 4) από τον όρο «Σημεία εισόδου – εξόδου», όπως αυτά προσδιορίζονται και από τις εθνικές συναφείς διατάξεις.

Επιπλέον, καθιερώνεται η αρχή της υποχρεωτικής λειτουργίας Τελωνειακών Αρχών στα νομοθετημένα σημεία εισόδου – εξόδου του τελωνειακού εδάφους της χώρας.

Για το άρθρο 3

Το άρθρο αυτό, το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, είναι νέο, σκιαγραφεί τις αρμοδιότητες της Τελωνειακής Υπηρεσίας σε γενικές γραμμές, όπως αυτές αποτυπώνονται στην Κοινοτική και Εθνική Νομοθεσίας (παρ.1). Ταυτόχρονα τις περιγράφει λεπτομερώς, στα επί μέρους αντικείμενα, των οποίων άπτεται και τις διακρίνει από εκείνες των υπόλοιπων διωκτικών Αρχών.

Για το άρθρο 4

Το άρθρο αυτό μεταφέρει τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και στον Τελωνειακό και αφορά στην επιβολή ποινής, σε περίπτωση διάπραξης άδικης πράξης από οποιονδήποτε, σε βάρος Τελωνειακών Υπαλλήλων.

Για το άρθρο 5

Το άρθρο 5 αποτελεί ουσιαστικά κατάργηση των άρθρων 2 και 3 του ισχύοντος κώδικα και δημιουργία ενός νέου, το οποίο αφορά στο ωράριο λειτουργίας των Τελωνειακών Αρχών. Για τη διατύπωση του συγκεκριμένου άρθρου ελήφθησαν υπόψη οι σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις για την προώθηση του εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου.

Για το άρθρο 6

Το άρθρο αυτό προσδιορίζει την έννοια του Τελωνειακού περιβόλου, δια της προσθήκης της διάταξης της παραγράφου 12 του ισχύοντος άρθρου 67 του πρώτου εδαφίου.

Για το άρθρο 7

Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού γίνεται προσαρμογή της διατύπωσης των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 4 του ισχύοντος κώδικα, στις ισχύουσες διαδικασίες του Κοινοτικού Κώδικα.

Η παράγραφος 3 αποτελεί τροποποίηση της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ισχύοντος και αφορά στην επιβολή απαγόρευσης εισαγωγής ειδών, με Κοινή Υπουργική Απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών, διαδικασία πλέον ευέλικτη της ισχύουσας.

Για το άρθρο 8

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού αποτελεί επαναδιατύπωση του άρθρου 7 του ισχύοντος κώδικα.

2. Η παράγραφος 2 είναι νέα και θεσπίζει απαγόρευση εκφόρτωσης από οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο, εμπορευμάτων υποκειμένων σε δασμούς και φόρους σε σημείο μη εγκεκριμένο από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές.

Για το άρθρο 9

Το άρθρο αυτό αποτελεί επανάληψη της διάταξης του άρθρου 9 του ισχύοντος, τροποποιημένου, σε ορισμένα σημεία, προς εκσυγχρονισμό των αρμοδιοτήτων των Τελωνειακών Αρχών στις περιπτώσεις ναυαγίων και ναυαγιαιρέσεων.

Για το άρθρο 10

1. Η παράγραφος 1 αποτελεί τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ισχύοντος και προβλέπει τη μη επιβολή ποινής για παραβάσεις τελωνειακών διατάξεων λόγω αποδεδειγμένης ανώτερης βίας.

2. Η δεύτερη παράγραφος, η οποία είναι τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ισχύοντος, αφορά στο βάρος της απόδειξης των τυχαίων γεγονότων και με αυτή διαφοροποιούνται τα πρόσωπα που το φέρουν, με βάση τα σύγχρονα δεδομένα.

Για το άρθρο 11

Το νέο αυτό άρθρο αφορά στις διατάξεις για το φορολογικό απόρρητο και συγκεκριμένα στις προϋποθέσεις χορήγησης Τελωνειακών παραστατικών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1839/1951 «Περί φορολογικού απορρήτου», του ν.1756/1988»Περί Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών» και του ν. 1599/1986, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει από το ν. 2690/1999 «Περί Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΤΙΚΑ

ΤΜΗΜΑ Α΄ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Για το άρθρο 12

Το άρθρο αυτό αποτελεί ουσιαστικά συγχώνευση και τροποποίηση των άρθρων 11 και 13 του ισχύοντος σχετικά με την κατάθεση δηλωτικού προς εναρμόνιση των διαδικασιών, προς τις κοινοτικές.

Συγκεκριμένα:

1. Η παράγραφος 1 αποτελεί τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ισχύοντος και αναφέρεται στην υποχρέωση του πλοιάρχου κάθε πλοίου, που καταπλέει σε λιμάνι της χώρας, να καταθέσει δηλωτικό μέσα σε 24 ώρες από τον κατάπλου, αντί για 12 που προβλέπεται από τον ισχύοντα κώδικα.

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού τέθηκε, κατ' εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων και συγκεκριμένα του Καν. (ΕΚ) αριθ. 75/98, (T.1540/ 138/A0019/18-3-98) ο οποίος τροποποίησε τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 σχετικά με διατάξεις εφαρμογής του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα.

Σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις, για πλοίο για το οποίο έχει εγκριθεί τακτική γραμμή και μεταφέρει μόνο κοινοτικά εμπορεύματα δεν κατατίθεται δηλωτικό.

3. Η παράγραφος 3 ορίζει ότι πριν να κατατεθεί το δηλωτικό, απαγορεύεται η εκφόρτωση των εμπορευμάτων εκτός αν δοθεί ειδική έγκριση.

4. Οι παράγραφοι 4 και 5 περιγράφουν την διαδικασία κατάθεσης του δηλωτικού.

5. Οι παράγραφοι 6 και 7 αποτελούν τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ισχύοντος.

6. Με την παράγραφο 9 παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών να ρυθμίζονται διαφορετικά τα οριζόμενα για τα δηλωτικά, όταν πρόκειται για ειδικές κατηγορίες πλοίων.

Για το άρθρο 13

Το άρθρο αυτό είναι νέο και αφορά στην κατάθεση δηλωτικού για φορτηγά επιβατικά και οχήματα γωγά πλοία αφ' ενός και για τα οχήματα διεθνών μεταφορών αφ' ετέρου.

Για το άρθρο 14

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά με κάποιες τροποποίησεις του άρθρου 14 του ισχύοντος.

Για το άρθρο 15

1. Η παράγραφος 1 αποτελεί μεταφορά του άρθρου 15 του ισχύοντος.

2. Η παράγραφος 2 είναι νέα και αφορά στην υποχρέωση της Τελωνειακής Αρχής προορισμού των εμπορευμάτων για άμεση ενημέρωση της Τελωνειακής Αρχής έκ-

δοσης αντιγράφων δηλωτικού.

Για το άρθρο 16

Το άρθρο αυτό αποτελεί ουσιαστικά συγκερασμό των άρθρων 14, 16 και 23 του ισχύοντος. Οι τροποποιήσεις αφορούν στην εξόφληση των παραστατικών και το χρόνο φύλαξης τους από την Τελωνειακή Αρχή.

Για το άρθρο 17

Το άρθρο αυτό αποτελεί ουσιαστικά μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 16, με ορισμένες προσθήκες.

Συγκεκριμένα:

Επιπλέον προστέθηκε η παράγραφος 6 , στην οποία ορίζεται ότι όταν δεν έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες διατυπώσεις επιβάλλεται το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται από το άρθρο 145.

Για το άρθρο 18

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση των άρθρων 20 και 21 του ισχύοντος κώδικα, με ορισμένες προσθήκες.

Συγκεκριμένα:

Προστέθηκε το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1, που αφορά στην υποχρέωση των ναυτικών πρακτόρων ή των αντιπροσώπων των πλοίων να γνωστοποιήσουν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή την επικείμενη άφιξη του πλοίου.

Επιπλέον, προστέθηκε η παράγραφος 3, η οποία αφορά την κατάσχεση των εμπορευμάτων, τα οποία περιλαμβάνονται μεν στο δηλωτικό αλλά δεν έχουν τα επίσημα έγγραφα που αποδεικνύουν τη νόμιμη κατοχή, κυριότητα, προέλευση και προορισμό αυτών.

Επίσης, οι παράγραφοι 6 και 7, που προστέθηκαν, αφορούν στη λεπτομερή καταγραφή της διαδικασίας ελέγχου των ευρισκόμενων στο πλοίο εμπορευμάτων.

Η παραπάνω διαδικασία επεκτείνεται σε όλα τα μεταφορικά μέσα.

Τέλος, προστέθηκαν οι παράγραφοι 8 και 9, με τις οποίες καθιερώνεται η αρμαδιότητα του Υπουργού Οικονομικών, με αποφάσεις του να καθορίζει τις διαδικασίες επίσκεψης της Τελωνειακής Αρχής σε πλοία και αεροσκάφη των ενόπλων δυνάμεων της χώρας ή άλλων Δημοσίων Υπηρεσιών και πολεμικών πλοίων, αεροσκαφών, Ξένων Κρατών, καθώς και πλοίων αναψυχής ή ναυτικών αθλήσεων.

Για το άρθρο 19

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του άρθρου 22 του ισχύοντος.

ΤΜΗΜΑ Β΄ ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Αεροπορικές μεταφορές

Για το άρθρο 20

Το άρθρο αυτό είναι νέο και ρυθμίζει με την παράγραφο 1 την υποχρεωτική προσγείωση σε αεροδρόμιο, που τελεί υπό τον έλεγχο και επιτήρηση των Τελωνειακών Αρχών αεροσκαφών, που προέρχονται από Τρίτη χώρα ή που προορίζονται για Τρίτη χώρα.

Με την παράγραφο 2 ρυθμίζεται η διαδικασία κατάθεσης δηλωτικού καθώς και το περιεχόμενο αυτού από τους κυβερνήτες αεροσκαφών, που προέρχονται από αερολιμένα εκτός του τελωνειακού εδάφους της χώρας.

**Οδικές μεταφορές
Για το άρθρο 21**

Το άρθρο αυτό είναι νέο και αφορά στη διαδικασία κατάθεσης δηλωτικού στην περίπτωση των οδικών μεταφορών, όταν δεν καλύπτονται από έγγραφο διαμετακόμισης.

Με την παράγραφο 2 και 3 καθιερώνεται η αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών με απόφασή του να ρυθμίζει τις ειδικότερες διαδικασίες σιδηροδρομικής μεταφοράς εμπορευμάτων και τις διαδικασίες διαμετακόμισης εισαγωγής και εξαγωγής των εμπορευμάτων που μεταφέρονται μέσω δικτύου αγωγών.

**Υποχρεώσεις προσώπων
Για το άρθρο 22**

Με το νέο αυτό άρθρο επεκτείνονται οι ευθύνες που προβλέπονται από τον ισχύοντα κώδικα για τους πλοιάρχους, πλοιοκτήτες και πράκτορες στους κυβερνήτες αεροσκαφών, προϊσταμένους αμαξοστοιχιών, οδηγούς χερσαίων μεταφορικών μέσων, διαχειριστές δικτύου αγωγών, ιδιοκτήτες μεταφορικών μέσων και αντιπροσώπους ιδιοκτητών μεταφορικών μέσων αντίστοιχα.

Για το άρθρο 23

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται αρμοδιότητα στους Υπουργούς Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών με κοινή απόφασή τους να καθορίζουν τις τελωνειακές διατυπώσεις για τα είδη, που διακινούνται με το ταχυδρομείο.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ-ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ**

Για το άρθρο 24

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά της πρώτης παραγράφου και μέρους της δεύτερης και της τρίτης παραγράφου του άρθρου 23 του ισχύοντος.

Για το άρθρο 25

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του υπόλοιπου άρθρου 23 του ισχύοντος με κάποιες μικρές τροποποιήσεις.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ - ΔΑΣΜΟΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ**

Για το άρθρο 26

Τα άρθρα αυτά αφορούν στο Δασμολόγιο, που για πρώτη φορά γίνεται αναφορά στον Εθνικό Κώδικα κατ' εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων.

Για το άρθρο 27

Στο άρθρο αυτό γίνεται αναφορά στις διατάξεις περί καταγωγής των εμπορευμάτων σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις.

Για το άρθρο 28

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στη σύσταση, συγκρότηση και λειτουργία των Επιτροπών Αμφισβητήσεων, σε περίπτωση που ο παραλήπτης των εμπορευμάτων αμφισβητεί την, από την Τελωνειακή Αρχή δασμολογική κατάταξη, τη δασμολογητέα ή φορολογητέα αξία και την υπαγωγή ή μη των εμπορευμάτων σε άλλο φόρο.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'
ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΟΦΕΙΛΗ**

Για το άρθρο 29

**Γένεση, βεβαίωση, είσπραξη, απόσβεση
τελωνειακής οφειλής**

Το νέο αυτό άρθρο δίνει τον ορισμό της τελωνειακής οφειλής, σύμφωνα με τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις και περιγράφει τη διαδικασία βεβαίωσης, είσπραξης και απόσβεσής της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα από την κοινοτική και εθνική νομοθεσία.

Για το άρθρο 30

Το άρθρο αυτό αφορά στη σύσταση εγγύησης για την εξασφάλιση τελωνειακής οφειλής και με εξουσιοδοτική διάταξη ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί να καθορίζει τις λεπτομέρειες σχετικά με τις προθεσμίες και τον τρόπο καταβολής ή αναστολής της τελωνειακής οφειλής και των παρεχόμενων εγγυήσεων.

Για το άρθρο 31

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του άρθρου 29 του ισχύοντος με την προσθήκη πρόβλεψης στην παράγραφο 3 δυνατότητας συμπληρωματικής χρέωσης και στις περιπτώσεις που προέκυψαν διαφυγόντα ποσά από εκ των υστέρων έλεγχο, κυρίως σε πιστοποιητικά προτιμησιακής μεταχείρισης εμπορευμάτων.

Για το άρθρο 32

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του άρθρου 30 του ισχύοντος με την προσθήκη στη παράγραφο 1 εδαφίου που αφορά την έντοκη επιστροφή, στις περιπτώσεις και υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'
ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ**

**ΤΜΗΜΑ Α'
ΣΥΝΗΘΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

Για το άρθρο 33

Το άρθρο αυτό προήλθε, λόγω της κατάργησης των

άρθρων, που αφορούν στην κατάθεση της διασάφησης Εισαγωγής και τη διαδικασία θέσης σε ανάλωση και ελεύθερη κυκλοφορία. Η κατάργηση των σχετικών άρθρων, όπως προαναφέρθηκε, κρίθηκε σκόπιμη, για το λόγο ότι το περιεχόμενό τους προβλέπεται από τις κοινοτικές διατάξεις και δεν επιτρέπεται να επαναλαμβάνεται στον Εθνικό Κώδικα. Παρόλα αυτά, συμπεριλήφθηκε διάταξη, σύμφωνα με την οποία ο Υπουργός Οικονομικών, με απόφασή του, θα μπορεί να ρυθμίζει τις επί μέρους διαδικασίες, ώστε να διευκολυνθούν οι συναλλαγές με καθιέρωση ταχύτερων και πιο ευέλικτων όρων και προϋποθέσεων.

Επίσης:

Με την παράγραφο 4 προβλέπεται η αναστολή είσπραξης εθνικών επιβαρύνσεων για εμπορεύματα κοινοτικά, Τρίτων χωρών ή και εγχώρια τα οποία τίθενται σε τελωνειακό καθεστώς και υφίστανται οιασδήποτε μορφής επεξεργασία, προκειμένου να τεθούν οριστικά σε ανάλωση με σκοπό την ανάπτυξη της Ελληνικής βιομηχανίας, στον τομέα παραγωγής οχημάτων, ναυπηγημάτων κ.λπ..

ΤΜΗΜΑ Β' ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Για τα άρθρα 34, 35 και 36

Τα άρθρα αυτά αποτελούν μεταφορά με κάποιες μικρές τροποποιήσεις των άρθρων 28Β, 28Γ και 28Δ του ισχύοντος Κώδικα.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ - ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Για το άρθρο 37

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του άρθρου 31 του ισχύοντος κατόπιν εκσυγχρονισμού και απλούστευσης των διαδικασιών εγκατάλειψης, καταστροφής και εκποίησης των εμπορευμάτων.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΕΘΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ

Για το άρθρο 38

Το άρθρο αυτό αποτελεί ουσιαστικά συγκερασμό των άρθρων 37 και 38 του ισχύοντος, με προσαρμογή των διαδικασιών προς αυτές του Κοινοτικού Κώδικα.

ΤΜΗΜΑ Ε' ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΖΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Για το άρθρο 39

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 66 του ισχύοντος και αφορά στη διαδικασία ίδρυσης και λειτουργίας των Ελευθέρων Ζωνών.

Συγκεκριμένα:

Στην παράγραφο 2 τροποποιείται ο τύπος της Υπουργικής Απόφασης και ο τρόπος συμμετοχής των συναρμόδιων Υπουργών για τη σύσταση των Ελευθέρων Ζωνών.

Γενικά το άρθρο αυτό αποτελεί εκσυγχρονισμό της διαδικασίας σύστασης των Ελευθέρων Ζωνών και Αποθηκών.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ' ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΙ

Για το άρθρο 40

Το νέο αυτό άρθρο προβλέπει τη διαδικασία παραγματοποίησης των εφοδιασμών πλοίων, αεροσκαφών, Διεθνών Οργανισμών, ξένων ενόπλων δυνάμεων και λοιπών συναφών ειδικών προορισμών, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές και κοινοτικές διατάξεις.

Επιπλέον, ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομικών ρυθμίζει, με απόφασή του, τη διαδικασία των εφοδιασμών.

ΤΜΗΜΑ Ζ' ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Για το άρθρο 41

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 67 και αφορά στην επιβολή δικαιωμάτων υπερημερίας για εμπορεύματα που εναποτίθενται σε αποθήκες, των οποίων τη διαχείριση έχουν οι Τελωνειακές Αρχές.

Επίσης, το άρθρο αυτό προβλέπει την επιβολή δικαιωμάτων αποταμίευσης με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών σε εμπορεύματα, που ευρίσκονται αποταμιευμένα σε Αποθήκες Αποταμίευσης.

ΤΜΗΜΑ Η' ΠΟΙΝΕΣ ΑΝΑΚΡΙΒΟΥΣ ΔΗΛΩΣΗΣ

Για το άρθρο 42

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 33 του ισχύοντος, η οποία έγκειται στα εξής:

Σύμφωνα με το ισχύον άρθρο, ο νομοθέτης με την παράγραφο 1 τιμωρεί την προκύπτουσα διαφορά (επιπλέον 15% ή επί έλαττον 5%) μεταξύ των δηλωθέντων από το διασαφιστή δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων και αυτών που βεβαίωνε η Τελωνειακή Αρχή, χωρίς να εξετάζονται τα αίτια που προκάλεσαν τη διαφορά αυτή. Με την παράγραφο 2 τιμωρεί με 3% του συνολικού ποσού δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων την ανακρίβεια της περιγραφής του εμπορεύματος στη διασάφηση που δεν καθόριζε με σαφήνεια την ακριβή δασμολογική διάκριση.

Με το νέο άρθρο γίνεται συγκερασμός των δύο πρώτων παραγράφων του ισχύοντος και καθιερώνεται ενιαία ποινή του 2% επί του συνολικού ποσού δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων και τιμωρείται μόνο το επί έλαττον δηλωθέν από τον διασαφιστή ποσό δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που οφείλεται στην ανακρίβεια των εγγραφών, επί της διασάφησης και των στοιχείων των εγγραφών, που συνοδεύουν τη διασάφηση και επηρεάζουν είτε την ορθή συμπλήρωση της διασάφησης είτε τη γνησιότητα των εγγραφών αυτών.

Με την παράγραφο 2 τιμωρείται με πρόστιμο 100 Ευρώ κάθε άλλη ανακρίβεια, που δεν επηρεάζει τον προσδιορισμό των οφειλόμενων επιβαρύνσεων.

Επίσης, προβλέπεται η επιβολή ποινής στους επιβά-

τες, όταν τα φερόμενα από αυτούς είδη, έχουν το χαρακτήρα του εμπορεύματος.

ΤΜΗΜΑ Θ' ΑΖΗΤΗΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

Για το άρθρο 43

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του άρθρου 39 του ισχύοντος, τροποποιώντας μόνο τις παραγράφους 1 και 2 του ισχύοντος, με την παράγραφο 1 του νέου, στην οποία καθιερώνονται νέες προθεσμίες κήρυξης των εμπορευμάτων, ως αζητήτων.

Οι νέες προθεσμίες εναρμονίζονται με τις προθεσμίες προσωρινής εναπόθεσης του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα και είναι 45 ημέρες για τα μεταφερόμενα δια θαλάσσης εμπορεύματα και 20 ημέρες για τα μεταφερόμενα με άλλα μεταφορικά μέσα.

Για τα άρθρα 44, 45, 46, 47, 48, 49

Τα άρθρα αυτά αποτελούν μεταφορά των άρθρων 40, 41, 42, 43, 44 και 45 αντίστοιχα του ισχύοντος Κώδικα.

ΤΜΗΜΑ Ι' ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Για τα άρθρα 50 και 51

Αυτά τα άρθρα αποτελούν μεταφορά των άρθρων 68 και 69 του ισχύοντος Κώδικα, με κάποιες μικρές τροποποιήσεις.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ' ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ ΥΛΕΣ

Για το άρθρο 52

Αυτό το άρθρο αποτελεί μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 79.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Για τα άρθρα 53 έως και 119

Τα άρθρα αυτά αποτελούν το περιεχόμενο του ν.2127/1993, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί και ισχύει και αφορά, όπως προαναφέρθηκε, στην εναρμόνιση προς το Κοινοτικό Δίκαιο του φορολογικού καθεστώτος των πετρελαιοειδών προϊόντων, αλκοόλης και αλκοολούχων ποτών, καθώς και των βιομηχανοποιημένων καπνών. Κριθηκε σκόπιμο η συμπερίληψή του στον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα, προκειμένου ο νέος Κώδικας να συγκεντρώσει, για τη διευκόλυνση των συναλλαγών, την Τελωνειακή Νομοθεσία, που είναι κατεσπαρμένη σε διάφορα νομοθετήματα.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Για τα άρθρα 120 έως και 141

Τα άρθρα αυτά προέρχονται από το ν. 2682/1999, όπως αυτός ισχύει και αφορά στις διαρρυθμίσεις στη φορολο-

γία των αυτοκινήτων οχημάτων, σύμφωνα με τον οποίο έχει θεσπισθεί νέο φορολογικό καθεστώς, που προβλέπει την κατάργηση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και του Εφάπαξ Πρόσθετου Ειδικού Τέλους (Ε.Π.Ε.Τ.) των αυτοκινήτων οχημάτων και την καθιέρωση ενός ειδικού τέλους με την ονομασία «τέλος ταξινόμησης».

Ειδικότερα για το άρθρο 137 εκτίθενται τα εξής:

Οι ισχύουσες προβλεπόμενες από το άρθρο 18 του ν. 2682/1999 ποινές απέβησαν τελικά αναποτελεσματικές. Τα υπέρογκα ποσά που προέκυψαν λόγω πολλαπλών τελών που επιβλήθηκαν λόγω του χαρακτηρισμού των παραβάσεων ως λαθρεμποριών:

1. Οδήγησαν τους οφειλέτες στην εξάντληση όλων των ενδίκων μέσων και τελικά στην αδυναμία είσπραξης των προστίμων.

2. Δημιούργησαν μεγάλο κόστος διαχείρισης των υποθέσεων από τα δικαστήρια και τις διοικητικές υπηρεσίες.

3. Προκάλεσαν δυσμενείς αποφάσεις του ευρωπαϊκού δικαστηρίου και παρατηρήσεις των αρμόδιων ευρωπαϊκών οργάνων.

Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω και το γεγονός ότι για τα κοινοτικά οχήματα δεν υφίσταται τελωνειακή οφειλή στο τελωνειακό έδαφος της ευρωπαϊκής ένωσης, η κυκλοφορία κοινοτικών οχημάτων δεν χαρακτηρίζεται πλέον ως λαθρεμπορία αλλά τελωνειακή παράβαση και επιβάλλονται πρόστιμα σε ύψος, που τα καθιστά λογικά όχι μόνο για αποτροπή της παράβασης αλλά και δυνατότητα είσπραξής τους.

Επίσης, προστέθηκε μεταβατική διάταξη ώστε για τους ίδιους προαναφερόμενους λόγους αλλά και για λόγους ευνομίας, ίσης μεταχείρισης και τακτοποίησης των εκκρεμοτήτων τα νέα προβλεπόμενα μέτρα να ισχύσουν και για τις παραβάσεις που διαπιστώθηκαν πριν τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι υποβάλουν σχετικό αίτημα και καταβάλουν τα νέα πρόστιμα.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ- ΠΑΡΑΤΥΠΙΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΕΝΝΟΙΑ-ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

ΤΜΗΜΑ Α' ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ - ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ

Για το άρθρο 142

Στο άρθρο αυτό διατυπώνονται αφ' ενός τα ισχύοντα στο άρθρο 89 αφ' ετέρου καλύπτονται κενά διαδικασίας βεβαίωσης των τελωνειακών παραβάσεων και των διαφυγουσών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων.

Ειδικότερα:

α) Στην παράγραφο 4 εδάφιο β' προβλέπεται η διαδικασία βεβαίωσης των τελωνειακών παραβάσεων που διαπιστώνονται από άλλη, εκτός τελωνείου, διωκτική αρχή, καλύπτοντας υπάρχον κενό δημιουργηθέν κυρίως μετά την αναδιάρθρωση των διωκτικών αρχών του Υπουργείου Οικονομικών.

β) Προστίθεται παράγραφος 5 δια των διατάξεων της οποίας δίνεται η δυνατότητα στις τελωνειακές αρχές να

εκδίδουν καταλογιστικές πράξεις μόνο για τους διαφυγόντες δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις, χωρίς να εξαρτάται η έκδοση αυτή από τη βεβαίωση προστίμου ή πολλαπλού τέλους ως απαιτείται σήμερα.

Με αυτήν την τελευταία ρύθμιση καθίσταται δυνατόν: αα) πριν εκπνεύσουν οι προθεσμίες βεβαίωσης των οφειλόμενων κοινοτικών και εθνικών πόρων, που είναι βραχύτερες έναντι αυτών των προστίμων από λαθρεμπορία, να καταλογιστούν τα διαφυγόντα έσοδα, ββ) να καταλογισθούν τα διαφυγόντα μόνο στους υπόχρεους καταβολής των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι υπόχρεοι καταβολής προστίμων ή πολλαπλών τελών, δεδομένου ότι ο προσδιορισμός των τελευταίων πολλές φορές είναι αδύνατος ή απαιτεί χρονοβόρες διαδικασίες στα πλαίσια της έρευνας, της προανάκρισης, της ανάκρισης ή της διαδικασίας στο ακροατήριο.

Με τη ρύθμιση της παραγράφου 6 δίνεται η δυνατότητα τροποποίησης των προστίμων του πέμπτου μέρους του κώδικα με τη διαδικασία έκδοσης προεδρικού διατάγματος.

ΤΜΗΜΑ Β' ΠΡΟΣΤΙΜΑ

Για το άρθρο 143

Το άρθρο αυτό, το οποίο αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 90 του ισχύοντος Κώδικα, αναμορφώθηκε για την πλέον αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία των τελωνείων.

Ειδικότερα προβλέφθηκε αντικειμενικό πρόστιμο 300 ευρώ για κάθε δηλωτικό εισαγωγής, που για λόγους αντικειμενικών δυσκολιών φόρτωσης-εκφόρτωσης των εμπορευμάτων υπάρχουν διαφορές στα διαλαμβανόμενα, στο εν λόγω δηλωτικό, εμπορεύματα. Παράλληλα όμως, εφόσον συντρέχει υπαιτιότητα, διατυπώθηκε επιφύλαξη εφαρμογής των περι λαθρεμπορίας διατάξεων.

Για το άρθρο 144

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 91 με πρόβλεψη νέας παράβασης και πρόστιμο για τον πλοιάρχο στις περιπτώσεις παρέκκλισης από την υποχρεωτική διαδρομή και απάλειψη της παραγράφου 2 με σκοπό την προσαρμογή προς τις ισχύουσες κοινοτικές και εθνικές διατάξεις.

Αναπροσαρμόζονται τα ποσά των προστίμων με βάση τα νέα οικονομικά μεγέθη και με σκοπό την διασφάλιση των κοινοτικών και εθνικών συμφερόντων.

Προστίθεται παράγραφος 5, δια των διατάξεων της οποίας προβλέπονται ποινές για καταστρατήγηση των διατάξεων περί Προσωρινής Εισαγωγής Οχημάτων, που εκτελούν εμπορικές μεταφορές.

Παράλληλα αποδίδονται όλα τα πρόστιμα σε ευρώ.

Για το άρθρο 145

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 92, με αναπροσαρμογή του ύψους των προστίμων με γνώμονα τα νέα οικονομικά δεδομένα. Παράλληλα αποδίδονται όλα τα πρόστιμα σε ευρώ.

Για τα άρθρα 146, 147, 148, και 149

Τα άρθρα αυτά αποτελούν τροποποίηση των άρθρων

93, 94, 95 και 96 του ισχύοντος Κώδικα προκειμένου να αντιμετωπισθούν νομοθετικά κενά στις περιπτώσεις επιβολής κυρώσεων για παραβάσεις που αφορούν διαδικασίες επιβεβλημένες από την κοινοτική νομοθεσία (όπως απλουστευμένες διαδικασίες). Επίσης, αναπροσαρμόστηκαν τα πρόστιμα υφιστάμενων παραβάσεων με γνώμονα τα νέα οικονομικά δεδομένα. Παράλληλα αποδίδονται όλα τα πρόστιμα σε ευρώ.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

Για το άρθρο 150

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 97 σύμφωνα με τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις (Νέος Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας). Αναπροσαρμόστηκαν τα όρια των πολλαπλών τελών, διότι με το προσχύσαν νομοθετικό καθεστώς (υψηλότερα χρηματικά πρόστιμα) δεν επιτευχθήκαν οι στόχοι της πρόληψης και καταστολής του λαθρεμπορίου και της είσπραξης των προστίμων και πολλαπλών τελών. Παράλληλα προβλέφθηκαν στις περιπτώσεις υποτροπής διαβάθμιση προς τα άνω των επιβαλλόμενων πολλαπλών τελών.

Οριστικοποιείται ο τρόπος υπολογισμού των πολλαπλών τελών στις περιπτώσεις υπερτιμολόγησης και υποτιμολόγησης καλυπτομένου του νομοθετικού κενού.

Ο τρόπος υπολογισμού των αναλογουσών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων επί του αντικειμένου της λαθρεμπορίας προσαρμόστηκε στις αντίστοιχες διατάξεις της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας περί γένεσης της τελωνειακής οφειλής.

Τέλος, προβλέπεται αυτοτελής έκδοση καταλογιστικής πράξης για τις διαφυγούσες επιβαρύνσεις, οι οποίες βεβαιώνονται δια πρωτοκόλλου, επίσης αυτοτελώς, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 142, όπου και αιτιολογείται η νέα αυτή ρύθμιση.

Για το άρθρο 151

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 98, με απλή μεταφορά της δεύτερης παραγράφου στο προηγούμενο άρθρο για τη συνοχή των διατάξεων και την ανάλογη αναπροσαρμογή του προστίμου.

Για το άρθρο 152

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 99 του ισχύοντος και αναμορφώθηκε λόγω της αναδιάρθρωσης των οικονομικών υπηρεσιών, με την υπαγωγή της Θαλάσσιας Οικονομικής Αστυνομίας (Θ.Ο.Α.) στο ΣΔΟΕ και των νομοθετικών ρυθμίσεων που επήλθαν με το νέο Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Παράλληλα λύθηκε η, μέχρι σήμερα, σύγχυση περί της κατά τόπο αρμοδιότητας των τελωνείων στις περιπτώσεις που η έρευνα, προανάκριση ή ανάκριση δεν μπορεί να προσδιορίσει τον τόπο διάπραξης της τελωνειακής παράβασης.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Προστίθενται άρθρα 153 και 154

Δια των άρθρων αυτών επεκτάθηκαν ασφαλιστικά μέ-

τρα και διοικητικές κυρώσεις του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 79 Α' /11.9.1997) «περί διοικητικών και ποινικών κυρώσεων στη φορολογική νομοθεσία και άλλες διατάξεις» στις περιπτώσεις που τελωνειακή αρχή διαπιστώνει λαθρεμπορίες ή απάτες, εκ των οποίων προκύπτει διαφυγή εθνικών και κοινοτικών πόρων ποσού άνω των 150.000 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α' ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ

Για το άρθρο 155

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 100 του ισχύοντος κώδικα. Η τροποποίηση και συμπλήρωσή του κρίθηκε απαραίτητη προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι νέες μορφές λαθρεμπορίας, όπως π.χ. η εισαγωγή των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας που βρίσκονται υπό εξαφάνιση, η με οποιονδήποτε τρόπο διάθεση στην κατανάλωση εμπορευμάτων που τελούν υπό καθεστώς κοινοτικής διαμετακόμισης και η χωρίς άδεια εξαγωγή ειδών πολιτιστικής κληρονομιάς, οι οποίες έμεναν ατιμώρητες λόγω του υφιστάμενου νομοθετικού κενού.

Για το άρθρο 156

Το άρθρο αυτό αποτελεί συγκερασμό των άρθρων 101 και 104 του ισχύοντος Κώδικα.

ΤΜΗΜΑ Β' ΠΟΙΝΕΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ

Για το άρθρο 157

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 102, η οποία αίρει την ασάφια των εννοιών «σημαντική» και «μη σημαντική αξία» καθορίζοντας συγκεκριμένο ποσό, το οποίο διέφυγε από δασμούς, φόρους, τέλη ή δικαιώματα, προκειμένου να τεθούν σαφή όρια στη διαβάθμιση της ποινής φυλάκισης.

Για το άρθρο 158

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 103, η οποία με βάση τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις και Υπουργικές Αποφάσεις, αφορά στο ποσοστό χορήγησης χρηματικών αμοιβών στις περιπτώσεις ανακάλυψης λαθρεμποριών.

Επιπλέον:

α) Αναπροσαρμόσθηκε το ποσό των αναλογουσών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων επί του αντικειμένου της λαθρεμπορίας από 10.000.000 δραχμές σε 70.000 ευρώ για την αποποινικοποίηση της πράξης.

β) Προβλέφθηκε μειωμένο πολλαπλό τέλος (αντί του τριπλασίου των διαφυγόντων εσόδων, σε διπλάσιο) για τις περιπτώσεις εφαρμογής των διατάξεων αποποινικοποίησης της πράξης λαθρεμπορίας.

Οι αναπροσαρμογές αυτές έγιναν για την αποσυμφόρηση των ποινικών δικαστηρίων και για την ενίσχυση των εισπράξεων στις περιπτώσεις των τελωνειακών παραβάσεων.

Για το άρθρο 159

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 105. Ειδικότερα προβλέφθηκε στις περιπτώσεις διάπραξης λαθρεμπορίας από πρόσωπα της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου να επιβάλλονται οι παρεπόμενες ποινές του ποινικού κώδικα κατά την κρίση που ποινικού δικαστηρίου.

Για το άρθρο 160

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 107, στο οποίο προστέθηκαν στα υπό δήμευση μεταφορικά μέσα λαθρεμπορευμάτων και τα οχήματα, γίνεται δε μνεία των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διασφάλιση των κοινοτικών πόρων. Επιπλέον η επιβαλλόμενη χρηματική ποινή από τα Ποινικά Δικαστήρια, στις περιπτώσεις που το αντικείμενο της λαθρεμπορίας διέφυγε την κατάσχεση περιορίζεται στην αξία CIF και παράλληλα με τις διατάξεις του άρθρου 150 του παρόντος Κώδικα, υποχρεούνται οι τελωνειακές αρχές να καταλογίζουν τις διαφυγούσες επιβαρύνσεις ανεξάρτητα και παράλληλα προς την επιβολή της ως άνω χρηματικής ποινής, προκειμένου να διασφαλιστούν οι εθνικοί και κοινοτικοί πόροι και να μην εξαρτώνται από την έκδοση καταδικαστικής απόφασης των Ποινικών Δικαστηρίων.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Για τα άρθρα 161,162 και 163

Τα άρθρα αυτά αποτελούν απλή μεταφορά των άρθρων 108,109 και 110 του ισχύοντος Κώδικα.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ

Για το άρθρο 164

Το άρθρο αυτό αποτελεί συμπλήρωση του ισχύοντος άρθρου 111, με την πρόβλεψη κατάσχεσης του λαθρεμπορεύματος, εκτός από τις περιπτώσεις αυτοφώρου λαθρεμπορίας και στις περιπτώσεις κατοχής του, πράγμα που άλλωστε έχει παγιωθεί από τη νομολογία των δικαστηρίων.

Επίσης υιοθετείται ως μέτρο διευκόλυνσης της προανάκρισης η δέσμευση των ειδών, για τα οποία δεν αποδεικνύεται η, κατά τις τελωνειακές διαδικασίες, κατοχή τους, μέτρο το οποίο επίσης έχει γίνει δεκτό από τα ποινικά δικαστήρια.

Για το άρθρο 165

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 112, ως προς τα εξής σημεία:

(α) Η πρώτη παράγραφος του παρόντος άρθρου τροποποιήθηκε με βάση την αναδιάρθρωση των οικονομικών υπηρεσιών.

β) Προστέθηκε παράγραφος 3 με την οποία καθορίζεται η αποκλειστική αρμοδιότητα της τελωνειακής υπηρεσίας για τους ελέγχους και τις κατασχέσεις στους τε-

λωνειακούς περιβόλους, αποθήκες προσωρινής εναπόθεσης, αποταμίευσης, φορολογικές αποθήκες και στους λοιπούς υποκείμενους τελωνειακούς αναγνωρισμένους χώρους.

γ) Προστέθηκε δε ως τελευταία παράγραφος αυτού-σια η διάταξη του άρθρου 113 του ισχύοντος τελωνειακού κώδικα για λόγους συνοχής των διατάξεων.

Για το άρθρο 166

Το άρθρο αυτό αποτελεί συγκερασμό των άρθρων 114 και 115 του ισχύοντος κώδικα.

Για το άρθρο 167

Το άρθρο αυτό αποτελεί απλή μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 116.

Για το άρθρο 168

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 117 με απάλειψη της φράσης «την κοινωνικήν αυτού θέσιν» για λόγους δημοκρατικής αντίληψης και κοινωνικής ισότητας.

Για το άρθρο 169

Το άρθρο αυτό αποτελεί απλή μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 118.

Για το άρθρο 170

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 119, η οποία έγκειται στην προσθήκη της φράσης «Αν δεν υπάρχει αγοραστικό ενδιαφέρον ή ελλείψει αποθευτικών χώρων». Η εν λόγω προσθήκη υπαγορεύθηκε για λόγους εύρυθμης λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης και αποτελεσματικότερη διασφάλιση των Δημοσιονομικών συμφερόντων.

Για το άρθρο 171

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 120, ως προς τα εξής σημεία:

Στην πρώτη παράγραφο διαγράφεται η φράση «μεθ' απλήν κήρυξιν δια κήρυκος κατά την επιτόπιο συνήθεια» και προστίθεται η φράση «ή του νομίμου αναπληρωτή του».

Στην παράγραφο 2 τροποποιήθηκε η φράση «εις το δημόσιο ταμείο» με τη φράση στο «τελωνείο» για την καλύτερη παρακολούθηση της οικονομικής διαχείρισης.

Η παράγραφος 4 τροποποιήθηκε ως προς την σύνθεση των μελών της Επιτροπής που είναι αρμόδια για την καταστροφή των βιομηχανοποιημένων καπνών που κατασχέθηκαν ως λαθρεμπορεύματα. Η τροποποίηση αυτή έγινε για την απρόσκοπτή και αποτελεσματική λειτουργία των τελωνειακών εργασιών σχετικά με την καταστροφή.

Παράλληλα προβλέφθηκε δυνατότητα εκποίησης των κατασχεθέντων βιομηχανοποιημένων καπνών (προ της καταστροφής) με προορισμό την εξαγωγή και σκοπό εισπρακτικό.

Για το άρθρο 172

Το άρθρο αυτό αποτελεί μεταφορά του άρθρου 122

του ισχύοντος με κατάργηση μόνο της παραγράφου 3.

Για το άρθρο 173

Το άρθρο αυτό αποτελεί απλή μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 123.

Για το άρθρο 174

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 124, η οποία πραγματοποιήθηκε προκειμένου να εναρμονισθεί με την ισχύουσα νομοθεσία και την αναδιάρθρωση των οικονομικών υπηρεσιών.

Για το άρθρο 175

Το άρθρο αυτό αποτελεί απλή μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 125.

Για το άρθρο 176

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του άρθρου 126 του ισχύοντος κώδικα, η οποία έγκειται στα εξής:

Στην παράγραφο 1 του σχεδίου προστέθηκε η φράση «αφαιρουμένων των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων». Η συμπλήρωση κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να διασφαλισθούν τόσο τα εθνικά όσο και κοινοτικά έσοδα.

Στην παράγραφο 3 προστέθηκε εδάφιο 1 που έχει ως εξής:

«Η απόδοση και λοιπών επιβαρύνσεων». Η προσθήκη αυτή έγινε με γνώμονα τη διασφάλιση των εθνικών και κοινοτικών συμφερόντων. Στην παράγραφο 7 εδάφιο α' και β' οι ετήσιες προθεσμίες μετατρέπονται σε τρίμηνες από της κατάσχεσης των οχημάτων για να αποτραπεί η μείωση της αξίας τους.

Για το άρθρο 177

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 126 α η οποία έγκειται στα εξής:

Η παράγραφος 10 του ισχύοντος καταργείται.

Στο εν λόγω άρθρο στην παράγραφο 11 προστέθηκε η φράση «με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών..... υπέρ του Δημοσίου».

Στην παράγραφο 12 του άρθρου αυτού προστέθηκε η φράση «και ορίζει ότι το ύψος του κυβισμού αυτών κάθε φορά κατ' εξαίρεση των ισχουσών διατάξεων». Η πιο πάνω προσθήκη έγινε με σκοπό να παρέχονται στις υπηρεσίες μεταφορικά μέσα προσαρμοσμένα στις ανάγκες κάθε υπηρεσίας.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Για το άρθρο 178

Το άρθρο αυτό αποτελεί τροποποίηση του ισχύοντος άρθρου 127 με κατάργηση των παραγράφων 2 και 3 και προσθήκη της παραγράφου 2, που αφορά στην απαγόρευση λήψης οποιουδήποτε ασφαλιστικού ή αναγκαστικού μέτρου σε εκτέλεση απόφασης ή διάταξης πολιτικού δικαστηρίου από οποιαδήποτε αιτία για εμπορεύματα που εναποτίθενται ή αποθηκεύονται σε αποθήκες ή χώρους προσωρινής εναπόθεσης ή αποταμίευσης.

Για το άρθρο 179

Το άρθρο αυτό αποτελεί εκσυγχρονισμό του ισχύοντος άρθρου 133 και προβλέπει να ρυθμίζονται με προεδρικά διατάγματα, μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, τα θέματα της εσωτερικής οργάνωσης της λειτουργίας των Τελωνειακών Αρχών και τα καθήκοντα των Τελωνειακών Υπαλλήλων.

Για το άρθρο 180

Το άρθρο αυτό αποτελεί απλή μεταφορά του ισχύοντος άρθρου 134.

Για το άρθρο 181

Το άρθρο αυτό προβλέπει ότι τα Προεδρικά Διατάγματα και οι Υπουργικές Αποφάσεις, που έχουν εκδοθεί, κατ' εξουσιοδότηση του ν. 1165/1918»περί Τελωνειακού Κώδικα», εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την αντικατάστασή τους, εφόσον οι εξουσιοδοτικές διατάξεις συμπεριλαμβάνονται και στον παρόντα Κώδικα.

Για το άρθρο 182

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στους συντελεστές σε ευρώ του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, τιμές, ποσά, πρόστιμα.

Για το άρθρο 183

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι με τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα δεν θίγονται οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών του Γενικού Χημείου του Κράτους σε συγκεκριμένα θέματα, που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

Για το άρθρο 184

Το άρθρο αυτό, το οποίο αποτελεί και την ακροτελεύτια διάταξη, αναφέρεται στις καταργούμενες διατάξεις.

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γιάννος Παπαντωνίου

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μιχάλης Σταθόπουλος

**ΠΙΝΑΚΑΣ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ**

Άρθρο 1

Νέα διάταξη

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 2
Τελωνειακό έδαφος

Νέα διάταξη

Άρθρο 3
Αρμοδιότητες

Νέα διάταξη

Άρθρο 4

Νέα διάταξη

Άρθρο 5
Ωράριο λειτουργίας

Νέα διάταξη

Άρθρο 6
Τελωνειακός περιβόλος

Νέα διάταξη

Άρθρο 7
Έγκριση εργασιών

Νέα διάταξη

Άρθρο 8
Απαγορεύσεις

Νέα διάταξη

Άρθρο 9
Περί ναυαγίου

Άρθρο 9 του νόμου 1165/1918:

1. Εν περιπτώσει ναυαγίου τηρούνται αι διατάξεις των νόμων περί ναυαγίων και ναυαγιαρέσεων.

2. Αι τελωνειακά αρχαί οφείλουσι να παρέχωσι την συνδρομήν των δια παντός δυνατού μέσου εις τους ναυαγούς και να λαμβάνουσι τα κατάλληλα μέτρα προς εξασφάλισην των τελωνειακών τελών και άλλων δικαιωμάτων του Δημοσίου εκ συνεννοήσεως μετά της λιμενικής αρχής.

3. Η τελωνειακή αρχή, αδιακρίτως βαθμολογίας, έχει το δικαίωμα να ενεργή πάσας τας τελωνειακάς εργασίας, τας απαιτουμένας εκ του προορισμού των ναυαγίων.

Άρθρο 10
Ανώτερη βία

Νέα διάταξη

Άρθρο 11
Απόρρητο στοιχείων

Νέα διάταξη

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	'Αρθρο 22 Υποχρεώσεις προσώπων
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΤΙΚΑ	Νέα διάταξη
ΤΜΗΜΑ Α΄ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	'Αρθρο 23 Νέα διάταξη
'Αρθρο 12 Κατάθεση δηλωτικού	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ - ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
Νέα διάταξη	'Αρθρο 24 Είσοδος – Επιτήρηση εμπορευμάτων
'Αρθρο 13	Νέα διάταξη
Νέα διάταξη	'Αρθρο 25 Προσωρινή εναπόθεση εμπορευμάτων
'Αρθρο 14	Νέα διάταξη
Νέα διάταξη	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ - ΔΑΣΜΟΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ
'Αρθρο 15	'Αρθρο 26
Νέα διάταξη	Νέα διάταξη
'Αρθρο 16	'Αρθρο 27
Νέα διάταξη	Νέα διάταξη
'Αρθρο 17	Νέα διάταξη
Νέα διάταξη	Νέα διάταξη
'Αρθρο 18	'Αρθρο 28 Αμφισβητήσεις
Νέα διάταξη	Νέα διάταξη
'Αρθρο 19	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΟΦΕΙΛΗ
'Αρθρο 22 του νόμου 1165/1918:	'Αρθρο 29 Γένεση, βεβαίωση, είσπραξη, απόσβεση τελωνειακής οφειλής
1. Οσάκις πλοία, εξ ανωτέρας βίας προσοριζόμενα, έχουσιν ανάγκην επισκευής, οι πλοίαρχοι, αφού συμμορφωθώσι προς τας περί δηλωτικών διατυπώσεις, δύνανται, κατόπιν αδείας της τελωνειακής αρχής, ν' αποβιβάσωσι και ν' αποθέσωσι τα εν τω πλοίω εμπορεύματα εν τω καταστήματι αυτής ή εν τη υπ' αυτής εγκριθείση ιδιωτική αποθήκη.	Νέα διάταξη
2. Μετά παρέλευσιν δύο μηνών υποβάλλονται τα εις το κατάστημα του τελωνείου αποτελειμένα εμπορεύματα εις την πληρωμήν τέλους υπερημερίας.	'Αρθρο 30 Εγγυήσεις
ΤΜΗΜΑ Β΄ ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	Νέα διάταξη
'Αρθρο 20 Αεροπορικές μεταφορές	'Αρθρο 31 Συμπληρωματική βεβαίωση - Είσπραξη εκ των υστέρων
Νέα διάταξη	Νέα διάταξη
'Αρθρο 21 Οδικές - σιδηροδρομικές μεταφορές	'Αρθρο 32 Αχρεωστήτως εισπραχθέντα
Νέα διάταξη	Νέα διάταξη

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'
ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ
ΤΜΗΜΑ Α'
ΣΥΝΗΘΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

Άρθρο 33

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ Β'
ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ**

Άρθρο 34

Άρθρο 28β του νόμου 1165/1918:

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να τηρηθούν από τον ενδιαφερόμενο για την απόκτηση της έγκρισης υπαγγής σε μία από τις ιδιαίτερες διαδικασίες που καθορίζονται στα άρθρα 28γ, 28ζ, οι πρακτικοί τρόποι λειτουργίας των διαδικασιών αυτών, οι όροι και οι προϋποθέσεις εξασφάλισης των συμφερόντων του δημοσίου και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Η πιο πάνω έγκριση μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα εμπορεύματα, να εκδίδεται ανάλογα με τις περιστάσεις ή να έχει διαρκή χαρακτήρα και είναι πάντοτε ανακλητή.

Οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού, που αφορούν τη διασάφηση εισαγωγής και τελωνισμού εμπορευμάτων για να τεθούν σε ανάλωση ή σε ελεύθερη κυκλοφορία, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις των άρθρων 28γ και 28δ, εκτός αν ρητώς ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 35

Άρθρο 28γ του νόμου 1165/1918:

Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που ισχύουν για τις ταχυδρομικές αποστολές επιστολών και δεμάτων μπορεί:

α) να μην απαιτείται η κατάθεση της προβλεπόμενης από το άρθρο 25 διασάφησης, για να τεθούν σε ανάλωση ή σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορεύματα, τα οποία προηγουμένως είχαν τεθεί υπό το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

β) να μην αποτελούν αντικείμενο διασάφησης τα εμπορεύματα που εισάγονται για σκοπούς μη εμπορικούς, καθώς και τα εμπορεύματα μικρής αξίας, ιδίως εκείνα που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές ταξιδιωτών.

Άρθρο 36

Άρθρο 28δ του νόμου 1165/1918:

Με την επιφύλαξη του άρθρου 28 στ επιτρέπεται στο διασαφιστή να προσκομίζει ή να τροποποιεί μεταγενεστέρως ορισμένα στοιχεία της διασάφησης, καταθέτοντας συμπληρωματικές διασαφήσεις γενικού, περιοδικού ή ανακεφαλαιωτικού χαρακτήρα.

Οι ενδείξεις των συμπληρωματικών διασαφήσεων θεωρείται ότι συνιστούν, μαζί με τις ενδείξεις των διασαφήσεων στις οποίες αναφέρονται, μια ενιαία και αδιαίρετη πράξη που ισχύει από την ημερομηνία αποδοχής της αντίστοιχης αρχικής διασαφήσης.

Η παροχή της έγκρισης των διευκολύνσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό εξαρτάται από τη σύσταση εγγύησης, της οποίας το είδος και το ποσό προσδιορίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπονται στο άρθρο 28β.

Οι αρχικές διασαφήσεις, που αναφέρονται σε κάθε σειρά εμπορευμάτων, πρέπει να περιέχουν τις απαραίτητες ενδείξεις για την αναγνώριση της ταυτότητας των συγκεκριμένων εμπορευμάτων.

**ΤΜΗΜΑ Γ'
ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ – ΕΚΠΟΙΗΣΗ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ**

Άρθρο 37

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ Δ'
ΕΘΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ**

Άρθρο 38

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ Ε'
ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΖΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ**

Άρθρο 39

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ ΣΤ'
ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΙ**

Άρθρο 40

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ Ζ'
ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Άρθρο 41

Δικαιώματα υπερημερίας και αποταμίευσης

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ Η'
ΠΟΙΝΕΣ ΑΝΑΚΡΙΒΟΥΣ ΔΗΛΩΣΗΣ**

Άρθρο 42

Νέα διάταξη

**ΤΜΗΜΑ Θ'
ΑΖΗΤΗΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ**

Άρθρο 43

Νέα διάταξη

Άρθρο 44

Άρθρο 40 του νόμου 1165/1918:

Εντός δέκα (10) ημερών από της συντάξεως των κατά το προηγούμενο άρθρον πρωτοκόλλων αντίγραφα ή αποστάσματα τούτων τοιχοκολλώνται εις την είσοδον

του Τελωνειακού Καταστήματος. Αντίγραφα ή αποστάσματα των πρωτοκόλλων τούτων δύνανται να κοινοποιώνται εις τας δι' αυν εκομίσθησαν τα εμπορεύματα μεταφορικάς Εταιρίας κ.λπ. ή Πράκτορας αυτών, εφ όσον εδρεύουσιν εν τη πόλει ἐνθα και η Τελωνειακή Αρχή.

Άρθρο 45

Άρθρο 41 του νόμου 1165/1918:

1. Εντός ετέρων δέκα ημερών από της λήξεως των προθεσμιών, ο τελώνης εκδίδει διακήρυξιν περί πωλήσεως των εμπορευμάτων, διαλαμβάνουσαν αυτά κατ' είδος και βάρος και ορίζουσαν τον τόπον και την ημέραν της δημοπρασίας.

2. Η διακήρυξις τοιχοκολλάται εν τη επί τούτω αριστερή θέσει του τελωνειακού καταστήματος, επί αποδείξει του ενεργήσαντος την τοιχοκόλλησιν και δημοσιεύεται υπό της δημοτικής ή κοινοτικής αρχής, παρ' η εδρεύει η τελωνειακή αρχή, επί πλέον δύναται να δημοσιευθῇ και εν περιλήψει δι' εφημερίδος του τόπου, εάν υπάρχῃ τοιαύτη.

Προκειμένου περί αζητήτων των Τελωνείων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, περίληψις της διακηρύξεως δημοσιεύεται δια δύο τουλάχιστον ημερησίων εφημερίδων και εις εμφανές τούτων μέρος, της απαιτουμένης προς τούτο δαπάνης καταβαλλομένης εκ της παγίας προκαταβολής των Τελωνείων των πόλεων τούτων.

Άρθρο 46

Άρθρο 42 του νόμου 1165/1918:

1. Η δημοπρασία ενεργείται υπό της τελωνειακής αρχῆς κατά την ορισθείσαν ημέραν από της 11ης πρωινής ώρας μέχρι της μεσημβρίας εν τω τελωνειακών καταστήματι παρατεινομένη εάν δίδωνται ανώτεραι προσφοραί. Οι πλειοδόται δικαιούνται να εξετάσωσι τα εν τη αποθήκη του τελωνείου προς πώλησιν εμπορεύματα.

2. Μετά την κατακύρωσιν από ονόματι του τελευταίου πλειοδότου παρακατατίθεται ύπ αυτού αμέσως το τέταρτον του εκπλειστηριάσματος, μεθ' ο υπογράφονται τα πρακτικά της δημοπρασίας παρά του τελευταίου πλειοδότου, του εγγυητού και του κήρυκος, η ἐγκρίσις δε της γενομένης κατακυρώσεως γίνεται παρά του αρμόδιου Γενικού Οικονομικού Επιθεωρητού, εάν το πλειστηρίασμα δεν υπερβαίνη τας δραχμάς χιλίας. Επί ανωτέρου ποσού, ή εν ελλείψει Γενικού Οικονομικού Επιθεωρητού, η ἐγκρίσις απόκειται εις το Υπουργείον των Οικονομικών. Η περί της ἐγκρίσεως απόφασις εκδίδεται εντός πέντε ημερών από της παραλαβής των πρακτικών.

3. Το Υπουργείον των Οικονομικών δύναται να επιτρέψει, ίνα αι τελωνειακά αρχαί προβαίνωσιν εις εκποίησιν των αζητήτων εμπορευμάτων δια μονοημέρου δημοπρασίας, προκηρυσσομένης ως τελειωτικής.

Εις την περίπτωσιν του προηγουμένου εδαφίου η ἐγκρίσις της κατακυρώσεως γίνεται παρ' Επιτροπής απαρτιζομένης δια μεν τας Διευθύνσεις Τελωνείων εκ του Διευθυντού Τελωνείων ή του νομίμου αναπληρωτού του, του αρμόδιου Τελώνου ή Επόπτου Ελεγκτηρίων και του Ελεγκτού αζητήτων, μη υπάρχοντος δε Διευθυντού εκ του Οικονομικού Επιθεωρητού Τελωνείων της οικείας περιφερείας, δια δε τα Τελωνεία α', β' και γ' τάξεως εκ του Τελώνου, του Οικονομικού Εφόρου και του Ελε-

γκτού αζητήτων ή ενός ετέρου τελωνειακού υπαλλήλου και, δια τα Υποτελωνεία εκ του Υποτελώνου, του Ειρηνοδίκου και του Αστυνόμου.

Εν ελλείψει των ανωτέρω λοιπών μελών Επιτροπών ορίζονται έτεροι δημόσιοι υπάλληλοι δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρο 47

Άρθρο 43 του νόμου 1165/1918:

1. Εάν προ της εγκρίσεως δοθή εις τον Τελώνην εγγράφως ανωτέρα προσφορά κατά 5% τουλάχιστον μετά παρακαταθήκης του τετάρτου αυτής, επαναλαμβάνεται η δημοπρασία εντός 8 ημερών από της νέας προσφοράς, μετά προηγουμένην περί τούτου δια τοιχοκολλήσεως δημοσίευσιν διακηρύξεως εν τω τελωνειακών καταστήματι.

2. Μετά τη έγκρισιν, ο τελώνης καλεί εγγράφως τον αγοραστήν να κατάθεση το υπόλοιπον του πλειστηριάσματος, υποχρεούται δε ο αγοραστής μετά την καταβολήν τούτου εις τελωνισμόν των εμπορευμάτων τα οποία δύνανται να λάβωσι και οιονδήποτε άλλον τελωνειακόν προορισμόν.

3. Εάν ο αγοραστής δεν καταβάλη το πλειστηριάσμα εντός 8 ημερών από της εις αυτόν κοινοποιήσεως της εγκρίσεως, ενεργείται αναπλειστηριασμός εις βάρος αυτού και του εγγυητού και της επί έλαττον διαφοράς εισπραττομένης δια των περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων νομίμων αναγκαστικών μέσων.

4. Εάν, προ της καταβολής του πλειστηριάσματος παρά του πλειοδότου εμφανισθή ο κύριος των εμπορευμάτων και αιτήσηται την παραλαβήν, αποταμίευσιν ή οιανδήποτε άλλην των πλειστηριασθέντων εμπορευμάτων διάθεσιν, θεωρείται άκυρος η δημοπρασία και ενεργούνται αι δια τον αιτηθέντα προορισμόν διατυπώσεις.

5. Η μεταφορά των εμπορευμάτων εις την αποθήκην των αζητήτων ενεργείται παρά της κομιστικής υπηρεσίας του Τελωνείου, ούσης άμα υποχρέου δια το άνοιγμα των δοχείων προς επαλήθευσιν και την εκ νέου συσκευήν και τοπιθέτησιν, η δε δια την εργασίαν ταύτην αμοιβή ως και η δαπάνη της δημοσιεύσεως των διακηρύξεων, βαρύνουσι τον τελευταίον πλειοδότην και καταβάλλονται παρ' αυτού κατά την παραλαβήν του αζητήτου εμπορεύματος ή εν περιπτώσει εμφανίσεως του κυρίου του εμπορεύματος κατά την παραλαβήν του.

6. Εντός τριών ημερών από της καταβολής του εκπλειστηριάσματος κατατίθεται τούτο εις το αρμόδιον Ταμείον επί εκδόσει γραμματίου παραλαβής επί παρακαταθήκης ονόματι του Τελώνου, όστις παραλαμβάνει και προσαρτά αυτό εις το πρωτόκολλον μετά των πρακτικών.

7. Εάν παρά του δικαιουμένου εις απόληψιν του πλειστηριάσματος προσαχθή εντός έτους από της καταθέσεως αυτού νόμιμος τίτλος, αποδεικτικός της κυριότητος των πωληθέντων αζητήτων εμπορευμάτων, εις την τελωνειακήν αρχήν, αύτη αποστέλλει το γραμμάτιον εις τον αρμόδιον ταμίαν δι' ἐγγράφου, δι' ου εντέλλεται την απόδοσιν του παρακαταθέντος ποσού.

8. Αντίγραφον του εγγράφου τούτου μετά των πρακτικών προσαρτάται εις το σχετικόν πρωτόκολλον αζητήτων προς εξόφλησιν αυτού.

9. Εάν εντός του έτους από της εκδόσεως του γραμματίου παρακαταθήκης δεν εμφανισθή ο κύριος του πωληθέντος αζητήτου, ο τελώνης αποστέλλει εντός δέκα ημερών από της λήξεως της προθεσμίας το γραμμάτιον

εις τον δημόσιον ταμίαν, ίνα το παρακατατεθέν ποσόν εισαχθή αως δημόσιον έσοδον, εκδιδομένου τακτικού γραμματίου παραλαβής.

10. Εμπορευμάτων, ων το εισαγωγικόν τέλος υπερβαίνει τας 100 δραχμάς απαγορεύεται η εκποίησις εν υποτελωνείοις. Τα τοιαύτα εμπορεύματα αποστέλλονται εις το πλησιέστερον τελωνείον Α' ή Β' τάξεως προς πώληση ειδοποιουμένου περί τούτου του Υπουργείου των Οικονομικών.

11. Αι διατάξεις των άρθρων 42 και 43 εφαρμόζονται και επί της κατά το άρθρον 31 πωλήσεως.

12. Εάν εκποιώνται ως αζήτητα εμπορεύματα αποθηκευμένα ή αποταμιευμένα εις τας Γενικάς Αποθήκας, το εκπλειστηρίασμα των εμπορευμάτων τούτων κατατίθεται εις το αρμόδιον ταμείον επί εκδόσει γραμματίου παραλαβής επί παρακαταθήκη ἐπ' ονόματι των Γενικών Αποθηκών ὅπερ προσαρτάται εις το πρωτόκολλον μετά των πρακτικών.

13. Το γραμμάτιον τούτο εξοφλείται κατά τας διατάξεις των παραγράφων 7, 8 και 9 του άρθρου 43 του νόμου τούτου, εκπιπτομένων εκ του ποσού αυτού πάντων των νομίμων δικαιωμάτων του τε Δημοσίου και της Εταιρείας των Γενικών Αποθηκών επί των εκποιηθέντων εμπορευμάτων, του τυχόν απομένοντας υπολοίπου εισαγομένου εις το Δημόσιον ταμείον ως τακτικού εσόδου.

14. Επί εμπορευμάτων εκποιουμένων υπό της Τελωνειακής Αρχής κατά τας διατάξεις των άρθρων 31,32,43 §2,11 και 12, 63 §3 και 120 §1 και μη παραλαμβανομένων υπό του τελευταίου πλειοδότου εντός οκτώ ημερών από της καταβολής του εκπλειστηρίασματος εφαρμόζονται αι περί αζητήτων εμπορευμάτων διατάξεις του άρθρου 39 και επομένων του αυτού νόμου.

15. Κατά την περίπτωσιν της προηγουμένης παραγράφου προκειμένου περί των εις τας Γενικάς Αποθήκας μετά την κατά το άρθρον 63 εκποίησιν και καταβολήν του εκπλειστηρίασματος εγκαταλειπομένων εμπορευμάτων ταύτα μεταφέρονται εις τας Τελωνειακάς Αποθήκας. Η δαπάνη της μεταφοράς εκπίπτεται εκ του εκπλειστηρίασματος της νέας εκποίησεως.

Άρθρο 48

Άρθρο 44 του νόμου 1165/1918:

1. Όταν μεταξύ των αζητήτων εμπορευμάτων υπάρχωσι είδη ευτελούς αξίας ή καταστάντα ἀχρηστά ἐνεκεν βλάβης, βεβαιούται τούτο δια λεπτομερούς πρωτοκόλλου υπογραφομένου παρά του τελώνου, του ελεγκτού και του αποθηκαρίου, μεθ' ο καταστρέφονται παρουσία τούτων.

2. Εάν πρόκειται περί βρωσίμων ειδών, βεβαιοί την αχρηστίαν τούτων εν τω ιδίω πρωτοκόλλω και ο υγειονομικός ή αστυνομικός ιατρός ή ελλείψει τούτου, οιοσδήποτε επιστήμων ιατρός.

3. Εάν τα εμπορεύματα υπόκεινται εις φθοράν, δύνανται να συντομευθώσι, κατά την κρίσιν της τελωνειακής αρχής, αι εν άρθρω 40 όριζόμεναι προθεσμίαι.

4. Αζήτητα εμπορεύματα, ων δεν κατέστη δι' οιονδήποτε λόγον εφικτή η εκποίησις εντός προθεσμίας δύο μηνών, από της επαληθεύσεως αυτών εις τρεις διαφόρους δημοπρασίας, απεχούσας αλλήλων τουλάχιστον κατά δέκα ημέρες, θεωρούνται ως εγκαταλελειμμένα και περιέρχονται εις την κυριότητα του Δημοσίου.

Περί της συνδρομής των ανωτέρω όρων της εγκατα-

λείψεως συντάσσεται πράξις επί των οικείων πρωτοκόλλων υπό του τελώνου και του επί των αζητήτων ελεγκτού.

5. Τα κατά την προηγουμένην παράγραφον περιερχόμενα εις την κυριότητα του Δημοσίου εμπορεύματα επιτρέπεται, όπως καταστρέφονται ή διατίθενται ελεύθερα εισαγωγικών δασμών, τελών και φόρων προς πλήρωσιν των αναγκών της δημοσίας υπηρεσίας ή των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων. Ομοίως δύνανται να εκποιώνται τα ανωτέρω είδη ελεύθερα τελωνειακών δασμών και φόρων μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν Επιτροπής και κατόπιν γενικών ή ειδικών διαταγών του Υπουργείου των Οικονομικών.

«Προκειμένου για Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ή Γεωργικούς Συνεταιρισμούς που έχουν ανάγκη από βοήθεια, επιπρέπεται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών η διάθεση των παραπάνω ειδών, με τίμημα που δεν μπορεί να υπερβεί το ένα δέκατο (1/10) της τιμής κοστολόγησης».

Η κατά το προηγούμενον εδάφιον Επιτροπή απαρτίζεται εξ ενός επιθεωρητού τελωνείων, οριζομένου υπό του Υπουργού των Οικονομικών και του αρμόδιου διευθυντού τελωνείων ή του αναπληρωτού του και του τελώνου. Εν ελλείψει διευθυντού τελωνείων η Επιτροπή απαρτίζεται εκ του υπηρετούντος εις την έδραν του τελωνείου επιθεωρητού τελωνείων, του τελώνου και του ελεγκτού αζητήτων, όπου δε δεν υπηρετεί επιθεωρητής εκ του προϊσταμένου της τελωνειακής αρχής, του ειρηνοδίκου και ενός ετέρου τελωνειακού ή άλλου δημοσίου υπαλλήλου.

Η παράδοσις των εμπορευμάτων τούτων εις τας υπέρων διατίθενται δημοσίας υπηρεσίας ή φιλανθρωπικά ιδρύματα γίνεται δια πρωτοκόλλου παραδόσεως και παραλαβής αναγράφοντος λεπτομερώς κατά τας δασμολογικάς και εμπορευματολογικάς διακρίσεις τα παραδιόμενα είδη. Η εις την γενικήν κατανάλωσιν διάθεσις των ειδών τούτων υπό των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων προ της παρελεύσεως πενταετίας από της παραλαβής απαγορεύεται.

Είδη περιερχόμενα εις την κυριότητα του Δημοσίου συμφώνως τη προηγουμένη παραγράφω 4 δύνανται να διατίθενται δωρεάν εις Συνεταιρισμούς Δημοσίων Υπαλλήλων, ελεύθερα δασμών και φόρων κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

6. «Τα κατά την παρ.2 του άρθρ. 39 του παρόντος νόμου κηρυχθέντα ως αζήτητα αυτοκίνητα οχήματα, εφ όσον ουδείς παρουσιασθεί εντός μηνός προς παραλαβήν των, περιέρχονται αυτοδικαίως εις την κυριότητα του Δημοσίου, συντασσομένης αυθημερόν περί τούτου σχετικής πράξεως επί του οικείου πρωτοκόλλου αζητήτων. Επί των ως άνω αυτοκίνητων οι διατάξεις των άρθρ. 40, 41, 42 και 43 του παρόντος Νόμου δεν έχουν εφαρμογήν».

Άρθρο 49

Άρθρο 45 του νόμου 1165/1918:

1. Εμπορεύματα, για τα οποία προβλέπονται απαγορεύσεις ή περιορισμοί εισαγωγής τους, κηρυσσόμενα αζήτητα και περιερχόμενα στην κυριότητα του Δημοσίου, επιτρέπεται κατ' εξαίρεση να εκποιούνται ή να διαθέτονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 44 του παρόντος, με όρους και διατυπώσεις που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού.

2. Απαγορεύεται η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού ή αναγκαστικού μέτρου σε εκτέλεση απόφασης ή διάταξης Πολιτικού Δικαστηρίου και από οποιαδήποτε αιτία, για εμπορεύματα, που εναποθέτονται ή αποθηκεύονται στις αποθήκες ή χώρους προσωρινής εναπόθεσης ή αποταμίευσης, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο.

3. Οι διατάξεις του παρόντος για τα αζήτητα εμπορεύματα εφαρμόζονται και σε περίπτωση κατάσχεσης ή μεσογγύησης που διατάχθηκε από Ποινικό Δικαστήριο για εμπορεύματα που βρίσκονται στις παραπάνω αποθήκες ή χώρους, αν αυτή δεν αρθεί μέσα σε ένα έτος από την επιβολή ή, προκειμένου για αποταμίευμένα εμπορεύματα, από την λήξη της αποταμίευσης.

ΤΜΗΜΑ Ι' ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Άρθρο 50

Νέα διάταξη

Άρθρο 51

Νέα διάταξη

ΤΜΗΜΑ IA' ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ ΥΛΕΣ

Άρθρο 52

Άρθρο 79 του νόμου 1165/1918:

Τα περιέχοντα εύφλεκτους ύλας, οίον πυρίτιδα, νιτρογλυκερίνην κλπ, δοχεία ή δέματα, τα εκ του εσωτερικού εισαγόμενα, δέον να φέρωσιν ευανάγνωστον επιγραφήν, δηλούσαν το περιεχόμενον, οι δε πλοίαρχοι ή πράκτορες ατμοπλοϊκών εταιρειών οφείλουσι να δηλώσι και δι' ιδιαιτέρου σημειώματος εις την τελωνειακήν αρχήν τα τοιαύτα δοχεία ή δέματα προ της αποβιβάσεως των, εάν είναι εν γνώσει του περιεχομένου αυτών.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ Α' ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 53
Επιβολή του φόρου

Άρθρο 1 του νόμου 2127/1993:

Επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή προϊόντα, στο οινόπνευμα, στα αλκοολούχα ποτά και στα βιομηχανοποιημένα καπνά και καθορίζονται τα περί παραγωγής, μεταποίησης, κατοχής, κυκλοφορίας και ελέγχου των προϊόντων αυτών.

Άρθρο 54
Αντικείμενο του φόρου

Άρθρο 2 του νόμου 2127/1993:

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης υπάγονται τα προϊό-

ντα του άρθρου 53, τα οποία παράγονται στο εσωτερικό της χώρας, προέρχονται από άλλα κράτη μέλη ή εισάγονται στο εσωτερικό της χώρας.

Οι εισαγωγή νοείται η είσοδος των προϊόντων αυτών από τρίτες χώρες στο εσωτερικό της χώρας. Εάν όμως τα προϊόντα έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας, η εισαγωγή τους λογίζεται ότι γίνεται τη στιγμή που εξέρχονται από αυτό το καθεστώς.

2. Με την επιφύλαξη των εθνικών και κοινοτικών διατάξεων όσον αφορά τα τελωνειακά καθεστώτα, θεωρείται ότι τελούν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης τα υποκείμενα στο φόρο αυτό προϊόντα που προέρχονται από ή προορίζονται για τρίτη χώρα ή εδάφη που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού εφόσον:

α) τελούν σε ένα από τα καθεστώτα αναστολής του άρθρου 84 παράγραφος 1 στοιχείο α του κανονισμού ΕΟΚ 2913/1992 ή βρίσκονται σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη,

β) αποστέλλονται από ένα κράτος μέλος προς ένα άλλο μέσω χωρών ΕΖΕΣ, ή μεταξύ Κράτους - Μέλους και χώρας ΕΖΕΣ υπό το καθεστώς της κοινοτικής εσωτερικής διαμετακόμισης, ή μέσω μιας ή περισσοτέρων τρίτων χωρών εκτός ΕΖΕΣ, υπό την κάλυψη δελτίου TIR ή δελτίου ATA.

Όταν στην παραπάνω περίπτωση (β) χρησιμοποιείται το ενιαίο διοικητικό έγγραφο θα πρέπει:

- Να συμπληρώνεται σε αυτό ο κωδικός αριθμός της συνδυασμένης ονοματολογίας (Σ.Ο.) και να αναφέρεται σαφώς ότι πρόκειται για αποστολή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

- Ο παραλήπτης να αποστείλει για εκκαθάριση ένα αντίτυπο του ενιαίου διοικητικού εγγράφου με τις κατάληγες παρατηρήσεις, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπονται στο άρθρο 112.

Επί των εισαγομένων και εξαγομένων προϊόντων του άρθρου 53 εφαρμόζονται οι διατάξεις της συναφούς νομοθεσίας.

3. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής, εφόσον εξάγονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή, επιτρέπεται να κυκλοφορούν υπό το καθεστώς αυτό μέχρι την έξοδό τους από το κοινοτικό έδαφος.

4. Θεωρούνται ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας τα προϊόντα, που προέρχονται από τα ακόλουθα κοινοτικά έδαφη:

α) το νησί Ελιγολάνδη και το έδαφος του BUSINGEN της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

β) Το LIVIGNO, το CAMPIONE D' ITALIA και τα Ιταλικά ύδατα της λίμνης του Λουγκάνο, της Ιταλικής Δημοκρατίας,

γ) τη Θέουτα και Μελίλια του Βασιλείου της Ισπανίας,

δ) τα Κανάρια νησιά του Βασιλείου της Ισπανίας,

ε) τα υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας,

στ) τα Αγγλονορμανδικά νησιά και

ζ) Τα νησιά Άαλαντ της Φιλανδικής Δημοκρατίας.

Οι περιπτώσεις (δ) και (ε) παύουν να ισχύουν από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την κατάθεση σχετικής δήλωσης του Βασιλείου της Ισπανίας ή της Γαλλικής Δημοκρατίας, για τα προϊόντα που θα περιλαμβάνονται στη δήλωση αυτή.

5. Θεωρούνται ως προϊόντα προερχόμενα από άλλα

κράτη μέλη και τα προϊόντα που προέρχονται από:

- α) το Πριγκηπάτο του Μονακό
- β) το JUNGHOLZ και MITTELBERG (KLEINES WALSERTAL),
- γ) το νησί του Μαν και
- δ) τον Άγιο Μαρίνο

Άρθρο 55
Ορισμοί

Άρθρο 3 του νόμου 2127/1993:

Για την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα νοούνται ως:

α) «Καθεστώς Αναστολής»: το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή και κυκλοφορία των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

β) «Φορολογική Αποθήκη»: κάθε τόπος όπου παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής,

γ) «Εγκεκριμένος Αποθηκευτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του, προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής,

δ) «Εγγεγραμμένος Επιτηδεύματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παραλαμβάνει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του, προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ωστόσο, ο εγγεγραμμένος επιτηδεύματίας δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα με αναστολή της καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης,

ε) «Μη Εγγεγραμμένος Επιτηδεύματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως την ικανότητα κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του να παραλαμβάνει περιστασιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή όσον αφορά αυτόν το φόρο και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ο επιτηδεύματίας αυτός δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Ο μη εγγεγραμμένος επιτηδεύματίας οφείλει, προτού αποσταλούν τα προϊόντα, να εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στις αρμόδιες Αρχές.

Άρθρο 56
Απαιτητό του φόρου

Άρθρο 4 του νόμου 2127/1993:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση ή κατά τη διαπίστωση των ελλειμμάτων που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 65 του παρόντα

Κώδικα.

Θεωρείται ως θέση σε ανάλωση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης:

α) Κάθε έξοδος, ακόμα και αντικανονική, από καθεστώς αναστολής.

β) Κάθε παραγωγή, ακόμα και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων εκτός καθεστώτος αναστολής.

γ) Κάθε εισαγωγή, ακόμα και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων, εφόσον δεν τίθενται υπό καθεστώς αναστολής.

Για την εφαρμογή της παραπάνω περίπτωσης (α), ως έξοδος από το καθεστώς αναστολής των πετρελαιοειδών προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής εντός φορολογικών αποθηκών στο εσωτερικό της χώρας και ζητείται η θέση τους σε ανάλωση, θεωρείται η φυσική έξοδος των προϊόντων από τη φορολογική αποθήκη.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στις μεν περιπτώσεις (α) και (γ) της προηγούμενης παραγράφου εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή τα ποσά που ισχύουν κατά την ημερομηνία εξόδου των προϊόντων από το καθεστώς αναστολής ή από την έξοδο τους από το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο είχαν τεθεί, στη δε περίπτωση (β) της ίδιας παραγράφου εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή ποσά, που ισχύουν κατά την ημερομηνία παραγωγής εκτός καθεστώτος αναστολής.

Στην περίπτωση αντικανονικής εξόδου από καθεστώς αναστολής ή αντικανονικής παραγωγής ή αντικανονικής εισαγωγής, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή τα ποσά που ισχύουν κατά τον χρόνο διαπίστωσης των παραβάσεων αυτών.

3. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί ελλειμμάτων εισπράττεται με βάση τα ποσοστά ή τα ποσά που ισχύουν κατά την ημερομηνία διαπίστωσης αυτών από την αρμόδια Αρχή. Εν τούτοις, όταν από τα στοιχεία που διαθέτουν οι αρμόδιες Αρχές διαπιστώνεται ότι η εκτός καθεστώτος αναστολής παραγωγή ή το έλλειμμα πραγματοποιήθηκαν ή υπήρξαν, κατά περίπτωση, σε χρόνο προγενέστερο της διαπίστωσης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται με βάση τα ποσά ή τα ποσοστά που ισχυαν κατά την προηγούμενη της διαπίστωσης ημερομηνία στην οποία πραγματοποιήθηκαν ή υπήρξαν.

Άρθρο 57
Ειδικές περιπτώσεις απαιτητού του φόρου

Άρθρο 5 του νόμου 2127/1993:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται και σε περίπτωση που τα προϊόντα έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος και βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό της χώρας.

Για τον σκοπό αυτόν, με την επιφύλαξη του άρθρου 56, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται όταν τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος παραδίδονται ή προορίζονται να παραδοθούν στο εσωτερικό της χώρας, για τις ανάγκες επιτηδεύματία που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα ή οργανισμού δημόσιου δικαίου.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται, κατά περίπτωση, από το πρόσωπο που πραγματοποιεί την παραδοση ή κατέχει τα προϊόντα που προορίζονται να παραδοθούν ή από τον παραλήπτη αυτών στο εσωτερικό της χώρας και εισπράττεται με τις ίδιες διαδικασίες που

εφαρμόζονται για την είσπραξη του φόρου κατά την έξοδο των προϊόντων από το καθεστώς αναστολής.

3. Η ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων της παραγράφου 1 γίνεται με την κάλυψη του προβλεπόμενου απλουστευμένου συνοδευτικού εγγράφου (ΑΣΔΕ) , που προβλέπεται από τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις (Κανονισμός ΕΟΚ, αριθμ. 3649/1992, EEL369/18.12.1992).

4. Τα πρόσωπα της παραγράφου 2 υποχρεούνται, σε περίπτωση αποστολής των προϊόντων από άλλο Κράτος - Μέλος:

α) Να καταθέτουν, πριν από την αποστολή, σχετική δήλωση στην αρμόδια Αρχή του εσωτερικού της χώρας, καθώς και εγγύηση, η οποία να καλύπτει τους αναλογούντες φόρους.

β) Να καταβάλλουν στην αρμόδια Αρχή, κατά την άφιξη των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας τους οφειλόμενους φόρους.

γ) Να θέτουν στη διάθεση του ελέγχου κάθε απαραίτητο στοιχείο ή έγγραφο, που κρίνεται από την αρμόδια Αρχή αναγκαίο ή χρήσιμο, για την εξακρίβωση της πραγματοποίησης της παραλαβής των προϊόντων και της καταβολής των οφειλόμενων φόρων.

5. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, που έχει καταβληθεί στο εσωτερικό της χώρας για προϊόντα, τα οποία βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους, επιστρέφεται σύμφωνα με το άρθρο 66 του παρόντα Κώδικα.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 58

Ειδικές περιπτώσεις προϊόντων κυκλοφορίας που έχουν τεθεί σε ανάλωση

Νέα διάταξη

Άρθρο 59

Απόκτηση προϊόντων για ατομική χρήση

Άρθρο 6 του νόμου 2127/1993:

Για τα προϊόντα που αγοράζονται από ιδιώτες για ατομική χρήση σε άλλα Κράτη - Μέλη και μεταφέρονται αυτοπροσώπως, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται στο Κράτος - Μέλος απόκτησης.

Άρθρο 60

Ειδικές περιπτώσεις κατοχής προϊόντων

Άρθρο 7 του νόμου 2127/1993:

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 54, 55, 56, 57 και 58, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός όταν τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό της χώρας. Στην περίπτωση αυτήν, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται από το πρόσωπο που τα κατέχει και εισπράττεται από την αρμόδια Αρχή.

2. Για την απόδειξη ότι τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 58 προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς, οι αρμόδιες Αρχές λαμβάνουν υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- την εμπορική ιδιότητα του κατόχου και τους λόγους

κατοχής των προϊόντων,

- τον τόπο όπου βρίσκονται τα προϊόντα ή, ανάλογα με την περίπτωση, τον χρησιμοποιούμενο τρόπο μεταφοράς,

- κάθε έγγραφο σχετικό με τα προϊόντα,

- το είδος αυτών των προϊόντων,

- την ποσότητα των προϊόντων.

Στην περίπτωση αυτή, οι ποσότητες ανά προϊόν δε μπορούν να είναι μικρότερες από τα παρακάτω όρια για:

α) προϊόντα καπνού:

- τσιγάρα	800 τεμάχια
-----------	-------------

- πουράκια (πούρα βάρους όχι πάνω από 3γρ. το τεμάχιο)	400 τεμάχια
--	-------------

- πούρα	200 τεμάχια
---------	-------------

- καπνός για κάπνισμα	1 κιλό
-----------------------	--------

β) αλκοολούχα ποτά:

- οινοπνευματώδη ποτά	10 λίτρα
-----------------------	----------

- ενδιάμεσα προϊόντα	20 λίτρα
----------------------	----------

- οίνοι (από τους οποίους το πολύ 60 λίτρα αφρώδεις)	90 λίτρα
--	----------

- μπύρες	110 λίτρα
----------	-----------

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση σ' άλλο Κράτος - Μέλος καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται από την αρμόδιες Αρχές, όταν η μεταφορά αυτών με μη κανονικό τρόπο γίνεται από ιδιώτες ή για λογαριασμό αυτών.

Ως μη κανονικές μεταφορές θεωρούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων, όταν αυτά δεν περιέχονται στη δεξαμενή των οχημάτων.

Άρθρο 61

Άλλες περιπτώσεις απαιτητού και επιστροφής φόρου

Άρθρο 8 του νόμου 2127/1993:

1. Για τα προϊόντα τα οποία αγοράζονται σε άλλο Κράτος - Μέλος από άτομα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, ή του εγγεγραμμένου ή μη εγγεγραμμένου επιτηδευματία και δεν προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς αποστέλλονται δε ή μεταφέρονται άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για δικό του λογαριασμό, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβάλλεται στο εσωτερικό της χώρας με την άφιξη των προϊόντων.

Για το σκοπό αυτόν, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός με την άφιξη των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας και όταν τα προϊόντα έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο Κράτος - Μέλος και αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς πρόσωπα της παρούσας παραγράφου.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης είναι απαιτητός από τον πωλητή ή τον φορολογικό εκπρόσωπο αυτού που δεν είναι ο τελικός παραλήπτης των προϊόντων ή τον παραλήπτη αυτών στο εσωτερικό της χώρας και εισπράττεται με την προβλεπόμενη διοικητική διαδικασία. Ο φορολογικός εκπρόσωπος πρέπει να είναι εγκεκριμένος από τις αρμόδιες Αρχές και εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας.

Στην περίπτωση αποστολής προϊόντων από το εσωτερικό της χώρας σε άλλο Κράτος - Μέλος, η αρμόδια Αρχή στη δικαιοδοσία της οποίας είναι εγκατεστημένος ο πωλητής πρέπει να εξακριβώνει ότι ο πωλητής τηρεί τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- να εγγυάται στην αρμόδια Αρχή την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, υπό τους όρους που προ-

βλέπει το Κράτος - Μέλος προορισμού, πριν από την αποστολή των προϊόντων και να εξασφαλίζει την καταβολή του μετά την άφιξη των προϊόντων,

- να τηρεί λογιστικά στοιχεία σχετικά με τις παραδόσεις των προϊόντων.

3. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που καταβλήθηκε στο εσωτερικό της χώρας επιστρέφεται, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 66 του παρόντα Κώδικα.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ Β' ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

Άρθρο 62 Παραγωγή - Μεταποίηση - Κατοχή

Άρθρο 9 του νόμου 2127/1993:

1. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του παρόντος Κώδικα, η παραγωγή, η μεταποίηση και η κατοχή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντα Κώδικα, γίνεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Όταν δεν έχει καταβληθεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, τα ανωτέρω πραγματοποιούνται σε φορολογική αποθήκη.

2. Όπου στο μέρος τρίτο του παρόντα Κώδικα αναφέρεται ο όρος «μεταποίηση» εννοείται μεταποίηση για λογαριασμό του ίδιου ή για λογαριασμό τρίτου.

Άρθρο 63 Σύσταση φορολογικών αποθηκών

Άρθρο 10 του νόμου 2127/1993:

1. Για τη σύσταση και λειτουργία των φορολογικών αποθηκών απαιτείται άδεια της αρμόδιας Αρχής, η οποία παρέχεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου με απόφασή της, χωριστά για κάθε κατηγορία προϊόντος.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

α) οι προϋποθέσεις με τις οποίες χορηγείται η άδεια σύστασης και λειτουργίας των φορολογικών αποθηκών,

β) ο ανώτατος χρόνος παραμονής των προϊόντων κατά κατηγορία, στη φορολογική αποθήκη,

γ) η διαδικασία παραλαβής ή αποστολής των προϊόντων,

δ) ο όροι αποθήκευσης και λογιστικής διαχείρισης των προϊόντων,

ε) ο τρόπος παρακολούθησης των προϊόντων και της άσκησης του ελέγχου αυτών,

στ) ο χρόνος διάρκειας της λειτουργίας των αποθηκών αυτών και οι λόγοι ανάκλησης της άδειας αυτής πριν από το χρόνο λήξης,

ζ) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την αναγνώριση ή λειτουργία των φορολογικών αποθηκών.

3. Οι αρμόδιες Αρχές ασκούν εποπτεία και έλεγχο κατά τρόπο διαρκή ή περιοδικό στις φορολογικές αποθήκες σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Ειδικά για τα βιομηχανοποιημένα καπνά οι όροι και προϋποθέσεις για την εποπτεία και τον έλεγχο των φορολογικών αποθηκών, θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 64 Αναγνώριση εγκεκριμένου αποθηκευτή

Άρθρο 11 του νόμου 2127/1993:

1. Για τον χαρακτηρισμό προσώπου ως εγκεκριμένου αποθηκευτή απαιτείται άδεια της αρμόδιας Αρχής, η οποία παρέχεται με απόφασή της, μετά από προηγούμενη αίτηση του ενδιαφερόμενου.

2. Για να παρασχεθεί η άδεια της προηγούμενης παραγράφου το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει:

α) να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει, κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του, προϊόντα που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό αναστολή καταβολής του φόρου αυτού, εφόσον βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη,

β) να μην έχει διαπράξει σοβαρές καθ' υποτροπή παραβάσεις της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας,

γ) να πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις που θα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Για την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα ο εγκεκριμένος αποθηκευτής:

α) υποχρεούται:

- να τηρεί λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων ή κινήσεων των προϊόντων ανά αποθήκη,

- να επιδεικνύει τα προϊόντα σε κάθε ζήτηση της αρμόδιας Αρχής,

- να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο,

- να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του,

- να συμμορφώνεται με άλλες υποχρεώσεις που επιβάλλει ο Υπουργός Οικονομικών και η αρμόδια Αρχή,

- να διαθέτει εντός των αποθηκών και αδαπάνως για το Δημόσιο κατάλληλο και ασφαλή στεγασμένο χώρο για την εγκατάσταση της αρμόδιας Αρχής προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων εργασιών και διατύπωσεων,

- να ενημερώνει την αρμόδια Αρχή για οποιαδήποτε μεταβολή των δεδομένων που έχουν ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση της άδειας και να παρέχει τα επιβαλλόμενα από αυτή τυχόν πρόσθετα διασφαλίσθηκα μέτρα.

β) επέχει ευθύνη έναντι του Δημοσίου για τους φόρους που αναλογούν στα προϊόντα,

γ) ευθύνεται επίσης για τις πράξεις των αποθηκαρίων των αποθηκών αυτών σε περίπτωση καταλογισμού τους από την αρμόδια Αρχή.

Άρθρο 65 Απώλειες προϊόντων

Άρθρο 12 του νόμου 2127/1993:

1. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής απολαύει απαλλαγής για τις απώλειες που επέρχονται στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, εφόσον οφείλονται σε τυχαία περιστατικά ή σε ανώτερη βίᾳ και έχουν βεβαιωθεί από τις αρμόδιες Αρχές. Απολαύει επίσης, στα πλαίσια του καθεστώτος αναστολής, απαλλαγής για τις απώλειες (φύρες) που είναι εγγενείς στη φύση των προϊόντων κατά τη διαδικασία παραγωγής, μεταποίησης, αποθήκευσης και μεταφοράς των προϊόντων, όπου αυτές έχουν καθορισθεί με σχετικές διατάξεις. Οι απαλλαγές αυτές εφαρ-

μόζονται επίσης στους επιτηδευματίες που αναφέρονται στο άρθρο 55 κατά τη μεταφορά των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται τα προϊόντα που υπόκεινται σε φυσική απομείωση, τα ποσοστά της απομείωσης, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των απωλειών αυτών.

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 απώλειες, οι οποίες λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια ενδοκοινοτικής μεταφοράς των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, πρέπει να βεβαιώνονται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με τα παραπάνω προεδρικά διατάγματα και τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 118 του παρόντα Κώδικα, σε περίπτωση άλλων ελλειμμάτων εκτός από τις απώλειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και σε περίπτωση απωλειών για τις οποίες δεν αναγνωρίζονται οι απαλλαγές που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, οι φόροι εισπράττονται με τους συντελεστές ή τα ποσά που ισχύουν τον χρόνο που σημειώθηκαν οι βεβαιωμένες από τις αρμόδιες Αρχές απώλειες ή, κατά περίπτωση, τον χρόνο της διαπίστωσης των ελλειμμάτων.

4. Αν κατά την ενδοκοινοτική κυκλοφορία υπό καθεστώς αναστολής, προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, διαπιστώθηκαν ελλείμματα ή απώλειες της προηγούμενης παραγράφου 3, οι αρμόδιες Αρχές που έκαναν τη διαπίστωση προβαίνουν σε σχετική σημείωση στη δεύτερη σελίδα του επιστρεπτέου από τον παραλήπτη στον αποστολέα αντιτύπου του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου.

Οι αρμόδιες Αρχές του τόπου προορισμού των προϊόντων, κατά τη θεώρηση του επιστρεπτέου αντιτύπου, σημειώνουν επ' αυτού τη χορήγηση ή όχι απαλλαγής κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού για τις απώλειες ή τα ελλείμματα που διαπιστώθηκαν.

Αντίγραφο του αντιτύπου αυτού αποστέλλεται από τις αρμόδιες Αρχές του τόπου προορισμού, στις αρχές που διαπίστωσαν τις απώλειες ή τα ελλείμματα.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 66 Επιστροφή φόρου

Άρθρο 13 του νόμου 2127/1993:

1. Τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας δύνανται στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις και με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, να αποτελέσουν, μετά από αίτηση επιτηδευματία στα πλαίσια της άσκησης του επιτηδεύματος του, αντικείμενο επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης από τις αρμόδιες Αρχές, εφόσον τα προϊόντα αυτά δεν πρόκειται να καταναλωθούν στο εσωτερικό της χώρας. Εν τούτοις, δεν επιστρέφεται από τις αρμόδιες Αρχές ο ειδικός φόρος που καταβλήθηκε, εφόσον δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με τις παραπάνω προβλεπόμενες Υπουργικές Αποφάσεις.

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις :

α) Ο αποστολέας υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια Αρχή για την επιστροφή φόρου, πριν από την αποστολή των προϊόντων, η οποία συνοδεύεται με έγγραφο ή άλλα στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται η καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

β) Η ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων πραγματοποιείται με την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 115 του παρόντα Κώδικα.

γ) Ο αποστολέας υποβάλλει το επιστρεπτέο αντίτυπο του συνοδευτικού διοικητικού ή εμπορικού εγγράφου, συμπληρωμένο από τον παραλήπτη, το οποίο συνοδεύεται από έγγραφο που πιστοποιεί την ανάληψη της υποχρέωσης καταβολής των φόρων στο Κράτος - Μέλος προορισμού και είναι θεωρημένο από την αρμόδια Αρχή του Κράτους - Μέλους προορισμού των προϊόντων, ή συνοδεύεται από ειδική ένδειξη (δήλωση) θεωρημένη από την ίδια αρχή, με τις κατωτέρω πληροφορίες:

- τη διεύθυνση της αρμόδιας Αρχής, του Κράτους - Μέλους προορισμού,

- τον αριθμό και την ημερομηνία του διπλοτύπου καταβολής του φόρου ή την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης.

δ) Αν τα προϊόντα της παραγράφου 1 φέρουν φορολογικό επίσημα (ένσημη τανία φορολογίας καπνού τανία ελέγχου αλκοολούχων ποτών), πρέπει πριν από την αποστολή τους και προκειμένου να επιστραφεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, να προσκομισθούν για καταστροφή τα επισήματα αυτά στην αρμόδια Αρχή.

3. Στις περιπτώσεις του άρθρου 57 του παρόντα Κώδικα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιστρέφεται μόνο, εφόσον ο φόρος αυτός εξοφλήθηκε στο Κράτος - Μέλος προορισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Το αίτημα επιστροφής δύναται να μην ικανοποιηθεί από τις αρμόδιες Αρχές αν δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Στις περιπτώσεις του άρθρου 61 του παρόντα Κώδικα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιστρέφεται στο πωλητή, εφόσον αυτός έχει ακολουθήσει τις διαδικασίες της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Το αίτημα επιστροφής δύναται να μην ικανοποιηθεί, εφόσον δεν πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

*Άρθρο 67
Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων
Επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθέντων*

Νέα διάταξη

Άρθρο 68
Απαλλαγές

Άρθρο 15 του νόμου 2127/1993:

1. Απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντα Κώδικα, εφόσον προορίζονται:

α) για παράδοση στα πλαίσια διπλωματικών ή προξενικών σχέσεων,

β) για αναγνωρισμένους διεθνείς οργανισμούς και για τα μέλη των οργανισμών αυτών, μέσα στα όρια και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διε-

θνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους,

γ) για τις ένοπλες δυνάμεις και τις πολιτικές υπηρεσίες που τις συνοδεύουν ή τον εφοδιασμό των κυλικείων και των λεσχών τους, των άλλων Κρατών - Μελών του Βορειοαστλαντικού Συμφώνου, που ενεργείται σύμφωνα με τη συνθήκη,

δ) να καταναλωθούν στα πλαίσια συμφωνίας που έχει συναφθεί με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, εφόσον αυτή η συμφωνία γίνεται δεκτή ή επιτρέπεται να υπαχθεί σε καθεστώς απαλλαγής από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξιας.

Οι ένοπλες δυνάμεις και οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή δύνανται να παραλαμβάνουν προϊόντα από φορολογικές αποθήκες άλλων Κρατών - Μελών ή του εσωτερικού της χώρας, υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης, με την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 115 του παρόντα Κώδικα, υπό τον όρο ότι το έγγραφο αυτό θα συνοδεύεται από πιστοποιητικό απαλλαγής, η μορφή και το περιεχόμενο του οποίου καθορίζονται από κοινοτικές διατάξεις.

2. Επίσης, απαλλάσσονται του ειδικού φόρου κατανάλωσης τα προϊόντα που προορίζονται για εφοδιασμό πλοίων και αεροσκαφών.

3. Οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης των απαλλαγών των παραγράφων 1 και 2, καθώς και οι χορηγούμενες ποσότητες, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 69
Άγιο Όρος

Άρθρο 16 του νόμου 2127/1993.

Οι διατάξεις του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα δεν θίγουν το ειδικό καθεστώς του Αγίου Όρους, όπως είναι κατοχυρωμένο με το άρθρο 105 του Συντάγματος.

Άρθρο 70

Πωλήσεις προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση από καταστήματα πλοίων και αεροσκαφών

Νέα διάταξη

Άρθρο 71
Μικροί οινοπαραγωγοί

Άρθρο 18 του νόμου 2127/1993:

1. Οινοπαραγωγοί που παράγουν μέχρι 1000 HL ετησίως απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των Τμημάτων Β' και Γ' του Κεφαλαίου Α' του ΤΡΙΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ του παρόντα Κώδικα, καθώς και από τις άλλες υποχρεώσεις τις σχετικές με την κυκλοφορία και τον έλεγχο.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι, με τους οποίους οι μικροί οινοπαραγωγοί διενεργούν ενδοκοινοτικές πράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΛΑΚΟΟΛΗ - ΑΛΚΟΟΛΥΧΑ ΠΟΤΑ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ

ΤΜΗΜΑ Α' ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Άρθρο 72
Ορισμός

Άρθρο 19 του νόμου 2127/1993:

1. Ως πετρελαιοειδή προϊόντα για την εφαρμογή του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα θεωρούνται:

- α) - Οι πίσσες (κωδικός Σ.Ο. 27.06).
- β) - Οι βενζόλες (κωδικός Σ.Ο. 27.07.10).
- Οι τολουόλες (κωδικός Σ.Ο. 27.07.20).
- Οι ξυλόλες (κωδικός Σ.Ο. 27.07.30).
- Τα άλλα μείγματα αρωματικών υδρογονανθράκων που αποστάζουν 65% ή περισσότερο του όγκου τους (με τις απώλειες στους 250o C, σύμφωνα με τη μέθοδο ASTM D86): (κωδικός Σ.Ο. 27.07.50).
- Τα λάδια κρεοζώτου (κωδικός Σ.Ο. 27.07.91.00).
- Τα άλλα ακατέργαστα λάδια (κωδικοί Σ.Ο. 27.07.99.11 και 27.07.99.19).

γ) Τα ακατέργαστα λάδια από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά (ακατέργαστο πετρέλαιο), (κωδικός Σ.Ο. 27.09).

δ) Τα λάδια από πετρέλαιο ή από ασφαλτούχα ορυκτά, άλλα από τα ακατέργαστα λάδια. Τα παρασκευάσματα που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού, που περιέχουν κατά βάρος 70% ή περισσότερο λάδια από πετρέλαιο ή ασφαλτούχα ορυκτά και στα οποία τα λάδια αυτά αποτελούν το βασικό συστατικό (κωδικός Σ.Ο. 27.10).

ε) Τα αέρια πετρελαίου και οι άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο.Ε.Χ. 27.11), συμπεριλαμβανομένου και του χημικώς καθαρού μεθανίου και προπανίου, με εξαίρεση το φυσικό αέριο.

- στ) - Βαζελίνη (κωδικός Σ.Ο. 27.12.10)
- Παραφίνη που περιέχει κατά βάρος λιγότερο του 0,75% λάδι (κωδικός Σ.Ο. 27.12.20.00).
- Παραφίνη που περιέχει κατά βάρος περισσότερο του 0,75% λάδι.
- Το κερί πετρελαίου μικροκρυστάλλινο.
- Άλλα ορυκτά κεριά SLACK WAX και παρόμοια προϊόντα, που λαμβάνονται με σύνθεση ή άλλες μεθόδους, έστω και χρωματισμένα (κωδικοί Σ.Ο. 27.12.90.31, 27.12.90.33, 27.12.90.39, 27.12.90.90).

ζ) Τα ασφαλτικά μείγματα με βάση τη φυσική άσφαλτο εν γένει, η πίσσα του πετρελαίου, η ορυκτή πίσσα ή το υπόλειμμα αυτής (π.χ. μαστίχες ασφαλτούχες, cut-backs (κωδικός Σ.Ο. 27.15)).

η) Οι άκυκλοι υδρογονάνθρακες (κωδικός Σ.Ο. 29.01).

θ) Το κυκλοεξάνιο (κωδικός Σ.Ο. 29.02.11.00), οι άλλοι κυκλανικοί ή κυκλενικοί υδρογονάνθρακες του κωδικού Σ.Ο. 29.02.19.90, το βενζόλιο (κωδικός Σ.Ο. 29.02.20), το τολουόλιο (κωδικός Σ.Ο. 29.02.30), τα ξυλόλια (κωδικοί Σ.Ο. 29.02.41.00, 29.02.42.00 και 29.02.43.00), τα ισομερή του ξυλολίου σε μείγμα (κωδικός Σ.Ο. 29.02.44).

ι) Τα παρασκευάσματα που περιέχουν λάδια από πετρέλαια ή ασφαλτούχα ορυκτά των κωδικών της Σ.Ο. 34.03.11.00 και 34.03.19.

ια) Τα αντικροτικά παρασκευάσματα, τα ανασχετικά της οξείδωσης, τα προσθετικά εξουδετέρωσης καταλοίπων, τα βελτιωτικά του ιξώδους των λιπαντικών λαδιών, τα προσθετικά κατά της διάβρωσης και τα άλλα παρασκευασμένα προσθετικά για ορυκτά λάδια (στα οποία περιλαμβάνεται και η βενζίνη) ή για άλλα υγρά, που χρησιμοποιούνται για τους ίδιους σκοπούς με τα ορυκτά λάδια (κωδικός Σ.Ο. 38.11).

ιβ) Τα αλκυλοβενζόλια σε μείγματα και αλκυλοναφθαλένια σε μείγματα, άλλα από εκείνα των κλάσεων 27.07 ή 29.02 (κωδικός Σ.Ο. 38.17).

2. Από τα προϊόντα της προηγούμενης παραγράφου και ανεξάρτητα από το αν επιβαρύνονται με ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 73 του παρόντα Κώδικα τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα υπόκεινται στις διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας του παρόντος Κώδικα:

α) Τα προϊόντα της περίπτωσης (β) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 27.07.10, 27.07.20, 27.07.30 και 27.07.50.

β) Τα προϊόντα της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 27.10.00.11 έως και 27.10.00.78.

Εν τούτοις για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στους κωδικούς της Σ.Ο. 27.10.00.21, 27.10.00.25 και 27.10.00.59 οι διατάξεις περί ελέγχου και κυκλοφορίας του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται μόνο εφόσον αυτά μεταφέρονται χύμα για εμπορικούς σκοπούς.

γ) Τα προϊόντα της περίπτωσης (ε) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στον κωδικό της Σ.Ο. 27.11, με εξαίρεση αυτά που εμπίπτουν στους κωδικούς 27.11.11.00 και 27.11.21.00.

δ) Οι κορεσμένοι άκυκλοι υδρογονάνθρακες του κωδικού Σ.Ο. 29.01.10.

ε) Τα προϊόντα της περίπτωσης (θ) της παραγράφου 1 που περιλαμβάνονται στους κωδικούς Σ.Ο. 29.02.20, 29.02.30, 29.02.41, 29.02.42, 29.02.43 και 29.02.44.

3. Οι τίτλοι και κωδικοί αριθμοί της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό, αναφέρονται στο κείμενο της Σ.Ο. του Κανονισμού (Ε.Ο.Κ) αριθ.3115/94 (L.345/31.12.94).

Άρθρο 73

Συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 20 του νόμου 2127/1993:

1. Οι συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζονται ως εξής:

ΕΙΔΟΣ	ΚΩΔ. Σ.Ο.	ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ
α) Βενζίνη αεροπλάνων	27.10.00.26	437	χιλιόλιτρο
β) Βενζίνη με μόλυβδο	27.10.00.34 και 27.10.00.36	337	χιλιόλιτρο
γ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο - με αριθμό οκτανίων μέχρι και 96,5	27.10.00.27 και 27.10.00.29	296	χιλιόλιτρο

- με αριθμό οκτανίων μεγαλύτερο των 96,5	27.10.00.29 και 27.10.00.32	316	χιλιόλιτρο
δ) Βενζίνη χωρίς μόλυβδο με την προσθήκη ειδικών προσθέτων, που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή και χρησιμοποιείται ως ισοδύναμο καύσιμο αντί της μολυβδούχου βενζίνης των κωδικών της Σ.Ο.	27.10.00.27 27.10.00.34 και 27.10.00.36 και	337	χιλιόλιτρο
ε) Ειδικό καύσιμο αεριωθούμενων τύπου βενζίνης στ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κίνησης EX 27.10.00.66	27.10.00.37	437	χιλιόλιτρο
ζ) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) θέρμανσης EX 27.10.00.67	245	χιλιόλιτρο	

Ειδικά για την περίοδο από 1η Νοεμβρίου μέχρι και 10 Απριλίου κάθε έτους ο φόρος του πετρελαίου θέρμανσης ορίζεται σε 123 ευρώ το χιλιόλιτρο. Στην περίπτωση που οι ανωτέρω ημερομηνίες συμπίπτουν με μη εργάσιμες ημέρες, ως ημερομηνία λαμβάνεται η προηγούμενη εργάσιμη για την έναρξη και η επόμενη εργάσιμη για τη λήξη.

η) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), άλλο από EX 27.10.00.66 εκείνο των περι- και πτώσεων στ' και ζ' EX 27.10.00.67	245	χιλιόλιτρο
---	-----	------------

θ) Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης (FUEL OIL - Ma zoút)	27.10.00.74 έως και 27.10.00.78	38	μετρ. τόννος
ι) Κηροζίνη (φωτικό πετρέλαιο)	27.10.00.51 και EX 27.10.00.55	245	χιλιόλιτρο
ια) Κηροζίνη θέρμανσης	EX 27.10.00.55	245	χιλιόλιτρο

Ειδικά για την περίοδο από 1η Νοεμβρίου μέχρι και 10 Απριλίου κάθε έτους ο φόρος του κηροζίνης θέρμανσης ορίζεται σε 123 ευρώ το χιλιόλιτρο. Στην περίπτωση που οι ανωτέρω ημερομηνίες συμπίπτουν με μη εργάσιμες ημέρες, ως ημερομηνία λαμβάνεται η προηγούμενη εργάσιμη για την έναρξη και η επόμενη εργάσιμη για τη λήξη.

ιβ) Υγραέρια και μεθάνιο που χρηματοποιούνται	EX 27.11.12.11 έως
ως καύσιμο	EX 27.11.19.00 και
κινητήρων	EX 27.11.29.00 100 μετρ. τόννος
ιγ) Υγραέρια και μεθάνιο για λοιπές, πλην της προηγούμενης περίπτωσης ιβ', χρήσεις	EX 27.11.12.11 έως EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00 13 μετρ.τόννος»

Για την εφαρμογή των διατάξεων των ανωτέρω περιπτώσεων (ζ) και (ια), ως πετρέλαιο ή κηροζίνη θέρμανσης θεωρούνται τα προοριζόμενα να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για τη λειτουργία κεντρικών συστημάτων θέρμανσης (καλοριφέρ) ή άλλων μέσων για τη θέρμανση ανθρώπων στους χώρους κατοικίας, διαμονής ή εργασίας τους.

2. Για τον υπολογισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή προϊόντα, που φορολογούνται με βάση το χιλιόλιτρο, λαμβάνεται υπόψη θερμοκρασία προϊόντος 15ο C.

3. Τα πετρελαιοειδή προϊόντα πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφόσον προορίζονται να χρησιμοποιηθούν, προσφέρονται προς πώληση ή και χρησιμοποιούνται ως «καύσιμο θέρμανσης», ή «καύσιμο κίνησης», υπόκεινται στον συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που καθορίζεται ανάλογα με τη χρήση για το ισοδύναμο καύσιμο ή καύσιμο κίνησης.

Με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν θίγονται οι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.2074/1992 (ΦΕΚ 128Α'), όπως ισχύουν.

4. Εκτός από τα προϊόντα του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα, κάθε προϊόν που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή και χρησιμοποιείται ως καύσιμο κίνησης προσθετικό ή αυξητικό του τελικού όγκου του καυσίμου αυτού, φορολογείται ως καύσιμο κίνησης.

Ομοίως, κάθε άλλος υδρογονάνθρακας που δεν αναφέρεται στο άρθρο 72 του παρόντα Κώδικα, που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί, προσφέρεται προς πώληση ή και χρησιμοποιείται για θέρμανση, φορολογείται με βάση το συντελεστή του αντίστοιχου πετρελαιοειδούς προϊόντος της παραπάνω παραγράφου 1.

Εξαιρούνται, ο άνθρακας, ο λιγνίτης, η τύρφη, άλλοι παρόμοιοι στερεοί υδρογονάνθρακες και το φυσικό αέριο.

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 74

Ειδικές περιπτώσεις απαιτητού του φόρου

Άρθρο 21 του νόμου 2127/1993:

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που καθορίζουν τη γενεσιουργό αιτία και τους όρους καταβολής που ορίζονται στο άρθρο 56 του παρόντα Κώδικα ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των πετρελαιοειδών προϊόντων καθίσταται

επίσης απαιτητός στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του προηγούμενου άρθρου.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των πετρελαιοειδών προϊόντων καθίσταται επίσης απαιτητός στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι δεν πληρούται πλέον κάποιος όρος τελικής χρήσης για την απαλλαγή ή την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Άρθρο 75

Καύσιμα αυτοκινήτων οχημάτων δημόσιας χρήσης και εμπορευματοκιβώτων ειδικών χρήσεων

Άρθρο 21Α του νόμου 2127/1993:

1. Τα πετρελαιοειδή προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση σε ένα άλλο Κράτος - Μέλος δεν υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης του άρθρου 73 του παρόντα Κώδικα, εφόσον περιέχονται στις κανονικές δεξαμενές καυσίμων:

α) των αυτοκινήτων οχημάτων δημόσιας χρήσης για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα από τα ίδια οχήματα,

β) των εμπορευματοκιβώτων ειδικών χρήσεων και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια μιας μεταφοράς, των συστημάτων με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα εμπορευματοκιβώτια αυτά.

2. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου νοούνται ως:

α) «Κανονικές δεξαμενές καυσίμων»:

- οι δεξαμενές που ο κατασκευαστής τοποθετεί σε όλα τα μεταφορικά μέσα του ίδιου τύπου με το εξεταζόμενο μεταφορικό μέσο και η τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου, τόσο για την κίνηση των οχημάτων όσο και ενδεχομένως, για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων,

- οι δεξαμενές υγραερίου, που είναι τοποθετημένες σε μεταφορικά μέσα και επιτρέπουν την απευθείας χρησιμοποίηση του υγραερίου ως καυσίμου, καθώς και οι δεξαμενές που είναι προσαρμοσμένες σε άλλα συστήματα με τα οποία μπορεί να είναι εξοπλισμένο το μεταφορικό μέσο,

- οι μόνιμες δεξαμενές καυσίμων, που ο κατασκευαστής τοποθετεί σε όλα τα εμπορευματοκιβώτια του ίδιου τύπου με τον τύπο του εξεταζόμενου εμπορευματοκιβώτιου και η μόνιμη τοποθέτηση των οποίων επιτρέπει την απευθείας χρησιμοποίηση του καυσίμου για τη λειτουργία, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, των συστημάτων ψύξης και άλλων συστημάτων, με τα οποία είναι εξοπλισμένα τα εμπορευματοκιβώτια ειδικής χρήσης.

β) «Εμπορευματοκιβώτιο ειδικής χρήσης»: κάθε εμπορευματοκιβώτιο που φέρει ειδικά προσαρμοσμένες διατάξεις για τα συστήματα ψύξης, οξυγόνωσης, θερμικής μόνωσης ή άλλα συστήματα.

Άρθρο 76

Εγκαταστάσεις παραγωγής πετρελαιοειδών προϊόντων

Άρθρο 22 του νόμου 2127/1993:

1. Ως εγκατάσταση παραγωγής πετρελαιοειδών προϊόντων του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα θεωρείται η

εγκατάσταση στην οποία τα προιόντα αυτά παράγονται ή υπόκεινται σε καθορισμένη κατεργασία, κατά την έννοια της συμπληρωματικής σημείωσης 4 του Κεφαλαίου 27 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

2. Η κατανάλωση πετρελαιοειδών προϊόντων στις εγκαταστάσεις παραγωγής τους δεν θεωρείται ως γενεσιούργος αιτία επιβολής του φόρου, εφόσον η κατανάλωση γίνεται για τους σκοπούς της παραγωγής αυτής. Ωστόσο, σε περίπτωση που η κατανάλωση αυτή γίνεται για σκοπούς ξένους προς την παραγωγή ή ειδικότερα για την κίνηση οχημάτων, θεωρείται ως γενεσιούργος αιτία επιβολής του φόρου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι εγκαταστάσεις που δεν θεωρούνται ως εγκαταστάσεις παραγωγής πετρελαιοειδών προϊόντων, καθώς και οι επεξεργασίες που δεν θεωρούνται παραγωγή πετρελαιοειδών.

Άρθρο 77

Άρθρο 22Α του νόμου 2127/1993:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που έχει καταβληθεί για πετρελαιοειδή προϊόντα που έχουν μολυνθεί ή αναμειχθεί τυχαία και συνεπέια του γεγονότος αυτού κατέστησαν ακατάλληλα να χρησιμοποιηθούν για τον σκοπό που προορίζονταν, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται, εφόσον τα προϊόντα αυτά επανεισάγονται στη φορολογική αποθήκη για ανακύκλωση.

2. Οι όροι και οι διατυπώσεις εφαρμογής των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 78

Άρθρο 23 του νόμου 2127/1993:

1. Εκτός από τις απαλλαγές, που προβλέπονται από το άρθρο 68, απαλλάσσονται επίσης:

α) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα του άρθρου 72 του παρόντα Κώδικα για τα οποία δεν ορίζεται συντελεστής με το άρθρο 73 του παρόντα Κώδικα, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κίνησης ή θέρμανσης.

β) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα, τα οποία παραλαμβάνονται με σκοπό τον εφοδιασμό αεροσκαφών που εκτελούν αεροπορικές μεταφορές, με εξαίρεση τα πετρελαιοειδή προϊόντα, τα οποία προορίζονται για τον εφοδιασμό αεροσκαφών που εκτελούν ιδιωτικές πτήσεις αναψυχής.

Ως ιδιωτική πτήση αναψυχής νοείται η χρησιμοποίηση αεροσκάφους από τον ιδιοκτήτη του ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει τη χρήση του με σύμβαση μίσθωσης ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, από το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο το χρησιμοποιεί για μη εμπορικούς σκοπούς και ειδικότερα, όταν δεν το χρησιμοποιεί για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών με αντάλλαγμα ή για τους σκοπούς του Δημοσίου.

γ) Τα πετρελαιοιδή προϊόντα που παραλαμβάνονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τους σκοπούς της ναυσιπλοΐας στα ύδατα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης και της επαγγελματικής αλειάς,

εκτός από την περίπτωση χρησιμοποίησή τους σε ιδιωτικά σκάφη αναψυχής.

Ως ιδιωτικό σκάφος αναψυχής νοείται οποιοδήποτε σκάφος, το οποίο χρησιμοποιείται από τον ιδιοκτήτη του ή από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει τη χρήση του, με σύμβαση μίσθωσης ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, ή για μη εμπορικούς σκοπούς και ειδικότερα όταν δεν χρησιμοποιείται για τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων ή για την παροχή υπηρεσιών με αντάλλαγμα ή για σκοπούς του Δημοσίου.

γα) Ειδικότερα, όσον αφορά, τα επαγγελματικά τουριστικά πλοία ή πλοιάρια του Ν.438/1976 (ΦΕΚ 162Α') η απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών θα παρέχεται με επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στην ποσότητα των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιήθηκαν απόδεδειγμένα ως καύσιμα αποκλειστικά για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους.

Η υποβολή της σχετικής αίτησης γίνεται το αργότερο εντός εξαμήνου από την κατανάλωση των πετρελαιοειδών.

Σε περίπτωση επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για την οποία διαπιστώνεται ότι αυτός που την έλαβε δεν θεμελίωνε τέτοιο δικαίωμα, επιβάλλεται σ' αυτόν πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο του επιστραφέντος ποσού.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών θα καθορισθούν η αρμόδια Τελωνειακή Αρχή για την επιστροφή, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

γ) Κατ' εξαίρεση των οριζόμενων στο προηγούμενο εδάφιο τα επαγγελματικά τουριστικά πλοία ή πλοιάρια του Ν.438/1976 (ΦΕΚ 162Α'), μπορούν για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας, να εφοδιάζονται με καύσιμα, με απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και από τα ευρισκόμενα σε καθεστώς αναστολής, με όρους και προϋποθέσεις που θα καθορισθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

δ) Τα πετρελαιοειδή προϊόντα που παραλαμβάνονται από τις έγκρισης δυνάμεις.

ε) Τα πετρελαιοίδη προϊόντα που εγχέονται στις υψηλά καμίνους με σκοπό να διευκολυνθεί η χημική διεργασία αναγωγής, σε συνδυασμό με το κωκ που χρησιμοποιείται ως κύριο καύσιμο.

ζ) Το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης DIESEL που υπάγεται στους κωδικούς Συνδιασμένης Ονοματολογίας 2710006600 και 2710006700 και προορίζεται να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά ως ηλεκτρομονωτικό υλικό ηλεκτρικών μετασχηματιστών.

2. Ειδικά για τα πετρελαιοειδή προϊόντα που χρησιμοποιούνται στις παρακάτω περιπτώσεις, οι συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζονται, ως εξής:

ΕΙΔΟΣ ΚΩΔ. Σ.Ο. ΠΟΣΟ ΦΟΡΟΥ ΜΟΝΑΔΑ
ΣΕ ΕΥΡΩ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

α) Βενζίνη για
γεωργικές χρήσεις
άρθρου 16 του
ν. 3686/1957
(ΦΕΚ 64 Α[΄])
και δασικών συν-
εταιρισμών άρθρου
5 του ν. 827/1978 27.10.00.34
(ΦΕΚ 194 Α[΄]) και 27.10.00.36 299 χιλιόλιτρο

β) Υγραέρια και μεθάνιο που παραλαμβάνονται απευθείας από βιομηχανίες, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά ως καύσιμη ύλη (άρθρο 2 Ν.Δ.4359/1964 έως ΕΦΚ 147Α΄) Κώδικα παραγωγής Β.Δ.57/1967 (ΦΕΚ 14Α΄)	EX 27.11.12.11 EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00	0,29	μετρ.τόνος
γ) Βενζίνη εκχύλισης (εξάνιο) που παραλαμβάνεται με τους όρους των διατάξεων του Β.Δ.57/1967 (ΦΕΚ 14Α΄)	EX 27.10.00.25 έως και EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00	17	μετρ.τόνος
δ) Υγραέρια και μεθάνιο που χρησιμοποιείται στη γεωργία Κώδικα παραγωγής Β.Δ.57/1967 (ΦΕΚ 14Α΄)	EX 27.11.12.11 έως και EX 27.11.19.00 και EX 27.11.29.00	0,29	μετρ.τόνος
ε) Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κίνησης που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την Παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος Κώδικα παραγωγής Β.Δ.57/1967 (ΦΕΚ 14Α΄)	EX 27.10.00.66	122,5	χιλιόλιτρο

3. Με την επιφύλαξη άλλων κοινοτικών και εθνικών διατάξεων οι παρεχόμενες με τις προηγούμενες παραγράφους 1 και 2 απαλλαγές ή μειώσεις του συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, εφαρμόζονται ανάλογα και σε προϊόντα άλλα από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 72 του παρόντα Κώδικα, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατα πετρελαιοειδών, προορίζονται για τις ίδιες με τα προϊόντα που υποκαθίστούν χρήσεις και τελούν υπό φορολογικό έλεγχο για τη διαπίστωση της νόμιμης χρησιμοποίησής τους.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου, καθώς και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης των παραλαμβανόμενων με μερική ή ολική απαλλαγή προϊόντων.

ΤΜΗΜΑ Β' ΑΛΚΟΟΛΗ - ΑΛΚΟΟΛΟΥΧΑ ΠΟΤΑ

Άρθρο 79 Γενικές διατάξεις

Άρθρο 24 του νόμου 2127/1993:

Αλκοόλη και αλκοολούχα ποτά στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, θεωρούνται:

α) η αιθυλική αλκοόλη,

- β) η μπύρα,
- γ) τα ενδιάμεσα προϊόντα,
- δ) το κρασί,
- ε) τα παρασκευαζόμενα ποτά με ζύμωση, εκτός από το κρασί και την μπύρα.

Άρθρο 80 Αιθυλική αλκοόλη

Άρθρο 25 του νόμου 2127/1993:

Ο όρος αιθυλική αλκοόλη του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα περιλαμβάνει:

α) Όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol., τα οποία υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.07 και 22.08, ακόμη και όταν τα εν λόγω προϊόντα αποτελούν μέρος προϊόντος υπαγόμενου σε άλλο κεφάλαιο της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

β) Τα προϊόντα των κωδικών Σ.Ο. 22.04, 22.05 και 22.06 με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 22% vol.,

γ) Τα αλκοολούχα ποτά που περιέχουν ακέραια προϊόντα ή άλλα φυτικά προϊόντα σε διάλυμα.

Άρθρο 81 Ειδικός φόρος κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης Καθορισμός του ύψους αυτού

Άρθρο 26 του νόμου 2127/1993:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης, καθορίζεται ανά εκατόλιτρο (HL) άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης θερμοκρασίας 20ο C και υπολογίζεται με βάση τον αριθμό εκατολίτρων άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.

2. Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης καθορίζεται σε 908 ευρώ ανά εκατόλιτρο άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.

3. Εφαρμόζεται μειωμένος κατά πενήντα τοις εκατό (50%) συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης, έναντι του ισχύοντος κανονικού συντελεστή, για την αιθυλική αλκοόλη που προορίζεται για την παρασκευή ούζου ή που περιέχεται στο ταίπουρο και την τσικουδιά. Ο μειωμένος αυτός συντελεστής καθορίζεται σε 454 ευρώ, ανά εκατόλιτρο άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης.

Ο κατά τα παραπάνω μειωμένος συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης εφαρμόζεται και στην περιοχή Δωδεκανήσου για την αιθυλική αλκοόλη που περιέχεται και στα λοιπά, πλην των παραπάνω, αλκοολούχα ποτά ή άλλα αλκοολούχα προϊόντα, τα οποία αποκτώνται από τα άλλα Κράτη - Μέλη της Κοινότητας, αποστέλλονται από φορολογική αποθήκη της λοιπής Ελλάδος ή εισάγονται στην περιοχή αυτή από τρίτες χώρες.

Η ίδια μείωση του φόρου ισχύει και για την αιθυλική αλκοόλη που χρησιμοποιείται στην περιοχή αυτή για την παραγωγή των παραπάνω ποτών και προϊόντων.

Οι όροι και προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 82 Φορολόγηση τσίπουρου ή τσικουδιά διημέρων οινοπνευματοποιών Α' κατηγορίας

Νέα διάταξη

Άρθρο 83

Απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης
αιθυλικής και ισοπροπυλικής αλκοόλης

Άρθρο 27 του νόμου 2127/1993:

1. Τα προϊόντα του άρθρου 80 του παρόντα Κώδικα απαλλάσσονται του ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης, στις παρακάτω περιπτώσεις:

α) όταν διανέμονται με τη μορφή αιθυλικής αλκοόλης, η οποία έχει υποστεί πλήρη μετουσίωση, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περί μετουσίωσης:

β) όταν έχουν υποστεί μετουσίωση, σύμφωνα με τις προδιαγραφές της ελληνικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας άλλου Κράτους - Μέλους και χρησιμοποιούνται για την παρασκευή οποιουδήποτε προϊόντος που δεν προρίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση (παραγωγή ποτών).

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδεται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Χημείου του Κράτους, καθορίζεται το είδος και το ποσοστό των χρησιμοποιούμενων μετουσιωτικών της αιθυλικής αλκοόλης,

γ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ξυδιού σύμφωνα με τον ορισμό του κωδικού Σ.Ο. 22.09,

δ) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή φαρμάκων, όπως αυτά ορίζονται στην αριθ. Αθα/9392/91/10.03.1992 (ΦΕΚ 233Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων,

ε) όταν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αρωματικών ουσιών που προορίζονται για την παραγωγή ειδών διατροφής, μη αλκοολούχων ποτών, με ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μέχρι και 1,2% vol.,

στ) όταν χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη ή ως συστατικά ημιτελών προϊόντων για την παραγωγή ειδών διατροφής, γεμιστών ή όχι, εφόσον σε κάθε περίπτωση η περιεχόμενη αιθυλική αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος για τις σοκολάτες και τα 5,5 λίτρα άνυδρης αιθυλικής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος, για άλλα προϊόντα,

ζ) όταν χρησιμοποιούνται ως δείγματα για αναλύσεις για τη διεξαγωγή των αναγκαίων δοκιμών παραγωγής ή για επιστημονικούς σκοπούς,

η) όταν χρησιμοποιούνται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας,

θ) όταν χρησιμοποιούνται στα νοσοκομεία, θεραπευτήρια, κλινικές, νοσηλευτικά ιδρύματα, δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, για ιατρικούς σκοπούς.

2. Απαλλάσσεται του ειδικού φόρου κατανάλωσης η ισοπροπυλική αλκοόλη, η οποία προορίζεται για φαρμακευτική χρήση, καθώς και εκείνη που κατόπιν μετουσιώσεως προορίζεται για βιομηχανικές ή βιοτεχνικές χρήσεις.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται οι ποσότητες, οι όροι και οι διατυπώσεις των απαλλαγών από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης αιθυλικής και ισοπροπυλικής αλκοόλης, για τις περιπτώσεις (ζ), (η) και (θ) της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2, καθώς και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 84

Ένσημες ταινίες φορολογίας αλκοολούχων ποτών

Νέα διάταξη**Άρθρο 85**

Καταστροφή ενσήμων ταινιών φορολογίας

Νέα διάταξη**Άρθρο 86**

Ορισμός μπύρας

Άρθρο 29 του νόμου 2127/1993:

Μπύρα θεωρείται κάθε προϊόν αλκοολικού τίτλου μεγαλύτερου του 0,5 vol., που υπάγεται στον κωδικό Σ.Ο. 22.03, καθώς και κάθε προϊόν, το οποίο είναι μίγμα μπύρας με μη αλκοολούχα ποτά, τα οποία υπάγονται στον κωδικό Σ.Ο. 22.06.

Άρθρο 87

Τρόπος υπολογισμού και συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 30 του νόμου 2127/1993:

1. α) Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των προϊόντων του άρθρου 86 του παρόντα Κώδικα καθορίζεται με βάση τον αριθμό των εκατολίτρων της μπύρας και τους βαθμούς PLATO κατά όγκο.

β) Σε περίπτωση που οι βαθμοί PLATO της μπύρας δεν αντιστοιχούν σε ακέραιο αριθμό, για τον υπολογισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης το κλασματικό μέρος στρογγυλοποιείται στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό και συγκεκριμένα, εφόσον το κλάσμα είναι μικρότερο του ημίσεως (0,5), στρογγυλοποιείται στο μικρότερο ακέραιο αριθμό, ενώ εάν είναι ίσο ή μεγαλύτερο του ημίσεως (0,5), στρογγυλοποιείται στο μεγαλύτερο ακέραιο αριθμό.

γ) Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού των βαθμών PLATO της μπύρας, καθώς και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

2. Ο φόρος αυτός ορίζεται σε 1,13 ευρώ ανά βαθμό PLATO κατά όγκο και εκατόλιτρο μπύρας.

Άρθρο 88

Ενδιάμεσα προϊόντα

Άρθρο 33 του νόμου 2127/1993:

1. Ενδιάμεσα προϊόντα του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα νοούνται όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol. και μέχρι και 22% vol., τα οποία υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04, 22.05 και 22.06 και τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 86, 90 και 92 του παρόντα Κώδικα.

2. Επίσης στην κατηγορία των ενδιάμεσων προϊόντων υπάγεται κάθε απλό ποτό προερχόμενο από ζύμωση, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 90 και

το οποίο έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο άνω του 5,5% vol., η δε περιεχόμενη αλκοόλη δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση, καθώς και κάθε αφρώδες ποτό προερχόμενο από ζύμωση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 90 του παρόντα Κώδικα, έχει αποκτημένο αλκοολικό τίτλο άνω του 8,5% vol., η δε περιεχόμενη αλκοόλη δεν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

Άρθρο 89

Συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 34 του νόμου 2127/1993:

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα προϊόντα του προηγούμενου άρθρου ορίζεται σε 45 ευρώ ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος, με εξαίρεση τα προϊόντα που ορίζονται στα σημεία 5, 6 και 7 του μέρους ΙΒ του Παραρτήματος VI του κανονισμού Ε.Κ. αριθμός 1493/1999 - EEL 179/14.07.1999, για τα οποία ο συντελεστής ορίζεται σε 22,5 ευρώ ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος.

Άρθρο 90

Κρασί

Άρθρο 35 του νόμου 2127/1993:

Ο όρος κρασί του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα περιλαμβάνει το «απλό κρασί» και «αφρώδη κρασιά»:

1. Ο όρος «απλό κρασί» περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς αριθμούς Σ.Ο. 22.04 και 22.05, εκτός από τα αφρώδη κρασιά της επόμενης παραγράφου, τα οποία:

α) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 15% vol και μέχρι 18% vol, με την προϋπόθεση ότι έχουν παραχθεί χωρίς εμπλουτισμό και η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

2. Ο όρος «αφρώδη κρασιά» περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04.10, 22.04.21.10, 22.04.29.10 και 22.05 και τα οποία πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

α) Περιέχονται σε φιάλες με πώματα σχήματος μανιταριού, τα οποία συγκρατούνται με σύρμα ή συνδετήρα ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, η οποία οφείλεται στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω των 1,2% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο τελικό προϊόν προέρχεται εξ ολοκλήρου από ζύμωση.

Άρθρο 91

Συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 36 του νόμου 2127/1993:

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που επιβάλλεται στα προϊόντα του προηγούμενου άρθρου, είναι 0 ευρώ.

Άρθρο 92

Ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση, εκτός από κρασί και μπύρα

Άρθρο 37 του νόμου 2127/1993:

1. Ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση, εκτός από το κρασί και την μπύρα θεωρούνται όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04 και 22.05 και δεν περιλαμβάνονται στο άρθρο 90 του παρόντα Κώδικα, καθώς και τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό Σ.Ο. 22.06, με εξαίρεση τα λοιπά αφρώδη ποτά που παρασκευάζονται με ζύμωση και τα οποία ορίζονται με την παράγραφο 2, καθώς και όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από το άρθρο 86 του παρόντα Κώδικα, τα οποία:

α) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol μέχρι και 10% vol.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο μεγαλύτερο του 10% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο προϊόν προέρχεται αποκλειστικά από ζύμωση.

2. «Λοιπά αφρώδη ποτά παρασκευαζόμενα με ζύμωση» νοούνται όλα τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.06.00.31 και 22.06.00.39, καθώς και τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς Σ.Ο. 22.04.10, 22.04.21.10, 22.04.29.10 και 22.05, τα οποία δεν αναφέρονται στο άρθρο 90 του παρόντα Κώδικα και πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

α) Περιέχονται σε φιάλες με πώματα σχήματος μανιταριού που συγκρατούνται με σύρμα ή συνδετήρα ή έχουν υπερπίεση τουλάχιστον 3 bar, η οποία οφείλεται στο διαλυμένο διοξείδιο του άνθρακα.

β) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2% vol μέχρι και 13% vol.

γ) Έχουν αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 13% vol μέχρι και 15% vol, με την προϋπόθεση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο προϊόν προέρχεται αποκλειστικά από ζύμωση.

Άρθρο 93

Συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης

Άρθρο 38 του νόμου 2127/1993:

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα προϊόντα του προηγούμενου άρθρου είναι 0 ευρώ.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ

Άρθρο 94

Είδη βιομηχανοποιημένων καπνών

Άρθρο 39 του νόμου 2127/1993:

Βιομηχανοποιημένα καπνά, στα οποία επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, θεωρούνται:

α) τα τσιγάρα,

β) τα πούρα και τα σιγαρίλλος,

γ) ο λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων,

δ) άλλα καπνά για κάπνισμα.

Άρθρο 95
Έννοια βιομηχανοποιημένων καπνών

Άρθρο 40 του νόμου 2127/1993

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντα Κώδικα θεωρούνται:

A. Τσιγάρα:

α) Οι κύλινδροι καπνού που μπορούν να καπνίζονται ως έχουν και οι οποίοι δεν είναι πούρα ή συγαρίλλος.

β) Οι κύλινδροι καπνού, οι οποίοι με απλό μη βιομηχανικό χειρισμό γλυστρούν μέσα σε σωλήνες τσιγάρων.

γ) Οι κύλινδροι καπνού, οι οποίοι με απλό μη βιομηχανικό χειρισμό περιτυλίγονται σε τσιγαρόχαρτα.

B. Πούρα ή συγαρίλλος:

α) Οι κύλινδροι καπνού που αποτελούνται εξ ολοκλήρου από φυσικό καπνό.

β) Οι κύλινδροι καπνού που είναι εφοδιασμένοι με εξωτερικό περίβλημα από φυσικό καπνό.

γ) Οι κύλινδροι καπνού που φέρουν εξωτερικό περίβλημα στο κανονικό χρώμα των πούρων και ένα υποπερίβλημα, εφόσον και τα δυο αποτελούνται από αναγεννημένο καπνό, όταν τουλάχιστον το 60% του βάρους των μορίων καπνού έχουν πλάτος και μήκος μεγαλύτερο των 1,75 χιλιοστομέτρων και όταν το περίβλημα έχει τοποθετηθεί ελικοειδώς κατά οξεία γωνία τουλάχιστον 30 μορίων σε σχέση με τον επιμήκη άξονα του πούρου.

δ) Οι κύλινδροι καπνού που φέρουν εξωτερικό περίβλημα στο κανονικό χρώμα των πούρων από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό, των οποίων η κατά μονάδα μάζα τους, χωρίς φίλτρο και επιστόμιο είναι ίση ή μεγαλύτερη των 2,3 γραμμαρίων και το 60% τουλάχιστον του βάρους των μορίων καπνού έχουν πλάτος και μήκος μεγαλύτερο των 1,75 χιλιοστομέτρων και η περιμετρός τους στο ένα τρίτο τουλάχιστον του μήκους τους είναι ίση ή μεγαλύτερη των 34 χιλιοστομέτρων.

Γ. Λεπτοκομμένος καπνός που προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων:

Ο κομμένος ή κατ' άλλο τεμαχισμένος καπνός, φιλαρισμένος (νηματοποιημένος) ή πεπιεσμένος σε πλάκες, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κάπνισμα χωρίς μεταγενέστερη βιομηχανική μεταποίηση και του οποίου τουλάχιστον το 25% του βάρους των σωματιδίων καπνού έχει πλάτος κοπής μικρότερο από 1 χιλιοστόμετρο ή μεγαλύτερο από 1 χιλιοστόμετρο, εφόσον ο καπνός αυτός πωλείται ή έχει πωληθεί για στρίψιμο τσιγάρων.

Δ. Άλλα καπνά για κάπνισμα:

α) Ο κομμένος ή κατ' άλλο τρόπο τεμαχισμένος καπνός, φιλαρισμένος (νηματοποιημένος) ή πεπιεσμένος σε πλάκες, ο οποίος είναι κατάλληλος για κάπνισμα χωρίς μεταποίηση.

β) Τα συσκευασμένα υπολείμματα καπνού για λιανική πώληση, που δεν εμπίπτουν στις παραπάνω περιπτώσεις Α, Β και Γ, τα οποία μπορεί να χρησιμοποιηθούν για κάπνισμα.

2. Εξομοιώνονται με πούρα και σιγαρίλλος τα προϊόντα που αποτελούνται κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα λοιπά κριτήρια της περίπτωσης Β της προηγούμενης παραγράφου, εφόσον τα προϊόντα αυτά φέρουν αντίστοιχα:

α) Ένα περίβλημα από φυσικό καπνό

β) Ένα περίβλημα και ένα υποπερίβλημα από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό.

γ) Ένα περίβλημα από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό.

3. Εξομοιώνονται με τσιγάρα και άλλα καπνά για κάπνισμα τα προϊόντα που αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα άλλα κριτήρια των περιπτώσεων Α και Δ της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4. Τα προϊόντα που δεν περιέχουν καπνό, εφόσον προορίζονται αποκλειστικά για ιατρική χρήση, δεν θεωρούνται βιομηχανοποιημένα καπνά.

Άρθρο 96
Προσδιορισμός του φόρου

Άρθρο 41 του νόμου 2127/1993:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών ορίζεται, προκειμένου μεν για τα τσιγάρα, σε ποσοστό επί της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησής τους και αποτελείται από ένα πάγιο στοιχείο (πάγιος φόρος) και από ένα αναλογικό στοιχείο (αναλογικός φόρος) προκειμένου δε για τα λοιπά προϊόντα σε ποσοστό επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησης αυτών.

2. Τιμή λιανικής πώλησης για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κώδικα είναι η μέγιστη τιμή λιανικής πώλησης κάθε συγκεκριμένου προϊόντος βιομηχανοποιημένων καπνών προς τους καταναλωτές στην οποία περιλαμβάνονται και οι επιβαλλόμενοι δασμοί και φόροι.

Άρθρο 97
Βάση υπολογισμού και συντελεστές του φόρου

Άρθρο 42 του νόμου 2127/1993:

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στα βιομηχανοποιημένα καπνά υπολογίζεται ως εξής:

1. Στα τσιγάρα και τα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά, ως βάση υπολογισμού του φόρου λαμβάνεται, σύμφωνα με τα στοιχεία φορολογίας που είναι γνωστά κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης αυτών, ανεξάρτητα από το σήμα και την προέλευση τους. Στην τιμή αυτή ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζεται σε ποσοστό 57,5%.

Η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων για τον υπολογισμό της νέας φορολογικής επιβάρυνσης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και η έναρξη εφαρμογής της ορίζεται μεταξύ 1ης και 16ης Ιανουαρίου κάθε έτους.

Σε περίπτωση που η μεταβολή της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της συνολικής επίπτωσης που προκύπτει από το ποσοστό του φόρου που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, η έναρξη εφαρμογής της απόφασης αυτής επιτρέπεται να ορίζεται το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου του δεύτερου έτους που έπεται εκείνου της μεταβολής.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης διαρθρώνεται:

α) σε έναν πάγιο φόρο, ο οποίος επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος, το ποσό του οποίου είναι ίσο προς 5% της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης, η οποία προκύπτει από το άθροισμα του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού και του φόρου προστιθέμενης αξίας, που επιβάλ-

λονται στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων και είναι το ίδιο (πάγιο στοιχείο) για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων, ανεξάρτητα από την τιμή λιανικής πώλησής τους και

β) σε έναν αναλογικό φόρο ο συντελεστής του οποίου είναι 53,8625% και προκύπτει από το κλάσμα που έχει ως αριθμητή το γινόμενο του συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης επί την πλέον ζητούμενη τιμή μείον τον πάγιο φόρο και παρονομαστή την πλέον ζητούμενη τιμή.

Ο αναλογικός συντελεστής 53,8625% υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης χιλίων (1.000) τεμαχίων τσιγάρων (1 φορολογική μονάδα) και είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων.

2. Στα λοιπά βιομηχανοποιημένα καπνά ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης ορίζεται ως εξής:

α) Στα πούρα ή σιγαρίλλος σε ποσοστό 26% επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

β) Στο λεπτοκομένο καπνό, ο οποίος προορίζεται για την κατασκευή χειροποίητων τσιγάρων και στα άλλα καπνά για κάπνισμα, σε ποσοστό 59% επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

3. Για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται κατόπιν ειδικής παραγγελίας και δεν προορίζονται για εμπορία, καθώς και τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά δωρεάν για ερευνητικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, συσκευασμένα σε λευκά πακέτα χωρίς ενδείξεις και τιμή λιανικής πώλησης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται στην ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των ομοειδών προϊόντων της επιχείρησης που τα παράγει ή τα διαθέτει στην αγορά, εκτός αν έχει συμφωνηθεί μεγαλύτερη τιμή.

4. Για βιομηχανοποιημένα καπνά που αποτελούν αντικείμενο λαθρεμπορίας και δεν έχει καθοριστεί η τιμή λιανικής πώλησης αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 100 του παρόντα Κώδικα, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται, προκειμένου για τσιγάρα στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης που ισχύει κάθε φορά, προσαυξημένη κατά δέκα τοις εκατό (10%), και για τα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα στην ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των ομοειδών προϊόντων που κυκλοφορούν στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 98

Βάση υπολογισμού του φόρου μικροποσοτήτων βιομηχανοποιημένων καπνών για ατομική χρήση

Άρθρο 43 του νόμου 2127/1993:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών που κατέχονται από ιδιώτες και προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη ή εισάγονται από τρίτες χώρες, αποκλειστικά για ατομική χρήση του προσώπου που τα κατέχει, σε ποσότητα μεγαλύτερη από εκείνη που επιτρέπεται ατελώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και η οποία δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 1.000 τεμάχια, προκειμένου για τα τσιγάρα ή 500 γραμμάρια μικτού βάρους, προκειμένου για τα λοιπά προϊόντα, υπολογίζεται με βάση πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

2. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης των βιομηχανοποιημένων καπνών που παραλαμβάνονται στο εσωτερικό της χώρας

με ταχυδρομικά δέματα, για αποκλειστική χρήση των παραληπτών τους και σε ποσότητες μέχρι αυτές που αναγράφονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 99

Μήκος τσιγάρων για τον υπολογισμό του φόρου

Άρθρο 44 του νόμου 2127/1993.

«Για τον υπολογισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού, ανάλογα με το μήκος του τσιγάρου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το φίλτρο και το επιστόμιο θεωρείται:

α) ως ένα τσιγάρο, όταν έχει μήκος μέχρι εννέα (9) εκατοστά,

β) ως δυο τσιγάρα, όταν έχει μήκος μεγαλύτερο από εννέα (9) και μέχρι δεκαοκτώ (18) εκατοστά,

γ) ως τρία τσιγάρα, όταν έχει μήκος μεγαλύτερο από δεκαοκτώ (18) μέχρι και είκοσι επτά (27) εκατοστά και ούτω καθεξής.»

Άρθρο 100

Καθορισμός της τιμής λιανικής πώλησης

Άρθρο 45 του νόμου 2127/1993:

1. Οι τιμές λιανικής πώλησης των βιομηχανοποιημένων καπνών, που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας, καθορίζονται ελεύθερα από τους καπνοβιομηχάνους ή από τους εντολοδόχους των καπνοβιομηχάνων των λοιπών Κρατών - Μελών που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα, καθώς και από τους εισαγωγείς αυτών, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να γράφουν σε ευρώ την τιμή λιανικής πώλησης στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία που διατίθενται στη λιανική πώληση ή στις ένσημες φορολογικές ταινίες που επικολλούνται σε αυτά.

2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 υποχρεούνται δεκαπέντε (15) ημέρες τουλάχιστον πριν από κάθε μεταβολή της τιμής των προϊόντων τους ή την κυκλοφορία νέων τύπων, να δηλώνουν τούτο εγγράφως στην αρμόδια Αρχή για τη φορολογία των προϊόντων αυτών.

3. Για τους σκοπούς του παρόντα Κώδικα ως καπνοβιομηχανος θεωρείται κάθε πρόσωπο που μεταποιεί τον καπνό σε επεξεργασμένα προϊόντα, τα οποία προορίζονται για λιανική πώληση.

Άρθρο 101

Υπόχρεος καταβολής του φόρου

Άρθρο 46 του νόμου 2127/1993:

Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών είναι κάθε πρόσωπο στο οποίο γίνεται διάθεση ενσήμων φορολογικών ταινιών, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα, καθώς και κάθε άλλο πρόσωπο που ορίζεται ως υπόχρεος με άλλες διατάξεις του Κώδικα αυτού, σε ειδικές περιπτώσεις.

Άρθρο 102

Ειδικές απαλλαγές βιομηχανοποιημένων καπνών

Άρθρο 47 του νόμου 2127/1993:

1. Απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης

και κάθε ειδική εισφορά υπέρ τρίτων ή τυγχάνουν επιστροφής ή συμψηφισμού των φόρων αυτών, εφόσον έχουν καταβληθεί:

α) τα μετουσιωμένα επεξεργασμένα καπνά (υπολείμματα βιομηχανοποίησης του καπνού), τα οποία χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 108 του παρόντα Κώδικα,

β) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που καταστρέφονται, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 105 του παρόντα Κώδικα,

γ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται αποκλειστικά για επιστημονικές δοκιμές, καθώς και για δοκιμές σχετικές με την ποιότητα αυτών,

δ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που ξανά χρησιμοποιούνται από τον καπνοβιομήχανο,

ε) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που διατίθενται στο εργατοτεχνικό προσωπικό των καπνοβιομηχανιών,

στ) τα βιομηχανοποιημένα καπνά που διατίθενται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 και 70 του παρόντα Κώδικα.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 103

Αποδόσεις από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης

Άρθρο 48 του νόμου 2127/1993:

1. Από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που αναλογεί στα τσιγάρα τα οποία παράγονται στο εσωτερικό της χώρας, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις εισφορές υπέρ τρίτων, αποδίδονται:

α) στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων, ποσό δραχμών 20 ανά χιλιάδα τεμαχίων,

β) στον Εθνικό Οργανισμό Πρόνοιας, στο Ι.Κ.Α., στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού (Τ.Ε.Α.Μ.Β.Κ.), στον λογαριασμό «Αποθεματικό Κεφάλαιο Προστασίας Καπνοπαραγωγής» και στον λογαριασμό «Αποθεματικό Πρόνοιας» τα ποσά που ορίζονται, κατά περίπτωση με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, τα οποία δεν μπορούν να υπερβαίνουν εκείνα που καθορίστηκαν κατά το τελευταίο οικονομικό έτος.

2. Η απόδοση των ποσών που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο γίνεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, που στο σκέλος των δαπανών του οποίου εγγράφονται οι σχετικές πιστώσεις, μέχρι το τέλος Ιανουαρίου του επόμενου της είσπραξης χρόνου.

Άρθρο 104

Πίστωση φόρου

Άρθρο 49 του νόμου 2127/1993:

1. Στα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα, μετά από αίτηση τους, παρέχεται πίστωση του φόρου του παρόντος Κώδικα, διάρκειας οκτώ (8) εβδομάδων, εφόσον πρόκειται για βιομηχανοποιημένα καπνά που προορίζονται για εμπορία και παράγονται στο εσωτερικό της χώρας ή παράγονται και προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των εδαφών της παραγράφου 4 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα.

Αφετηρία της πίστωσης είναι η χρονική στιγμή κατά την οποία ο φόρος γίνεται απαιτητός, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56 του παρόντα Κώδικα.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

α) Οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι διατυπώσεις χορήγησης της πίστωσης, οι απαιτούμενες εγγυήσεις, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

β) Ο τρόπος αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων που δίδονται ως εγγύηση.

3. Επίσης, με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών συγκροτείται επιτροπή αποτίμησης των περιουσιακών στοιχείων της περίπτωσης (β) της προηγούμενης παραγράφου.

4. Τα έγγραφα που συντάσσονται σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού απαλλάσσονται από τέλη χαρτοσήμου, καθώς και από κάθε δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, εκτός από τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και φυλάκων μεταγραφών, τα οποία όμως μειώνονται στο μισό, χωρίς να μπορούν να υπερβούν για καθένα από αυτά το ποσό των 59 ευρώ, κατά περίπτωση. Δεν απαιτείται παράσταση δικηγόρου κατά τη σύνταξη και υπογραφή των συμβολαίων παροχής της πίστωσης.

5. Η παράβαση οποιουδήποτε από τους όρους με τους οποίους έχει παρασχεθεί η πιο πάνω πίστωση, εφόσον βεβαιώνεται με πράξη της αρμόδιας Αρχής, καθιστά απαιτητό ολόκληρο το ποσό των πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί και συνεπάγεται περαιτέρω αναστολή χορήγησης στον υπόχρεο άλλων πιστώσεων του φόρου του παρόντος νόμου και του άρθρου 44 του Ν.2859/2000 μέχρι την πλήρη συμμόρφωση του υπόχρεου. Σε περίπτωση υποτροπής ουδεμία πίστωση παρέχεται.

Άρθρο 105

Ειδικές περιπτώσεις επιστροφής φόρου

Άρθρο 50 του νόμου 2127/1993:

1. Βιομηχανοποιημένα καπνά για τα οποία έχουν καταβληθεί οι φόροι που αναλογούν, εφόσον έχουν υποστεί φθορά ή βλάβη που να καθιστά αδύνατη την κατανάλωσή τους, καταστρέφονται έπειτα από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης.

Η καταστροφή γίνεται ενώπιον Επιτροπής, η οποία συγκροτείται με εισήγηση της αρμόδιας Αρχής και από-φαση του Υπουργού Οικονομικών.

Τα έξοδα καταστροφής και η αποζημίωση των μελών της Επιτροπής βαρύνουν τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

2. Οι φόροι και κάθε ειδική εισφορά υπέρ τρίτων, που έχουν καταβληθεί για τα προϊόντα που καταστρέφονται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, συμψηφίζονται ή επιστρέφονται, κατά περίπτωση, εφόσον η αίτηση περί καταστροφής υποβληθεί εντός τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής των αιτήσεων φορολογίας, υπολογισμού και βεβαίωσης των φόρων που αναλογούν και η αίτηση για τον συμψηφισμό ή την επιστροφή υποβληθεί εντός δύο (2) μηνών από την ημερομηνία πραγματοποίησης της καταστροφής.

Η επιστροφή των φόρων γίνεται μόνο όταν είναι αδύνατος ο συμψηφισμός τους.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 106
Ενσημες ταινίες φορολογίας

Άρθρο 51 του νόμου 2127/1993:

1. Η νόμιμη κυκλοφορία των βιομηχανοποιημένων καπνών που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας αποδεικνύεται με τις ένσημες ταινίες φορολογίας, που είναι επικολλημένες στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία διάθεσης τους στους καταναλωτές.

Η επικόλληση της ταινίας γίνεται μέσα στους χώρους παραγωγής τους.

Προκειμένου περί μικροποστήτων, βιομηχανοποιημένων καπνών εμπορικού χαρακτήρα αλλοδαπής προέλευσης που δεν υπερβαίνουν κατά αποστολή τα 5.000 τεμάχια σε συσκευασία λιανικής πώλησης, η επικόλληση της ταινίας, εφόσον συντρέχουν δικαιολογητικοί λόγοι, μπορεί να γίνει, ύστερα από έγκριση της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης του Υπουργείου Οικονομικών, εντός φορολογικής αποθήκης που τελεί υπό τη διαρκή παρουσία της Τελωνειακής Υπηρεσίας.

Η διάθεση ενσήμων ταινιών γίνεται στα κατωτέρω πρόσωπα:

α) στον εγκεκριμένο αποθηκευτή και στον εγγεγραμμένο επιτηδευματία του εσωτερικού, καθώς και στον εγκεκριμένο αποθηκευτή άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β) στον φορολογικό εκπρόσωπο εγκεκριμένου αποθηκευτή άλλων Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

γ) στον εισαγωγέα από τρίτες χώρες και

δ) στο πρόσωπο που έχει άδεια να παράγει βιομηχανοποιημένα καπνά στο εσωτερικό της χώρας, εκτός καθεστώτος αναστολής.

2. Η αξία (κόστος), οι διαστάσεις, ο χρωματισμός, οι ενδείξεις και τα λοιπά χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ενσήμων ταινιών καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών. Η αξία των ενσήμων φορολογικών ταινιών καταβάλλεται από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 κατά την παραλαβή τους.

3. Η προμήθεια και διαχείριση των ενσήμων ταινιών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διατυπώσεις που ισχύουν για την ταμειακή υπηρεσία των Τελωνείων.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος εφοδιασμού των δικαιούμενων προσώπων με ένσημες ταινίες, καθώς και η διαδικασία αποστολής αυτών στα άλλα Κράτη - Μέλη ή σε τρίτες χώρες, προκειμένου να επικολληθούν στα κουτιά συσκευασίας των βιομηχανοποιημένων καπνών που παράγονται και προορίζονται για κατανάλωση στο εσωτερικό της χώρας.

5. Ένσημες ταινίες που υφίστανται βλάβη ή φθορά κατά την επικόλλησή τους ή καθίσταται αδύνατη η επικόλλησή τους από άλλη αιτία στα προϊόντα για τα οποία προορίζονται, καθώς και αυτές που είναι κακέκτυπες, καταστρέφονται ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 105 και αντικαθίστανται, σύμφωνα με όσα ειδικότερα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών. Σε περίπτωση που η παραπάνω βλάβη ή φθορά των ενσήμων ταινιών από άλλη αιτία οφείλεται, κατά την κρίση της Επιτροπής του άρθρου 105 του παρόντα Κώδικα, σε υπαιτιότητα του παραλήπτη, η αντικατάστασή τους γίνεται με την καταβολή του αντιτίμου αυτών.

Άρθρο 107
Ενδείξεις και συσκευασία βιομηχανοποιημένων καπνών

Άρθρο 52 του νόμου 2127/1993:

1. Στα πακέτα ή στη μικρότερη συσκευασία διάθεσης των βιομηχανοποιημένων καπνών που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας, ανεξάρτητα από την προέλευση τους, αναγράφεται λιθογραφικά ή τυπογραφικά η επωνυμία της επιχείρησης που τα παράγει, το σήμα και το είδος αυτών, το βάρος σε γραμμάρια ή ο αριθμός των τεμαχίων που περιέχονται, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Με όμοιες αποφάσεις δύναται να καθορίζονται ενδείξεις που αναγράφονται στα παραπάνω προϊόντα, τα οποία προορίζονται για τις ξένες πρεσβείες και διπλωματικές αποστολές ή για τα καταστήματα αφορολόγητων ειδών ή για εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών που αναχωρούν για το εξωτερικό, ή πραγματοποιούν ενδοκοινοτική θαλάσσια διαδρομή ή με άλλο τρόπο διατίθενται αφορολόγητα.

2. Επιτρέπεται να γίνεται μέσα στους χώρους παραγωγής ή μεταποίησης βιομηχανοποιημένων καπνών και η περαιτέρω συσκευασία τους σε κούτες ή δέματα, καθώς και η τοποθέτησή τους σε χαρτοκιβώτια.

Άρθρο 108
Υπολείμματα καπνοβιομηχανίας

Άρθρο 53 του νόμου 2127/1993:

1. Η καπνόσκονη και τα λοιπά υπολείμματα από τη βιομηχανοποίηση του καπνού, τα οποία απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης (α) του άρθρου 102 επιτρέπεται, είτε να χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό της χώρας για γεωπονικούς ή άλλους σκοπούς, μετά από προηγούμενη αχρήστευση τους είτε να αποστέλλονται σε άλλο Κράτος - Μέλος, είτε να εξάγονται αυτούσια, μετά, από έγκριση της αρμόδιας Αρχής, είτε να καταστρέφονται από τις καπνοβιομηχανίες.

2. Τα υπολείμματα βιομηχανοποίησης του καπνού μπορούν να χρησιμοποιούνται για τη βιομηχανική παραγωγή ομογενοποιημένου ή αναγεννημένου (ανακατεργασμένου καπνού), μετά από έγκριση της αρμόδιας Αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΤΜΗΜΑ Α'
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ

Άρθρο 109
Βεβαίωση και είσπραξη φόρου

Άρθρο 56 του νόμου 2127/1993:

1. Η βεβαίωση και η είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης που αναλογεί στα προϊόντα του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα ενεργείται από την αρμόδια Αρχή κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 110 και 111 του παρόντα Κώδικα.

2. Η βεβαίωση και είσπραξη του φόρου ενεργείται επί παραστατικού εγγράφου, το οποίο κατατίθεται από τον υπόχρεο στην αρμόδια Αρχή και αποτελεί τίτλο υπέρ του Δημοσίου.

3. Για την είσπραξη του φόρου χορηγείται από την αρμόδια Αρχή αποδεικτικό είσπραξης, το οποίο επέχει και θέση άδειας παράδοσης των προϊόντων, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 110 και 111 του παρόντα Κώδικα, αντίτυπο του οποίου προσαρτάται επί του σχετικού παραστατικού εγγράφου.

4. Η βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης, που αναλογούν στα προϊόντα του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα που εισάγονται από τρίτες χώρες στο εσωτερικό της χώρας, ενεργείται από την αρμόδια Αρχή.

5. Με τον ειδικό φόρο κατανάλωσης βεβαιώνεται και εισπράττεται κατά την ίδια χρονική στιγμή ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας, καθώς και κάθε άλλη σχετική επιβάρυνση.

Κατ' εξαίρεση, προκειμένου για την αιθυλική αλκοόλη ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας θα εισπράττεται το αργότερο μέχρι την 25η του επόμενου μήνα από τον μήνα εξόδου αυτής από το καθεστώς αναστολής.

Οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές πετρελαιοειδών προϊόντων, αλκοόλης, αλκοολούχων ποτών, καθώς και οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές, εγγεγραμμένοι επιτηδευματίες και οι εισαγωγείς βιομηχανοποιημένων καπνών, ασκούν το δικαίωμα έκπτωσης του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας των εισορών τους με την κατάθεση της ειδικής δήλωσης ειδικού φόρου κατανάλωσης ή κατά την εκκαθάριση των φόρων που γίνεται με την αίτηση φορολογίας βιομηχανοποιημένων καπνών αντίστοιχα με βάση τα δικαιολογητικά δαπανών που κατέχουν αυτοί κατά το χρόνο της κατάθεσης της ειδικής δήλωσης ειδικού φόρου κατανάλωσης ή της εκκαθάρισης των φόρων κατά περίπτωση.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο του παραστατικού εγγράφου και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 110

Βεβαίωση και είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης αιθυλικής αλκοόλης - αλκοολούχων ποτών

Άρθρο 58 του νόμου 2127/1993:

1. Έξοδος από το καθεστώς αναστολής αιθυλικής αλκοόλης οποιουδήποτε αλκοολικού τίτλου ή αλκοολούχου αποστάγματος, εξαιρουμένων των προϊόντων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, από τα εργοστάσια παραγωγής αυτής ή από φορολογική αποθήκη, επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των εδαφίων α και γ της παραγράφου 3 το άρθρου 15 του Κώδικα των Νόμων «περί φορολογίας του οινοπνεύματος», όπως ισχύει σήμερα. Η καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης γίνεται με δήλωση, που υποβάλλεται από τον υπόχρεο, μαζί με αναλυτική κατάσταση για τις ποσότητες που εξήλθαν από το καθεστώς αναστολής και σημειώματος, που εκδίδεται από την αρμόδια Αρχή, μετά από προηγούμενο έλεγχο αυτών.

2. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης ετοίμων προς κατανάλωση αλκοολούχων ποτών και άλλων αλκοολούχων προϊόντων, βεβαιώνεται και εισπράττεται το αργότερο

μέχρι τις 25 του επόμενου μήνα από τον μήνα εξόδου των παραπάνω προϊόντων από το καθεστώς αναστολής, με βάση δήλωση και αναλυτική κατάσταση, που υποβάλλεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή και σημείωμα που εκδίδεται από την αρμόδια Αρχή.

3. Ο εγγεγραμμένος επιτηδευματίας, ο μη εγγεγραμμένος επιτηδευματίας και ο φορολογικός εκπρόσωπος καταβάλλουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των προϊόντων του άρθρου 79 του παρόντα Κώδικα, την ημέρα παραλαβής των προϊόντων ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα, με βάση δήλωση, που υποβάλλεται ο υπόχρεος στην αρμόδια Αρχή και σχετικό σημείωμα που εκδίδει η Αρχή αυτή.

Κατ' εξαίρεση προκειμένου για πωλήσεις αλκοολούχων ποτών και άλλων αλκοολούχων προϊόντων σε επιβάτες ενδοκοινοτικών πτήσεων ή ενδοκοινοτικών θαλάσσιων πλόων, τα οποία παραδίδονται σε αυτούς στο εσωτερικό της χώρας για να μεταφερθούν με τις αποσκευές τους, ο φορολογικός εκπρόσωπος του πωλητή καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που αναλογεί στις παραδόσεις προϊόντων κάθε δεκαπενθήμερου του μήνα, μέσα στο επόμενο δεκαπενθήμερο.

4. Σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης καταβολής του οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης για τις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, ο φόρος αυτός εισπράττεται με ανάλογη κατάπτωση των σχετικών εγγυήσεων υπέρ του Δημοσίου με διαδικασία που θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

5. Οι υποβαλλόμενες από τους ενδιαφερομένους δηλώσεις και αναλυτικές καταστάσεις, που αναφέρονται στις παραπάνω παραγράφους, συντάσσονται με ευθύνη των ενδιαφερομένων και το ορθό του περιεχομένου τους, καθώς και το ακριβές του καταβληθέντος συνεπεία αυτών ποσού του ειδικού φόρου κατανάλωσης, τελούν υπό την επιφύλαξη της επαλήθευσής τους από τις αρμόδιες Αρχές, ύστερα από έλεγχο που θα διενεργούν.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται ο τύπος της αναλυτικής κατάστασης, τα στοιχεία που αυτή θα περιλαμβάνει η διαδικασία του ελέγχου που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο και κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 111

Υπολογισμός, βεβαίωση και είσπραξη ειδικού φόρου κατανάλωσης βιομηχανοποιημένων καπνών

Άρθρο 60 του νόμου 2127/1993:

Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 109 του παρόντα Κώδικα:

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης των βιομηχανοποιημένων καπνών, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 97 του παρόντα Κώδικα, υπολογίζεται στην αίτηση φορολογίας υποβάλλεται από τον υπόχρεο, αφού προηγουμένως συμψηφισθεί η αξία ανάλογου αριθμού ενσήμων φορολογικών ταινιών, η οποία έχει καταβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 106 του παρόντα Κώδικα.

Σε περίπτωση που ο συμψηφισμός της αξίας των ταινιών καθίσταται αδύνατος, λόγω αναγνωρισμένων απωλειών του άρθρου 65 του παρόντα Κώδικα, η αξία κατ'

εξαίρεση επιστρέφεται.

Ειδικότερα:

α) για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται

νόμιμα εκτός καθεστώτος αναστολής φορολογικών ταινιών και πριν αυτά εξαχθούν από το καπνεργοστάσιο,

β) για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που εισάγονται από τρίτες χώρες, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται κατά τον τελωνισμό τους σε ανάλωση.

2. Η βεβαίωση και είσπραξη του φόρου γίνεται κατά τον χρόνο που αυτός είναι απαιτητός, επί του παραστατικού της παραγράφου 2 του άρθρου 109 του παρόντα Κώδικα, στο οποίο επισυνάπτονται και οι υπό της παραπάνω παραγράφου 1 προβλεπόμενες αιτήσεις φορολογίας.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΤΜΗΜΑ Β' ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 112

Κυκλοφορία προϊόντων μεταξύ φορολογικών αποθηκών

Άρθρο 61 του νόμου 2127/1993:

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 54 παράγραφο 2, 68 παράγραφο 1, 113 και 114 παράγραφο 2 και 116 παράγραφο 2 του παρόντα Κώδικα, η ενδοκοινοτική κυκλοφορία υπό καθεστώς αναστολής των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, πραγματοποιείται μεταξύ φορολογικών αποθηκών.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στην ενδοκοινοτική κυκλοφορία των προϊόντων που υπόκεινται σε μηδενικό συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης και δεν έχουν τεθεί σε ανάλωση.

2. Οι κίνδυνοι της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας καλύπτονται με την παροχή εγγύησης από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή, ο οποίος προβαίνει στην αποστολή ή κατά περίπτωση με παροχή εγγύησης αλληλεγγύως και σε ολόκληρο από τον αποστολέα και τον μεταφορέα ή μόνο από τον μεταφορέα ή τον ιδιοκτήτη των προϊόντων. Πέρα των παρεχόμενων ανωτέρω εγγυήσεων, όπου κρίνεται σκόπιμο, απαιτείται η παροχή εγγύησης και από τον παραλήπτη.

Σε περίπτωση κατά την οποία τα προϊόντα που προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη, για τα οποία προβλέπεται επικόλληση ένσημης ταινίας φορολογίας ή ταινίας ελέγχου, η εγγύηση μπορεί να βαρύνει το πρόσωπο που παραλαμβάνει τις ταινίες αυτές και παρέχεται τη στιγμή της παραλαβής αυτών.

Η παρεχόμενη εγγύηση για την αποστολή των προϊόντων από το εσωτερικό της χώρας σε άλλο Κράτος - Μέλος μπορεί να είναι χρηματική, τραπεζική, ασφαλιστήριο συμβόλαιο, εμπράγματη ασφάλεια ή αξιόχρεη επιστολή τρίτου προσώπου, ισχύει σε όλα τα Κράτη - Μέλη και η ευθύνη του εγγυητή λήγει με την απόδειξη της παραλαβής των προϊόντων από τον παραλήπτη.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 118 του παρόντα Κώδικα, η ευθύνη των προσώπων της παραγράφου 2 του παρόντος, λήγει μόνο με την απόδειξη της παραλαβής των προϊόντων από τον παραλήπτη, που γίνεται με την προσκόμιση του θεωρημένου αντιτύπου του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται από τα άρθρα 115 και επόμενα του παρόντα Κώδικα.

4. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας ή ο αντιπρόσωπός του δύναται να τροποποιεί το συνοδευτικό

έγγραφο προκειμένου να αλλάξει τον τόπο παράδοσης των προϊόντων ή να δηλώσει ένα νέο παραλήπτη, ο οποίος πρέπει να είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος επιτηδευματίας, ενημερώνοντας αμέσως την αρμόδια Αρχή αποστολής και οπωσδήποτε πριν από την άφιξη των προϊόντων στον τελικό τόπο παράδοσης. Ο νέος τόπος παράδοσης ή ο νέος παραλήπτης αναγράφονται αμέσως στο χώρο Β του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου.

5. Κατά την ενδοκοινοτική μεταφορά πετρελαιοειδών δια θαλάσσης, όταν ο παραλήπτης δεν είναι οριστικά γνωστός, ο εγκεκριμένος αποθηκευτής αποστολέας μπορεί, ύστερα από προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας Αρχής του τόπου αποστολής να μη συμπληρώνει τις ενδείξεις του συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρονται στα στοιχεία του παραλήπτη, στον τόπο παράδοσης, στη χώρα προορισμού και στη διάρκεια της μεταφοράς, υπό τον όρο ότι τα στοιχεία αυτά θα ανακοινωθούν στην αρμόδια Αρχή του τόπου αποστολής μόλις αυτά γίνουν γνωστά, και το αργότερο με την άφιξη των προϊόντων στον τελικό προορισμό.

6. Η κυκλοφορία των προϊόντων με καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο εσωτερικό της χώρας μεταξύ φορολογικών αποθηκών γίνεται με το συνοδευτικό διοικητικό έγγραφο που προβλέπεται από τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) αριθμό 2719/1992 - EEL276/19.09.1992, όπως ισχύει, και καλύπτεται με παροχή εγγύησης από τον αποστολέα ή τον παραλήπτη.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 113 Παραλαβή προϊόντων από εγγεγραμμένους ή μη επιτηδευματίες

Άρθρο 62 του νόμου 2127/1993:

1. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του προηγούμενου άρθρου, ο παραλήπτης δύναται να είναι και επιτηδευματίας χωρίς την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή. Ο επιτηδευματίας αυτός μπορεί κατά την άσκηση του επιτηδεύματος του να παραλαμβάνει υπό καθεστώς αναστολής του φόρου προϊόντα προερχόμενα από άλλα Κράτη - Μέλη, δεν μπορεί όμως να κατέχει ή να αποστέλλει τα προϊόντα αυτά υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

2. Ο επιτηδευματίας της προηγούμενης παραγράφου δύναται να ζητήσει, πριν από την παραλαβή των προϊόντων, να εγγραφεί στα μητρώα της αρμόδιας Αρχής.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις εγγραφής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Ο επιτηδευματίας αυτός υποχρεούται:

α) να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του, η οποία να καλύπτει το ποσό των αναλογούντων φόρων,

β) να τηρεί λογιστική κατάσταση των προϊόντων που παραλαμβάνει,

γ) να επιδεικνύει τα προϊόντα σε κάθε ζήτηση,

δ) να δέχεται πρόθυμα οποιονδήποτε έλεγχο ή απογραφή,

ε) να καταβάλλει τους αναλογούντες φόρους κατά την παραλαβή των προϊόντων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

3. Αν ο επιτηδευματίας της παραγράφου 1 δεν είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα της αρμόδιας Αρχής, υποχρεούται:

α) να υποβάλλει σχετική δήλωση στην αρμόδια Αρχή, και να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του, η οποία να καλύπτει το ποσό των αναλογούντων φόρων πριν από την αποστολή των προϊόντων,

β) να καταβάλλει τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης κατά την παραλαβή των προϊόντων,

γ) να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο των αρμόδιων αρχών για την εξακρίβωση της πραγματικής παραλαβής των προϊόντων και της πληρωμής των οφειλόμενων φόρων,

Οι όροι και προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Με την επιφύλαξη των προηγούμενων παραγράφων 2 και 3, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού οι σχετικές διατάξεις με την κυκλοφορία των προϊόντων που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής του φόρου.

5. Για την αγορά, κατοχή και διανομή των προϊόντων από τα πρόσωπα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 55 και του άρθρου 64 του παρόντα Κώδικα, εφαρμόζονται οι ισχύουσες εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 114

Προϋποθέσεις αναγνώρισης και υποχρεώσεις φορολογικού εκπροσώπου

Άρθρο 63 του νόμου 2127/1993:

1. Σε περίπτωση που αποστέλλονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή προϊόντα από άλλα Κράτη - Μέλη και παραλαμβάνονται στο εσωτερικό της χώρας από πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, τις φορολογικές υποχρεώσεις κατά την άφιξη των προϊόντων δύναται να αναλαμβάνει ο εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας ορισμένος από τον ανωτέρω αποστολέα και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες Αρχές φορολογικός του εκπρόσωπος. Για την έγκριση του φορολογικού εκπροσώπου απαιτείται άδεια του Υπουργού Οικονομικών, η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου.

2. Ο εγκεκριμένος φορολογικός εκπρόσωπος υποχρεούται:

α) να εγγύάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης πριν από την αποστολή των προϊόντων επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 112 του παρόντα Κώδικα.

β) να καταβάλλει τον οφειλόμενο ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά την παραλαβή των προϊόντων,

γ) να τηρεί λογιστικά βιβλία αποθήκης για τις παραλαβές των προϊόντων και να αναφέρει στις αρμόδιες Αρχές τον τόπο στον οποίο γίνεται η παράδοση των προϊόντων.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 115

Έλεγχος των προϊόντων κατά τη διακίνηση

Άρθρο 64 του νόμου 2127/1993:

1. Ανεξάρτητα από τη χρησιμοποίηση μηχανοργανωμένων διαδικασιών, κάθε αποστολή ή παραλαβή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντα Κώδικα και κυκλοφορούν υπό καθεστώς αναστολής του φόρου μεταξύ των εδαφών των Κρατών - Μελών, περιλαμβανομένης και της άμεσης θαλάσσιας ή εναέριας κυκλοφορίας από έναν κοινοτικό λιμένα ή αερολιμένα σε άλλο κοινοτικό λιμένα ή αερολιμένα, συνοδεύονται από το συνοδευτικό ή εμπορικό έγγραφο που προβλέπεται από τον κανονισμό Ε.Ο.Κ. αριθμός 2719/1992 - EEL276/19.09.1992, όπως κάθε φορά θα ισχύει το οποίο συντάσσει ο αποστολέας εμπορευμάτων. Η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται στις περιπτώσεις που η χρήση ενός τέτοιου εγγράφου δεν κρίνεται απαραίτητη, καθορίζεται από κοινοτικές διατάξεις.

2. Για την εξακρίβωση της ταυτότητας των προϊόντων και τον έλεγχο τους πρέπει να γίνεται αναγραφή του αριθμού των δεμάτων ή συσκευασιών και περιγραφή των προϊόντων στο έγγραφο που αναφέρεται στην παραγράφο 1 και ενδεχομένως, σφράγιση του μεταφορικού μέσου από τον αποστολέα, εφόσον τούτο κρίνεται κατάλληλο από την αρμόδια Αρχή ή με σφράγιση κάθε είδους συσκευασίας.

3. Στις περιπτώσεις που ο παραλήπτης δεν είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος επιτηδευματίας και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 114 του παρόντα Κώδικα, το έγγραφο που αναφέρεται στην παραγράφο 1 πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφη δήλωση - βεβαίωση πληρωμής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο Κράτος - Μέλος προορισμού ή της τήρησης όλων των διατυπώσεων που εξασφαλίζουν την είσπραξη των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Στη δήλωση αυτή αναφέρεται:

α) η διεύθυνση της αρμόδιας Αρχής του Κράτους - Μέλους προορισμού,

β) ο αριθμός και η ημερομηνία του διπλοτύπου καταβολής του φόρου ή η αποδοχή της εγγύησης καταβολής από την παραπάνω αρχή.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για τα προϊόντα που κυκλοφορούν με τις τελωνειακές διαδικασίες που αναφέρονται στην παραγράφο 2 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα.

5. Το έγγραφο που αναφέρεται στην παραγράφο 1, με βάση το οποίο ενημερώνονται οι αρμόδιες Αρχές από τους ενδιαφερομένους για τα προϊόντα που αποστέλλονται και παραλαμβάνονται, συντάσσεται σε πέντε αντίτυπα, τα οποία προορίζονται:

- ένα αντίτυπο για τον αποστολέα,

- ένα αντίτυπο για τον παραλήπτη,

- ένα αντίτυπο που πρέπει να επιστραφεί στον αποστολέα για την εκκαθάριση,

- ένα αντίτυπο για την αρμόδια Αρχή της χώρας προορισμού,

- ένα αντίτυπο για την αρμόδια Αρχή της χώρας αποστολής.

Το αντίτυπο που επιστρέφεται στον αποστολέα για την εκκαθάριση θεωρείται από την αρμόδια Αρχή του εσωτερικού της χώρας.

Η επιστροφή από τον παραλήπτη του αντιτύπου αυτού θα γίνεται μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου μήνα από την παραλαβή των προϊόντων και θα περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τη διεύθυνση της αρμόδιας Αρχής, στην οποία υπάγεται ο παραλήπτης,

β) την ημερομηνία και τον τόπο παραλαβής των προϊόντων,

γ) την περιγραφή των προϊόντων που παραλήφθηκαν, για να διαπιστωθεί αν είναι σύμφωνα με τα στοιχεία που αναγράφονται στο έγγραφο. Σε περίπτωση μη διαπίστωσης διαφοράς, αναγράφεται η ένδειξη «αποστολή καλώς»,

δ) τον αριθμό αναφοράς ή τον αριθμό μητρώου που χορηγούν οι αρμόδιες Αρχές της χώρας προορισμού και τη θεώρησή του από τις ίδιες αρχές στις χώρες που έχει καθιερωθεί η διαδικασία θεώρησης,

ε) την υπογραφή του παραλήπτη ή του εξουσιοδοτημένου να υπογράφει υπευθύνου.

Άρθρο 116
Άρση καθεστώτος αναστολής

Άρθρο 65 του νόμου 2127/1993:

1. Το καθεστώς αναστολής του εδαφίου α του άρθρου 55 του παρόντα Κώδικα λήγει με τη θέση των προϊόντων που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης σε τελωνειακό καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα και μετά την παραλαβή από τον αποστολέα του επιστρεπτέου αντιτύπου του διοικητικού ή εμπορικού συνοδευτικού εγγράφου ή αντιγράφου του εμπορικού εγγράφου, συμπληρωμένου με την ένδειξη της υπαγωγής των προϊόντων στο καθεστώς αυτό.

2. Επίσης, το καθεστώς αναστολής των προϊόντων της παραγράφου 3 του άρθρου 54 του παρόντα Κώδικα αίρεται με την πιστοποίηση από το τελωνείο εξόδου επί του αντιτύπου του συνοδευτικού εγγράφου που προορίζεται για τον αποστολέα, ότι τα εμπορεύματα εγκατέλειψαν πράγματι το κοινοτικό έδαφος και την επιστροφή από το τελωνείο αυτό στον αποστολέα θεωρημένου αυτού του αντιτύπου.

3. Σε περίπτωση μη τακτοποίησης του καθεστώτος αναστολής ο αποστολέας υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων να ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες Αρχές του εσωτερικού της χώρας.

Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί για ένα ακόμη μήνα, εφόσον υπάρχει δικαιολογητικός λόγος.

Στα πλαίσια των παραπάνω δειγματοληπτικών ελέγχων μπορούν να ανταλλάσσονται πληροφορίες επιπλέον αυτών που περιέχονται στην ηλεκτρονική τράπεζα δεδομένων που προβλέπεται από την παράγραφο 7 του άρθρου 17 του νόμου 2166/1993. Η ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών διέπεται από τις διατάξεις περί προστασίας των δεδομένων των άρθρων 21 και 22 του νόμου 1914/1990 και γίνεται με τη βοήθεια ενιαίου για όλα τα Κράτη - Μέλη εγγράφου που καθορίζεται από τις κοινοτικές διατάξεις. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 117
Καταβολή δικαιώματος υπέρ Ε.Τ.Ε.Π.Π.Α.Α.

Άρθρο 59 του νόμου 2127/1993:

1. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου το δικαίωμα υπέρ του Ειδικού Ταμείου Ελέγχου Παραγωγής και Ποιότητας Αλκοόλης -

Αλκοολούχων Ποτών (Ε.Τ.Ε.Π.Π.Α.Α.) καταβάλλεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή, με σημείωμα της εποπτευούστης αρμόδιας Αρχής στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ορίζεται από τις διατάξεις του εδαφίου 5 της παραγράφου στ' του άρθρου 28 του Κώδικα νόμων περί «φορολογίας οινοπνεύματος» εντός του πρώτου δεκαπενθήμερου εκάστου μηνός, για το σύνολο των, κατά τον αμέσως προηγούμενο μήνα, διατεθέντων εκτός καθεστώτος αναστολής προϊόντων από αυτόν.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του ανωτέρω άρθρου το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου καταβάλλεται από τους εγγεγραμμένους και μη επιτηδευματίες, στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδος την ίδια ημέρα καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, με σημείωμα που χορηγείται από την αρμόδια Αρχή. Η ίδια υποχρέωση και διαδικασία καταβολής του δικαιώματος υπέρ Ε.Τ.Ε.Π.Π.Α.Α. ισχύει και για τους φορολογικούς εκπροσώπους.

Άρθρο 118
Παρατυπίες – Παραβάσεις

Άρθρο 67 του νόμου 2127/1993 πλην της παραγράφου 7 αυτού που έχει καταργηθεί:

1. Αν κατά τη διάρκεια της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των προϊόντων του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα διαπραγχθεί στο εσωτερικό της χώρας παρατυπία ή παράβαση, η οποία καθιστά απαιτητό τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, ο φόρος αυτός βεβαιώνεται και εισπράττεται από την αρμόδια Αρχή και βαρύνει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που έχει εγγυηθεί την πληρωμή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 112 του παρόντα Κώδικα, με την επιφύλαξη άσκησης ποινικής δίωξης, όταν στοιχειοθετείται ποινικό αδίκημα.

Αν κατά τη διάρκεια τη ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας διαπραγχθεί παράβαση ή παρατυπία χωρίς να είναι δυνατό να διαπιστωθεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε, θεωρείται ότι αυτή διαπράχθηκε στο εσωτερικό της χώρας, εφόσον σ' αυτό διαπιστώθηκε η παράβαση ή παρατυπία. Για τη διαπίστωση της παράβασης ειδοποιείται η αρμόδια Αρχή του Κράτους - Μέλους προέλευσης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του παρόντα Κώδικα, όταν τα προϊόντα που αποστέλλονται σ' άλλα κράτη μέλη δεν φθάσουν στον προορισμό τους, αλλά δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία ή παράβαση, θεωρείται ότι αυτή διαπράχθηκε στο εσωτερικό της χώρας και η αρμόδια Αρχή προβαίνει στην είσπραξη του ειδικού φόρου κατανάλωσης με βάση τα ποσά ή ποσοστά που ίσχουν την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων, εφόσον εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία αυτή δεν προσκομισθεί απόδειξη για τη νομιμότητα της ενέργειας ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε η παράβαση ή παρατυπία.

3. Αν εντός προθεσμίας τριών (3) ετών από την ημερομηνία σύνταξης του συνοδευτικού εγγράφου προσδιοριστεί το Κράτος - Μέλος όπου διαπράχθηκε η παράβαση ή παρατυπία, επιστρέφεται το ποσό του φόρου κατανάλωσης που έχει εισπραχθεί, αφού προηγούμενα προσκομισθεί απόδειξη καταβολής του στο άλλο Κράτος - Μέλος, με τον συντελεστή που ίσχυε την ημερομηνία αποστολής των προϊόντων.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου, η μη τήρηση των διατυπώσεων του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα χαρακτηρίζεται ως απλή τελωνειακή παράβαση κατά τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 142 και επόμενα του παρόντα Κώδικα και επισύρει πρόστιμο μέχρι 15.000 ευρώ για κάθε παράβαση, δυνάμενο να αναπροσαρμόζεται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών.

5. Η με οποιονδήποτε τρόπο διαφυγή ή απόπειρα διαφυγής της καταβολής των οφειλόμενων φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, καθώς και η μη τήρηση των διατυπώσεων που προβλέπονται από τον νόμο, με σκοπό τη μη καταβολή των ως άνω φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, χαρακτηρίζονται ως λαθρεμπορία κατά τις διατάξεις των άρθρων 155 και επόμενα του παρόντα Κώδικα και επισύρουν το υπό αυτών προβλεπόμενο πολλαπλό τέλος και αν ακόμη κριθεί αρμοδίως ότι δεν συντρέχουν τα στοιχεία αξιοποίου λαθρεμπορίας.

6. Οι εκτός των περιπτώσεων των προηγούμενων παραγράφων 4 και 5 διαπραττόμενες παραβάσεις κατά την παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή, μεταφορά και πώληση των προϊόντων του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, τιμωρούνται με τις ειδικότερες διατάξεις που ισχύουν, κατά περίπτωση, για τα προϊόντα αυτά.

Άρθρο 119

Εξασφάλιση απρόσκοπης εποπτείας εργασιών των φορολογικών αποθηκών σε ειδικές περιπτώσεις

Άρθρο 68 του νόμου 2127/1993:

Όταν οι φορολογικές αποθήκες παραγωγής και μεταποίησης, οι οποίες λειτουργούν σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και βρίσκονται σε μη κατοικημένη περιοχή ή έξω από την έδρα της αρμόδιας Αρχής ή έχουν έναρξη και λήξη της λειτουργίας τους σε ώρες που δεν υπάρχει τακτική συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση, υποχρεούνται οι οικείοι εγκεκριμένοι αποθηκευτές να εξασφαλίσουν, με δικά τους ή μισθωμένα μεταφορικά μέσα, την έγκαιρη μετακίνηση των υπαλλήλων της αρμόδιας Αρχής, οι οποίοι εποπτεύουν και ελέγχουν ης εργασίες των αποθηκών αυτών.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΟΧΗΜΑΤΩΝ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΟΡΙΣΜΟΙ – ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΦΟΡΟΥ – ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α' ΟΡΙΣΜΟΙ – ΤΕΛΟΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 120 Έννοια όρων

Άρθρο 1 του νόμου 2682/1999:

Για την εφαρμογή των διατάξεων του τέταρτου μέρους του παρόντα Κώδικα νοούνται ως:

α) «Κοινοτικά Οχήματα»: Τα αυτοκίνητα οχήματα και οι μοτοσικλέτες που πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 9 και 10 της Συνθήκης Ε.Ο.Κ. και αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο εσωτερικό της χώρας από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.).

β) «Αποστολή ή Μεταφορά»: Κάθε αποστολή ή μεταφορά που αρχίζει σε άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταλήγει στο εσωτερικό της χώρας. Η έννοια της μεταφοράς περιλαμβάνει και τα οχήματα που μεταφέρονται αυτοδύναμα.

γ) «Πρόσωπο»: Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων που διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα χωρίς όμως να αποτελεί νομικό πρόσωπο.

δ) «Πρόσωπο Εγκατεστημένο στο Εσωτερικό της Χώρας»: Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τη συνήθη κατοικία του ή την έδρα του, αντίστοιχα, στο εσωτερικό της χώρας.

ε) «Συνήθης Κατοικία»: Ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον 185 ημέρες συνεχείς ή όχι ανά δωδεκάμηνο λόγω οικογενειακών ή επαγγελματικών δεσμών.

στ) «Πρώτος Τόπος Προορισμού»: Ο τόπος της πρώτης εκφρώσης στο εσωτερικό της χώρας.

ζ) «Εγκεκριμένος Αποθηκευτής Οχημάτων»: Το πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή να κατέχει να παραλαμβάνει ή να αποστέλλει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του κοινοτικά οχήματα που υπόκεινται σε τέλος ταξινόμησης και βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής.

η) «Φορολογική Αποθήκη Οχημάτων»: Κάθε τόπος όπου κατέχονται παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται, από εγκεκριμένο αποθηκευτή, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, κοινοτικά οχήματα που τελούν υπό καθεστώς αναστολής είσπραξης του τέλους ταξινόμησης και του φόρου προστιθέμενης αξίας.

Άρθρο 121

Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων
ιδιωτικής χρήσης

Άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου 2682/1999:

1. Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Κανονισμός Ε.Ο.Κ. αριθμ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 EEL της 07.09.1987) μποράλλονται σε τέλος ταξινόμησης επί της φορολογητέας αξίας όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντος και του άρθρου 4 του Ν.1573/1985 (ΦΕΚ 201 Α') όπως ισχύουν.

Άρθρο 2 παράγραφος 2 του νόμου 2682/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παράγραφο 1 του νόμου 2743/1999:

2. Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της προηγούμενης παραγράφου ορίζονται ως ακολούθως:

α) Για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ

Μέχρι 900	Κυβικά εκατοστά	7%
Από 901 – 1400		15%
Από 1401 – 1600		25%
Από 1601 – 1800		35%
Από 1801 – 2000		50%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω		88%

β) Για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 94/12 ΕΚ:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ	
Μέχρι 900	Κυβικά εκατοστά	16%
Από 901 – 1400		30%
Από 1401 – 1600		50%
Από 1601 – 1800		62%
Από 1801 – 2000		92%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω		158%

γ) Για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 91/441 Ε.Ο.Κ., 89/458 Ε.Ο.Κ. και 88/76 Ε.Ο.Κ.

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ	
Μέχρι 900	Κυβικά εκατοστά	27%
Από 901 – 1400		55%
Από 1401 – 1600		106%
Από 1601 – 1800		143%
Από 1801 – 2000		240%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω		371%

δ) Για αυτοκίνητα συμβατικής τεχνολογίας:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ	
Μέχρι 900	Κυβικά εκατοστά	41%
Από 901 – 1400		73%
Από 1401 – 1600		142%
Από 1601 – 1800		165%
Από 1801 – 2000		296%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω		385%

3. Για αυτοκινούμενα τροχόσπιτα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας αντίστοιχης με τις περιπτώσεις (α), (β), (γ), και (δ) της προηγούμενης παραγράφου, αντιρρυπαντικής ή συμβατικής τεχνολογίας, οι κατά περίπτωση συντελεστές τέλους ταξινόμησης μειώνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%).

4. Οι διατάξεις των παραπάνω παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται και για αυτοκίνητα τύπου JEEP της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

5. Για ηλεκτροκίνητα ή υβριδικά αυτοκίνητα, με κινητήρα του οποίου οι εκπομπές ρύπων είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες διατάξεις για τα οχήματα - αντιρρυπαντικής τεχνολογίας της Οδηγίας 94/12 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης δεν υπόκεινται στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλος ταξινόμησης.

6. Σε περίπτωση έκδοσης νέας Κοινοτικής Οδηγίας με νέες προδιαγραφές ως προς τις εκπομπές ρύπων, από τον χρόνο έναρξης εφαρμογής των αναγκαίων εθνικών μέτρων εναρμόνισης προς αυτήν για αυτοκίνητα που πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, θα εφαρμόζονται οι συντελεστές τέλους ταξινόμησης της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Για τα αυτοκίνητα της Οδηγίας 98/69 Ε.Κ και 94/12 Ε.Κ. θα εφαρμόζονται οι συντελεστές των περιπτώσεων (β) και (γ) αντίστοιχα.

7. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι διαδικασίες και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για το χαρακτηρισμό των αυτοκινήτων ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και τη διαπίστωση των προδιαγραφών από πλευράς αντιρρυπαντης που πληρούν σύμφωνα με τις Κοινοτικές Οδηγίες, οι οποίες αναφέρονται στην παραπάνω παρά-

γραφο 2 για την υπαγωγή τους στο αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 122
Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων
δημόσιας χρήσης

Άρθρο 3 του νόμου 2682/1999:

1. Για τα επιβατικά αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 94/12 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης ανεξάρτητα από το καύσιμο που χρησιμοποιούνται, τα οποία προορίζονται να κυκλοφορήσουν ως δημόσιας χρήσης, καταβάλλεται το δεκατρία τοις εκατό (13%) του τέλους ταξινόμησης που προβλέπεται από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου για τα όμοια αντιρρυπαντικής τεχνολογίας επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης.

2. Για τα αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 91/441 Ε.Ο.Κ. και παλαιοτέρων ή είναι συμβατικής τεχνολογίας καταβάλλεται το πενήντα τοις εκατό (50%) του τέλους ταξινόμησης που προβλέπεται από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου για όμοια αντιρρυπαντικής ή συμβατικής τεχνολογίας επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης.

3. Προκειμένου για επιβατικά αυτοκίνητα που λειτουργούν με πετρελαιοκινητήρα και προορίζονται να τεθούν σε κυκλοφορία ως δημόσιας χρήσης, η επιβάρυνση από το τέλος ταξινόμησης των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2 δεν μπορεί να υπερβαίνει σε ποσοστό το εκατό τοις εκατό (100%) της φορολογητέας αξίας που διαμορφώνεται σε κάθε περίπτωση.

4. Τα επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης εφόσον αποχαρακτηρίζονται και τίθενται σε κυκλοφορία ως ιδιωτικής χρήσης πριν παρέλθει πενταετία από τον τελωνισμό τους, υπόκεινται στην καταβολή της διαφοράς μεταξύ των μειωμένων φόρων που κατέβαλαν και εκείνων που ισχύουν κατά το χρόνο του τελωνισμού τους ως ιδιωτικής χρήσης και με βάση τα φορολογικά στοιχεία που διαμορφώνονται κατά τον ίδιο χρόνο. Η παραπάνω διαφορά μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) μετά την παρέλευση πενταετίας και μέχρι τη συμπλήρωση δεκαετίας από τον τελωνισμό τους ως δημόσιας χρήσης. Μετά την παρέλευση δεκαετίας δεν οφείλεται διαφορά τέλους, αλλά καταβάλλεται ποσό ίσο με τα ετήσια τέλη κυκλοφορίας που ισχύουν κατά τον χρόνο ταξινόμησής τους ως ιδιωτικής χρήσης.

5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για επιβατικά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης που παραλήφθηκαν με τα προηγούμενα ευνοϊκά φορολογικά καθεστώτα.

Άρθρο 123
Τέλος ταξινόμησης φορτηγών αυτοκινήτων

Άρθρο 4 παράγραφος 1 του νόμου 2682/1999 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 παράγραφο 1 του νόμου 2753/1999:

1. Τα φορτηγά αυτοκίνητα πλην τύπου JEEP και οι βάσεις τους της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 91/542 Ε.Ο.Κ. φάση Β' ή

96/69 Ε.Κ. ή μεταγενέστερων υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:

α) Φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόννους ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

β) Ανοικτά φορτηγά για αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους ανεξάρτητα κυλινδρισμού, ποσοστό επτά τοις εκατό (7%).

γ) Κλειστά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόννους.

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ		ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Μέχρι 900	Κυβικά εκατοστά	6%
Από 901 – 1400		14%
Από 1401 – 1800		18%
Από 1801 – 2000		21%
Από 2001 κυβικά εκατοστά και πάνω		26%

δ) Μεταχειρισμένες βάσεις των φορτηγών των προηγούμενων περιπτώσεων πέντε τοις εκατό (5%) για την περίπτωση (α) και επτά τοις εκατό (7%) για τις περιπτώσεις (β) και (γ).

ε) Οι συντελεστές των προηγούμενων περιπτώσεων (α) έως και (δ) προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν τις προδιαγραφές των παραπάνω Οδηγιών.

2. Προκειμένου για κλειστά φορτηγά που προέρχονται από μετατροπή επιβατικών αυτοκινήτων, τα αναφερόμενα στην περίπτωση (γ) της προηγούμενης παραγράφου ποσοστά τέλους, τριπλασιάζονται και υπολογίζονται επί της φορολογητέας αξίας, όπως αυτή διαμορφώνεται για τα επιβατικά.

Άρθρο 4 παράγραφος 3 του νόμου 2682/1999 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 παράγραφο 2 του νόμου 2753/1999:

3. Ως αυτοκίνητο όχημα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα νοείται όχι μόνο αυτό που εκ κατασκευής το αμάξωμά του είναι κλειστό αλλά και αυτό που προκύπτει με την προσθήκη στο αμάξωμα ανοικτού φορτηγού, καλύμματος από άκαμπτα στερεά υλικά, ανεξάρτητα αν αφαιρείται εύκολα ή δύσκολα ή αν το πίσω μέρος του αμάξωμά του παραμένει ανοικτό.

4. Για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης των αυτοκινήτων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η φορολογητέα αξία διαμορφώνεται από την άθροιση των παρακάτω στοιχείων:

α) Την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα αξία για τα καινούργια αυτοκίνητα.

Για τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα λαμβάνεται υπόψη η τιμή που καθορίζεται από την αρμόδια Τελωνειακή Υπηρεσία Αξιών με βάση τα στοιχεία που η υπηρεσία αυτή διαθέτει. Η τεκμαρτή αυτή αξία δεν μπορεί να είναι μικρότερη της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας αξίας (τιμή αγοράς).

β) Τους εισαγωγικούς δασμούς που πράγματι καταβάλλονται.

γ) Τα παρεπόμενα έξοδα με τα οποία επιβαρύνονται τα οχήματα, όπως έξοδα προμήθειας, μεσιτείας, τόκων, φόρτωσης, εκφόρτωσης, ασφάλισης και μεταφοράς στο εσωτερικό της χώρας.

5. Τα ανοικτά φορτηγά αυτοκίνητα που διασκευάζονται σε κλειστά κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρα-

γράφου 11 του άρθρου 4 του Ν.2443/1996 (ΦΕΚ 265/Α΄) υποβάλλονται αντί των φορολογικών επιβαρύνσεων που προβλέπονται από τον Ν.1573/1985, σε τέλος ταξινόμησης, το ύψος του οποίου ορίζεται ως εξής:

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 901 – 1.400 κυβ. εκατοστά, 733 ευρώ.

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 1.401 – 1.800 κυβ. εκατοστά, 1.027 ευρώ.

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 1.801 – 2.000 κυβ. εκατοστά, 1.467 ευρώ.

- Για τα κυλινδρισμού κινητήρα από 2.001 κυβ. εκατοστά και πάνω 2.347 ευρώ.

6. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζονται οι διαδικασίες και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για τον χαρακτηρισμό των αυτοκινήτων του άρθρου αυτού ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Ο έλεγχος της κανονικότητας των αναγραφομένων τιμών επί των τιμοκαταλόγων των φορτηγών αυτοκινήτων και των λοιπών δικαιολογητικών στοιχείων, καθώς κι ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας των εγχωρίων παραγομένων, υπάγεται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής της παραγράφου 4 του άρθρου 126 του παρόντος.

Άρθρο 124 Τέλος ταξινόμησης μοτοσικλετών

Άρθρο 5 παράγραφος 1 του νόμου 2682/1999 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 παράγραφο 4 του νόμου 2753/1999:

1. Οι μοτοσικλέτες κυλινδρισμού κινητήρα 51 κυβικών εκατοστών και πάνω, της δασμολογικής κλάσης 87.11 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης, ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ		ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ
Από 51 – 125	Κυβικά εκατοστά	2%
Από 126 – 249		3%
Από 250 – 900		9%
Από 901 – 1400		15%
Από 1401 – 1600		18%
Από 1601 – 1800		22%
Από 1801 κυβικά εκατοστά και πάνω		32%

2. Η φορολογητέα αξία για την επιβολή του τέλους προηγούμενης παραγράφου διαμορφώνεται από την άθροιση των παρακάτω στοιχείων :

α) την πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα αξία για τις καινούργιες μοτοσικλέτες.

Για τις μεταχειρισμένες μοτοσικλέτες λαμβάνεται υπόψη η τιμή χονδρικής πώλησης του αντίστοιχου τύπου μοτοσικλέτας κατά τον χρόνο κυκλοφορίας στη διεθνή αγορά, αφού η τιμή αυτή μειωθεί λόγω φθοράς από συνήθη χρήση ή άλλη αιτία, με βάση τα παρακάτω ποσοστά μείωσης:

Από	1 και μέχρι 2 έτη	14%
Πάνω από	2 μέχρι και 3 έτη	21%
Πάνω από	3 μέχρι και 4 έτη	25%
Πάνω από	4 μέχρι και 5 έτη	32%

Πάνω από	5 μέχρι και 6 έτη	35%
Πάνω από	6 μέχρι και 7 έτη	39%
Πάνω από	7 μέχρι και 8 έτη	42%
Πάνω από	8 έτη	46%

Η τεκμαρτή αξία δεν μπορεί να είναι μικρότερη της πράγματι πληρωθείσας ή πληρωτέας αξίας.

Στην περίπτωση που στην αρμόδια Τελωνειακή Υπηρεσία Αξιών δεν έχουν κατατεθεί τιμοκατάλογοι από τους επίσημους διανομείς, η υπηρεσία αυτή καθορίζει την τιμή αγοράς με βάση τα στοιχεία που διαθέτει.

β) Τους εισαγωγικούς δασμούς που πράγματι καταβάλλονται.

γ) τα παρεπόμενα έξοδα με τα οποία επιβαρύνονται οι μοτοσικλέτες, όπως έξοδα προμήθειας μεσιτείας, τόκων, φόρτωσης, εκφόρτωσης, ασφάλισης και μεταφοράς στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 125
Τέλος ταξινόμησης άλλων οχημάτων

Άρθρο 6 του νόμου 2682/1999:

1. Αυτοκίνητα, οχήματα, κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν. 2367/1953 (ΦΕΚ 82 Α') με εξαίρεση εκείνα που αναφέρονται στα άρθρα 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα, που τίθενται για πρώτη φορά σε κυκλοφορία υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ίσο προς τα προβλεπόμενα κατά περίπτωση τέλη κυκλοφορίας ενός έτους.

2. Τα εκποιούμενα από το Δημόσιο ή τον Οργανισμό Διακίνησης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.) μεταχειρισμένα αυτοκίνητα οχήματα, τα οποία τίθενται από τους αγοραστές σε κυκλοφορία ως ιδιωτικής χρήσης, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ίσο προς τα κατά περίπτωση τέλη κυκλοφορίας ενός έτους.

ΤΜΗΜΑ Β'
ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑ ΑΞΙΑ – ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ
ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 126
Φορολογητέα αξία επιβατικών αυτοκινήτων

Άρθρο 7 παράγραφος 1 του νόμου 2682/1999:

1. Η φορολογητέα αξία για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης των επιβατικών αυτοκινήτων διαμορφώνεται από την άθροιση των παρακάτω στοιχείων:

α) την τιμή χονδρικής πώλησης από τον κατασκευαστή οίκο του αυτοκινήτου, όπως αυτή εμφανίζεται στους υποβαλλόμενους τιμοκαταλόγους στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή από τους επίσημους διανομείς αυτοκινήτων όπως αυτοί προσδιορίζονται από τον Κανονισμό (Ε.Κ.) αριθ. 1475/1995 της Επιτροπής της 28ης Ιουνίου 1995 (ΕΕL145/1995).

Για τα μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα λαμβάνεται υπόψη η κατά τα παραπάνω τιμή χονδρικής πώλησης του αντίστοιχου επιβατικού αυτοκινήτου κατά τον χρόνο κυκλοφορίας του στη διεθνή αγορά αφού αυτή μειωθεί λόγω φθοράς από τη συνήθη χρήση ή άλλη αιτία, με βάση τα παρακάτω ποσοστά μείωσης:

Πάνω από 6 και μέχρι 12 μήνες από την ημερομηνία της πρώτης θέσης σε κυκλοφορία και με την προϋπόθε-

ση ότι έχει διανύσει περισσότερα από 6.000 χιλιόμετρα, μείωση της αξίας σε ποσοστό 7%.

Από	1 μέχρι και 2 έτη	14%
Πάνω από	2 μέχρι και 3 έτη	21%
	3 μέχρι και 4 έτη	28%
	4 μέχρι και 5 έτη	34%
	5 μέχρι και 6 έτη	40%
	6 μέχρι και 7 έτη	46%
	7 μέχρι και 8 έτη	52%
	8 μέχρι και 9 έτη	57%
	9 μέχρι και 10 έτη	62%
	10 μέχρι και 11 έτη	67%
	11 μέχρι και 12 έτη	70%
	12 μέχρι και 13 έτη	73%
	13 μέχρι και 14 έτη	76%
	14 μέχρι και 15 έτη	79%
Πάνω από	15 έτη	80%

β) Τα έξοδα ασφάλισης και μεταφοράς του αυτοκινήτου στη χώρα. Η κατά τα παραπάνω τιμή χονδρικής πώλησης διαμορφώνεται χωρίς το συνυπολογισμό της αξίας του ιατρικού εξοπλισμού αυτών.

Άρθρο 7 παράγραφος 2 του νόμου 2682/1999, όπως προστέθηκε με το άρθρο 21 του νόμου 2731/1999:

2. Προκειμένου για ασθενοφόρα οχήματα η φορολογητέα αξία για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης διαμορφώνεται χωρίς το συνυπολογισμό της αξίας του ιατρικού εξοπλισμού αυτών.

Άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3 του νόμου 2682/1999 που αναριθμήθηκαν σε παραγάφους 3 και 4 αντίστοιχα, με το άρθρο 21 του νόμου 2731/1999, πλην του δευτέρου εδαφίου της τελευταίας παραγράφου, που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 24 παράγραφο 3 του νόμου 2753/1999:

3. Όταν τα στοιχεία διαμόρφωσης της φορολογητέας αξίας επιβολής του τέλους ταξινόμησης των οχημάτων των άρθρων 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα εκφράζονται σε νόμισμα άλλου κράτους, για τον προσδιορισμό της αξίας αυτής λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία του νομίσματος αυτού προς τη δραχμή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 168 μέχρι και 172 του Κανονισμού (Ε.Κ.) 2454/1993.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται η αναγκαία διαδικασία καθώς και τα απαραίτητα ή πρόσφορα για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας ή του κυλινδρισμού του κινητήρα των επιβατικών αυτοκινήτων, δικαιολογητικά στοιχεία.

Με την ίδια απόφαση συνιστάται Ειδική Επιτροπή για τον έλεγχο της κανονικότητας των αναγραφομένων τιμών επί των τιμοκαταλόγων των επισήμων διανομέων αυτοκινήτων και των τιμών αγοράς των μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων. Από την ίδια Επιτροπή προσδιορίζεται και η φορολογητέα αξία των εγχωρίων παραγόμενων αυτοκινήτων.

Άρθρο 127
Κυλινδρισμός κινητήρα

Άρθρο 8 του νόμου 2682/1999:

1. Ο κυλινδρισμός του κινητήρα που λαμβάνεται υπό-

ψη για τον υπολογισμό του τέλους ταξινόμησης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 121, 122, 123, 124 και 125 του παρόντα Κώδικα, δεν μπορεί να είναι κατώτερος εκείνου που καθορίζεται από το εργοστάσιο κατασκευής και περιλαμβάνεται στα διεθνή έντυπα τεχνικών προδιαγραφών για τον συγκεκριμένο τύπο αυτοκινήτου.

2. Σε περίπτωση αντικατάστασης κινητήρα αυτοκινήτου με κινητήρα μεγαλύτερου κυλινδρισμού, εφόσον η αντικατάσταση λαμβάνει χώρα εντός τριετίας από την έκδοση της πρώτης άδειας κυκλοφορίας το τέλος ταξινόμησης επανυπολογίζεται με βάση τον κυλινδρισμό του νέου κινητήρα και καταβάλλεται η διαφορά κατά την έκδοση της νέας άδειας σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά τον χρόνο έκδοσης της άδειας αυτής. Αν αντικατασταθεί ο κινητήρας αυτοκινήτου προσώπων που απαλλάχτηκαν από το τέλος ταξινόμησης με κινητήρα μεγαλύτερου κυλινδρισμού από το όριο που προβλέπεται για την απαλλαγή, ανεξάρτητα από τον χρόνο αντικατάστασης, καταβάλλεται ολόκληρο το τέλος ταξινόμησης με βάση τις διατάξεις που ισχύουν κατά τον χρόνο έκδοσης της νέας άδειας κυκλοφορίας. Όσοι προβιάνουν σε αντικατάσταση κινητήρα αυτοκινήτου τους προκειμένου να τους εκδοθεί νέα άδεια κυκλοφορίας, οφείλουν να προσκομίσουν στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή τα σχετικά φορολογικά στοιχεία που εκδόθηκαν για την αγορά ή τοποθέτηση του κινητήρα.

Άρθρο 128

Χρόνος γένεσης υποχρέωσης καταβολής του τέλους ταξινόμησης και απαιτητό αυτού

Άρθρο 9 του νόμου 2682/1999:

1. Η υποχρέωση καταβολής του τέλους ταξινόμησης γεννάται:

- Για τα κοινοτικά οχήματα και για τα προερχόμενα από τρίτες χώρες κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας.
- Για τα εγχωρίως παραγόμενα με την ολοκλήρωση της παραγωγής του οχήματος.
- Προκειμένου για οχήματα που παράγονται υπό καθεστώς τελωνειακής επιβλεψης κατά την έξοδο από το καθεστώς αυτό.

2. Το τέλος ταξινόμησης καθίσταται απαιτητό και καταβάλλεται πριν τη θέση των οχημάτων σε κυκλοφορία και για τα οχήματα των άρθρων 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα, το αργότερο:

- Για τα μεταφερόμενα ή αποστελλόμενα από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη 15η ημέρα του επόμενου μήνα από αυτόν που γεννήθηκε η υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού. Εφόσον υποβληθεί πριν από την ημέρα αυτή, η ειδική δήλωση της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, το τέλος καθίσταται απαιτητό την ημερομηνία αποδοχής της ειδικής δήλωσης.

- Για τα εισαγόμενα οχήματα, την 15η ημέρα από τη θέση αυτών σε ανάλωση ή την ημερομηνία αποδοχής του σχετικού παραστατικού της παραγράφου 3 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα, εφόσον αυτό κατατεθεί νωρίτερα.

- Για τα εγχωρίως παραγόμενα, κατά τον χρόνο που γεννάται η υποχρέωση καταβολής του τέλους αυτού.

3. Οταν τα οχήματα τίθενται σε ένα από τα καθεστώτα αναστολής του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα ή στα

τελωνειακά ανασταλτικά καθεστώτα του άρθρου 84 παράγραφος 1 στοιχείο α' του Καν. 2913/1992, το τέλος ταξινόμησης και ο φόρος προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) καθίστανται απαιτητοί κατά την έξοδο των οχημάτων, έστω και αντικανονικά από τα καθεστώτα αυτά. Η θέση των οχημάτων στα καθεστώτα αυτά θα πρέπει να γίνει πριν το τέλος ταξινόμησης καταστεί απαιτητό, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α' ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Άρθρο 129
Μεταφορά, αποστολή, άφιξη οχημάτων από τα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Άρθρο 10 του νόμου 2682/1999:

1. Τα κοινοτικά οχήματα που αναφέρονται στα άρθρα 121, 122, 123 και 124 του παρόντα Κώδικα, κατά την άφιξή τους στον πρώτο τόπο προορισμού, δηλώνονται αμέσως στην πλησιέστερη Τελωνειακή Αρχή. Αν μεσολαβεί αργία, η δήλωση γίνεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα. Υπόχρεοι στη δήλωση αυτή είναι ο ιδιοκτήτης ή ο παραλήπτης των οχημάτων ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός τους ή το πρόσωπο στην κατοχή του οποίου τίθενται τα οχήματα.

2. Όταν τα παραπάνω οχήματα μεταφέρονται αυτοδύναμα στο εσωτερικό της χώρας, δηλώνονται αμέσως από το πρόσωπο που πραγματοποίησε την είσοδο αυτή στην πλησιέστερη Τελωνειακή Αρχή.

3. Η Τελωνειακή Αρχή, στην οποία υποβάλλεται η δήλωση της προηγούμενης παραγράφου, καθορίζει την αναγκαία προθεσμία για τη μεταφορά του οχήματος στον τόπο του δηλωθέντος τελικού προορισμού.

4. Η κατά τις ανωτέρω παραγράφους δήλωση υποβάλλεται όταν τα κοινοτικά οχήματα εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα.

5. Τα κοινοτικά οχήματα, δύναται, πριν από τη βεβαίωση του οφειλόμενου τέλους ταξινόμησης, να επαναποστέλλονται στα λοιπά Κράτη - Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή να εξάγονται σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 10 παράγραφος 7 του νόμου 2682/1999 (η παράγραφος 6 του άρθρου 10 του νόμου 2682/1999 έχει διαγραφεί):

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ Β' ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ

Άρθρο 130
Βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης οχημάτων - Πιστοποιητικά ταξινόμησης

Άρθρο 11 του νόμου 2682/1999:

1. Υπόχρεος στην καταβολή του τέλους ταξινόμησης είναι ο ιδιοκτήτης του οχήματος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του.

2. Για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και του φόρου προστιθέμενης αξίας ή για τη χορήγηση οριστικής απαλλαγής κοινοτικών οχημάτων, υποβάλλεται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ειδική δήλωση μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία το τέλος καθίσταται απαιτητό και οπωσδήποτε πριν από την έκδοση της άδειας κυκλοφορίας. Για τα οχήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα η ειδική δήλωση υποβάλλεται κατά την έξοδο αυτών από τα αναστατικά καθεστώτα. Με την ειδική δήλωση, που αποτελεί τίτλο υπέρ του Δημοσίου, συνεισπράττεται και ο οφειλόμενος φόρος προστιθέμενης αξίας.

3. Η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης ή η χορήγηση οριστικής απαλλαγής από αυτό, των οχημάτων που προέρχονται από τρίτες χώρες, γίνεται:

α) Όταν το τέλος καταβληθεί κατά τον χρόνο θέσης σε ανάλωση, επί του ίδιου παραστατικού που χρησιμοποιείται για τη βεβαίωση και είσπραξη των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων εισαγωγής.

β) Όταν το τέλος καταβληθεί σε μεταγενέστερο χρόνο, επί της ειδικής δήλωσης που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. Η ειδική δήλωση θα υποβάλλεται στην Τελωνειακή Αρχή στην οποία έγινε η θέση σε ανάλωση του οχήματος και θα συσχετίζεται με το παραστατικό θέσης σε ανάλωση που μέχρι τότε θα παραμένει σε εκκρεμότητα.

γ) Όταν τα οχήματα έχουν υπαχθεί σε τελωνειακό αναστατικό καθεστώς επί του παραστατικού με το οποίο τίθενται σε ανάλωση.

4. Οι συντελεστές, που λαμβάνονται υπόψη για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και εφόσον το όχημα είναι κοινοτικό και του φόρου προστιθέμενης αξίας, είναι εκείνοι που ισχύουν κατά τον χρόνο που το τέλος καθίσταται απαιτητό. Αν μειωθούν οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης ή και του φόρου προστιθέμενης αξίας, μετά την υποβολή του παραστατικού βεβαίωσης και είσπραξης και πριν από την έκδοση του αποδεικτικού είσπραξης, εφαρμόζεται ο ευνοϊκότερος για τον υπόχρεο συντελεστής. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται, στην περίπτωση που το αποδεικτικό είσπραξης δεν εκδόθηκε για λόγους που αποκλειστικά βαρύνουν τον υπόχρεο. Αν δεν υποβληθεί η δήλωση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 129 του παρόντα Κώδικα και εφόσον οι Τελωνειακές Αρχές αδυνατούν να προσδιορίσουν τον χρόνο κατά τον οποίο το τέλος κατέστη απαιτητό, οι συντελεστές, που λαμβάνονται υπόψη για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και του φόρου προστιθέμενης αξίας, είναι αυτοί που ισχύουν κατά την ημερομηνία διαπίστωσης της παράβασης.

5. Μετά την είσπραξη του τέλους ταξινόμησης και των λοιπών επιβαρύνσεων ή τη νόμιμη οριστική απαλλαγή από αυτά εκδίδονται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή αποδεικτικό είσπραξης και πιστοποιητικό ταξινόμησης ή τελωνισμού του οχήματος.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της ειδικής δήλωσης, του αποδεικτικού είσπραξης και του πιστοποιητικού ταξινόμησης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 131
Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων
Επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθέντων

Άρθρο 12 του νόμου 2682/1999:

Οι διατάξεις των άρθρων 31 και 32 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται ανάλογα και για τις επιβαρύνσεις των κοινοτικών οχημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ – ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ Α'
ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ - ΑΝΑΣΤΟΛΕΣ

Άρθρο 132
Οριστικές απαλλαγές

Άρθρο 13 του νόμου 2682/1999:

1. Τα αυτοκίνητα οχήματα που παραλαμβάνονται από τις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους απαλλάσσονται από το τέλος ταξινόμησης, εφόσον έχει προηγηθεί έγκριση της Ιεράς Κοινότητας για την απόκτησή τους.

2. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται πλήρης απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και το εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος επιβατικών αυτοκινήτων, θα παρέχεται με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, πλήρης απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης.

3. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται πλήρης απαλλαγή μόνο από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, θα παρέχεται, με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης ως ακολούθως:

α) Για επιβατικά οχήματα ή αυτοκινούμενα τροχόσπιτα και μοτοσικλέτες ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) του προβλεπόμενου κατά περίπτωση τέλους ταξινόμησης.

β) Για φορτηγά αυτοκίνητα ποσοστό ενενήντα τοις εκατό (90%) του προβλεπόμενου κατά περίπτωση τέλους ταξινόμησης.

4. Όπου από τις κείμενες διατάξεις προβλέπεται απαλλαγή από το δύο τρίτα (2/3) του ειδικού φόρου κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων, θα παρέχεται, με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, απαλλαγή από το πενήντα τοις εκατό (50%) του προβλεπόμενου τέλους ταξινόμησης.

5. Οι παραπάνω απαλλαγές από το τέλος ταξινόμησης θα παρέχονται και στα κοινοτικά ή στα παραγόμενα στο εσωτερικό της χώρας αυτοκίνητα οχήματα, με τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις που ορίζονται από τις κείμενες διατάξεις, οι οποίες προβλέπουν απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης και το εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος για αυτοκίνητα οχήματα που εισάγονται από τρίτες χώρες.

6. Για τα αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί ατελώς και αποδεσμεύονται από το καθεστώς της ατέλειας, πριν από την παρέλευση του κατά περίπτωση ισχύοντος περιοριστικού διαστήματος, το τέλος ταξινόμησης με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 140 του παρόντα Κώδικα, υπολογίζεται με βάση τα φορολογικά στοιχεία και τους συντελεστές φορολογίας που ισχύουν για τα αυτοκίνητα αυτά κατά τον χρόνο της αποδέσμευσης.

7. Κατ' εξαίρεση των ρυθμίσεων της προηγούμενης παραγράφου, τα επιβατικά αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί με βάση τις διατάξεις ατέλειας που ισχύουν για τους ανάπτηρους πολίτες και τους πολύτεκνους γονείς και συνεπεία θανάτου αυτών, περιέρχονται στους κληρονόμους των ανωτέρω προσώπων, υποβάλλονται σε τόσα δέκατα του εκατό τοις εκατό (100%) ή του πενήντα τοις εκατό (50%), αντίστοιχα, του τέλους ταξινόμησης όσα είναι τα εξάμηνα που υπολείπονται για τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση ισχύοντος περιοριστικού διαστήματος, του κλάσματος του εξαμήνου θεωρουμένου ως ολόκληρο εξάμηνο. Το τέλος ταξινόμησης θα υπολογίζεται με βάση τους συντελεστές της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παρόντα Κώδικα.

8. Επιβατικά αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί ατελώς με τις διατάξεις των αναπτήρων και ζητείται η αποδέσμευσή τους από το καθεστώς της ατέλειας μετά την παρέλευση πενταετίας, υποβάλλονται στο τριάντα τοις εκατό (30%) του τέλους ταξινόμησης, το οποίο θα υπολογίζεται με βάση τους συντελεστές της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 133

Καθεστώτα αναστολής και προσωρινής απαλλαγής οχημάτων

Άρθρο 14 του νόμου 2682/1999:

1. Τα κοινοτικά οχήματα δύνανται να τίθενται σε καθεστώς φορολογικής αποθήκης και για το χρονικό διάστημα που παραμένουν στο καθεστώς αυτό τελούν σε αναστολή καταβολής του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).

2. Τα κοινοτικά οχήματα δύνανται να παραμένουν προσωρινά στο εσωτερικό της χώρας χωρίς να απαιτείται η καταβολή του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας. Για τη χορήγηση της προσωρινής αυτής απαλλαγής από την καταβολή του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας εφαρμόζονται ανάλογα οι όροι και οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με τον όρο της επανεξαγωγής για τα οχήματα τρίτων χωρών που εισάγονται προσωρινά στη χώρα.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν.1477/1984 (ΦΕΚ 144 Α') εφαρμόζονται ανάλογα και για τα κοινοτικά επιβατικά αυτοκίνητα με όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Όπου από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του τελωνειακού καθεστώτος της προσωρινής εισαγωγής με τον όρο της επανεξαγωγής παρέχεται απαλλαγή από δασμούς και φόρους στα αυτοκίνητα οχήματα, λόγω υπαγωγής τους στο παραπάνω καθεστώς, θα παρέχεται απαλλαγή και από το τέλος ταξινόμησης, για όσο διάστημα τα οχήματα παραμένουν στο καθεστώς αυτό.

ΤΜΗΜΑ Β' ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Άρθρο 134

Φορολογικές αποθήκες κοινοτικών οχημάτων

Άρθρο 15 του νόμου 2682/1999:

1. Για τη σύσταση και λειτουργία των φορολογικών αποθηκών απαιτείται άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής, η οποία παρέχεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Οι αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές ασκούν εποπτεία και έλεγχο στις φορολογικές αποθήκες, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

3. Με απόφαση Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται:

α) Οι προϋποθέσεις με τις οποίες χορηγείται η άδεια λειτουργίας των φορολογικών αποθηκών.

β) Η διαδικασία παραλαβής ή αποστολής των οχημάτων από τις φορολογικές αποθήκες.

γ) Ο όροι αποθήκευσης και λογιστικής διαχείρισης των οχημάτων.

δ) Ο τρόπος παρακολούθησης των οχημάτων και της άσκησης του ελέγχου αυτών.

ε) Ο χρόνος διάρκειας της λειτουργίας των αποθηκών αυτών και οι λόγοι ανάκλησης της άδειας αυτής πριν από τον χρόνο λήξης.

στ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 135

Αναγνώριση εγκεκριμένου αποθηκευτή κοινοτικών οχημάτων

Άρθρο 16 του νόμου 2682/1999:

1. Για τον χαρακτηρισμό προσώπου ως εγκεκριμένου αποθηκευτή απαιτείται άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής, η οποία παρέχεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου.

2. Για να παρασχεθεί η άδεια της προηγούμενης παραγράφου, το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει:

α) Να παραλαμβάνει, να κατέχει ή να αποστέλλει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του κοινοτικά οχήματα που τελούν σε αναστολή καταβολής του τέλους ταξινόμησης και του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, εφόσον βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη.

β) Να μην έχει διαπράξει σοβαρές καθ' υποτροπή παραβάσεις της φορολογικής ή τελωνειακής νομοθεσίας.

3. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής:

α) Υποχρεούται:

- Να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές του τον προβλεπόμενο για φορολογικούς σκοπούς αριθμό φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.).

- Να τηρεί λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων ή κινήσεων των οχημάτων ανά αποθήκη.

- Να επιδεικνύει τα οχήματα σε κάθε ζήτηση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

- Να δέχεται οποιονδήποτε έλεγχο.
- Να παρέχει εγγύηση για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.
- Να συμμορφώνεται με άλλες υποχρεώσεις, που επιβάλλει ο Υπουργός Οικονομικών και η αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.
- Να διαθέτει εντός των αποθηκών και αδαπάνως για το Δημόσιο, κατάλληλο και ασφαλή στεγασμένο χώρο για την εγκατάσταση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων εργασιών και διατυπώσεων.
- Να ενημερώνει την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή για οποιαδήποτε μεταβολή των δεδομένων που έχουν ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση της άδειας και να παρέχει τα επιβαλλόμενα από αυτήν πρόσθετα διασφαλιστικά μέτρα.

β) Επέχει ευθύνη έναντι του Δημοσίου για τις επιβαρύνσεις που αναλογούν στα οχήματα.

γ) Ευθύνεται επίσης αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τις πράξεις των αποθηκαρίων των αποθηκών αυτών σε περίπτωση καταλογισμού τους από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγησης, της άδειας εγκεκριμένου αποθηκευτή, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ – ΚΥΡΩΣΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Άρθρο 136

Περιορισμοί στην κατοχή και κυκλοφορία
κοινοτικών οχημάτων

Άρθρο 17 του νόμου 2682/1999:

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα, πρόσωπα εγκατεστημένα στο εσωτερικό της χώρας δεν επιτρέπεται να κατέχουν πέρα από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 του άρθρου 130 προθεσμία ή να κυκλοφορούν πέρα από την προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 129 του παρόντα Κώδικα, κοινοτικά οχήματα χωρίς την καταβολή του τέλους ταξινόμησης.

2. Δεν επιτρέπεται η μετακίνηση των παραπάνω οχημάτων από τον πρώτο τόπο προορισμού σε άλλον, χωρίς προηγούμενη άδεια της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

3. Οι μετά την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής περιορισμοί και κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης των περιορισμών αυτών, που προβλέπονται από τις διατάξεις που παρέχουν απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης στα εισαγόμενα από τρίτες χώρες οχήματα, θα εφαρμόζονται ανάλογα και στα κοινοτικά οχήματα για τα οποία παρασχέθηκε οριστική απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 132 του παρόντα Κώδικα.

Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής αντί της

ημερομηνίας αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής θα λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία αποδοχής της ειδικής δήλωσης της παραγράφου 2 του άρθρου 130 του παρόντα Κώδικα.

4. Οχήματα ιδιωτικής χρήσης, που φέρουν άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου άλλου Κράτους - Μέλους της Κοινότητας ή τρίτης χώρας και πρόκειται να τεθούν στο καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα ή σε τελωνειακό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής, δεν επιτρέπεται να παραμένουν ή και να κυκλοφορούν στο εσωτερικό της χώρας, πέρα από την ημερομηνία ισχύος της παραπάνω άδειας κυκλοφορίας.

ΤΜΗΜΑ Β' ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 137 Παραβάσεις - Κυρώσεις

Νέα διάταξη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 138

Εγκατάλειψη υπέρ του Δημοσίου ή καταστροφή οχημάτων

Άρθρο 19 του νόμου 2682/1999:

Οι διατάξεις του άρθρου 37 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις εγκατάλειψης ή καταστροφής κοινοτικών οχημάτων ή οχημάτων που έχουν τεθεί σε ανάλωση χωρίς την ταυτόχρονη καταβολή του τέλους ταξινόμησης.

Άρθρο 139

Ελληνικές άδειες κυκλοφορίας προσωρινού τύπου

Άρθρο 20 του νόμου 2682/1999:

1. Οχήματα ιδιωτικής χρήσης, που τίθενται στο καθεστώς της παραγράφου 2 του άρθρου 133 του παρόντα Κώδικα ή σε τελωνειακό καθεστώς προσωρινής εισαγωγής και φέρουν άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου άλλου κράτους, επιτρέπεται και μετά τη λήξη ισχύος της άδειας αυτής να παραμένουν και να κυκλοφορούν στο εσωτερικό της χώρας, στο πλαίσιο των ιδίων καθεστώτων, εφόσον εφοδιάζονται από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές της χώρας με ελληνική άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου.

2. Ελληνική άδεια κυκλοφορίας προσωρινού τύπου μπορεί να χορηγείται σε οχήματα που βρίσκονται σε καθεστώς αναστολής επιβολής δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, καθώς και σε ανάριθμα οχήματα, εφόσον προορίζονται να εξαχθούν ή μεταφερθούν αυτοδυνάμως εκτός της χώρας.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος των ελληνικών προσωρινών άδειών κυκλοφορίας, ο τύπος και το σχήμα των πινακίδων, το αντίτιμο της διάθεσης αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 140
Φορολογική μεταχείριση μεταβιβάζομένων αυτοκινήτων
μετοικούντων

Άρθρο 21 του νόμου 2682/1999:

1. Ιδιωτικής χρήσης επιβατικά αυτοκίνητα ή αυτοκινούμενα τροχόσπιτα που παραλαμβάνονται ή έχουν παραληφθεί από 01.03.1988, με τις απαλλαγές που προβλέπονται από τις διατάξεις των Κεφαλαίων Β' ή Η' της Δ.245/1988 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, η οποία κυρώθηκε με τον Ν.1839/1989, είναι δυνατόν να μεταβιβάζονται στο εξής από το δικαιούχο ατέλειας πρόσωπο, μετά την παρέλευση της ετήσιας περιοριστικής προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 της Δ.245/1988 Α.Υ.Ο. μόνο ύστερα από έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και εφόσον προηγουμένως καταβληθεί ποσοστό του τέλους ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων ανάλογα με το διάστημα που έχει παρέλθει από την ημερομηνία αποδοχής του παραστατικού εισαγωγής του αυτοκινήτου μέχρι την καταβολή του ποσοστού αυτού, ως ακολούθως :

- α. Από 1 μέχρι 2 έτη καταβάλλεται το 50%.
- β. Από 2 μέχρι 3 έτη καταβάλλεται το 40%.
- γ. Από 3 μέχρι 4 έτη καταβάλλεται το 30%.
- δ. Από 4 μέχρι 5 έτη καταβάλλεται το 20%.
- ε. Από 5 έτη και άνω χωρίς καταβολή.

2. Το ποσοστό που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο υπολογίζεται επί του ποσού του τέλους ταξινόμησης που αναλογεί στο συγκεκριμένο αυτοκίνητο με βάση τους συντελεστές που ορίζονται στην περίπτωση (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του παρόντα Κώδικα και τη φορολογητέα αξία του αυτοκινήτου που έχει διαμορφωθεί σε ευρώ κατά την παράδοση του αυτοκινήτου με τις διατάξεις της Δ.245/1988 Α.Υ.Ο.

3. Η έγκριση για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου χορηγείται ύστερα από αίτηση που καταθέτει αυτοπροσώπως στην αρμόδια τελωνειακή αρχή το δικαιούχο ατέλειας πρόσωπο.

4. Όταν η αίτηση προς την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, υποβάλλεται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για τη μεταβίβαση του αυτοκινήτου, τότε η έγκριση χορηγείται, εφόσον προηγουμένως καταβληθεί ποσό ίσιο προς το διπλάσιο του ποσού που ορίζεται βάσει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού και πάντως όχι μικρότερο των 2.934 ευρώ.

5. Σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου προσώπου δεν οφείλονται τα ποσοστά του τέλους ταξινόμησης που ορίζονται στην παράγραφο 1 και η έγκριση για την περιέλευση του αυτοκινήτου στους κληρονόμους χορηγείται ύστερα από αίτησή τους.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 141
Άλλες διατάξεις

Άρθρο 22 του νόμου 2682/1999

1. Όπου στις κείμενες διατάξεις και στις κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσες διοικητικές πράξεις αναφέρεται ειδικός φόρος κατανάλωσης αυτοκινήτων οχημάτων ή εφάπαξ πρόσθετο ειδικό τέλος νοείται εφεξής τέλος ταξινόμησης.

2. Το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του τετάρτου μέρους του παρόντος Κώδικα τέλος ταξινόμησης επιβάλλεται ανεξάρτητα αν η άδεια κυκλοφορίας του οχήματος χορηγείται από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ή από οποιαδήποτε άλλη Υπηρεσία.

3. Οι αμφισβητήσεις που εγκρίνονται κατά την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα μεταξύ της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και των ενδιαφερομένων προσώπων επιλύονται διοικητικά από τις Επιτροπές Τελωνειακών Αμφισβητήσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται από τις κείμενες διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ
ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ - ΠΑΡΑΤΥΠΙΕΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΕΝΝΟΙΑ - ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΑ

ΤΜΗΜΑ Α'
ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ - ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ

Άρθρο 142
Έννοια και βεβαίωση παραβάσεων - παρατυπιών

Νέα διάταξη

ΤΜΗΜΑ Β'
ΠΡΟΣΤΙΜΑ

Άρθρο 143

Νέα διάταξη

Άρθρο 144

Νέα διάταξη

Άρθρο 145

Νέα διάταξη

Άρθρο 146

Νέα διάταξη

Άρθρο 147

Νέα διάταξη

Άρθρο 148

Νέα διάταξη

Άρθρο 149

Νέα διάταξη

ΤΜΗΜΑ Γ'
ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ – ΒΕΒΑΙΩΣΗ
ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

Άρθρο 150

Νέα διάταξη

Νέα διάταξη	Άρθρο 151
Νέα διάταξη	Άρθρο 152
ΤΜΗΜΑ Δ' ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ – ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ	
Διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.)	Άρθρο 153
Νέα διάταξη	Άρθρο 154 Διοικητικές κυρώσεις
Νέα διάταξη	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑ ΤΜΗΜΑ Α' ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ
Νέα διάταξη	Άρθρο 155 Έννοια λαθρεμπορίας
Νέα διάταξη	Άρθρο 156
Νέα διάταξη	ΤΜΗΜΑ Β' ΠΟΙΝΕΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ
Νέα διάταξη	Άρθρο 157
Νέα διάταξη	Άρθρο 158
Νέα διάταξη	Άρθρο 159
Νέα διάταξη	Άρθρο 160
Νέα διάταξη	ΤΜΗΜΑ Γ' ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
	Άρθρο 161
<i>Άρθρο 108 του νόμου 1165/1918:</i>	
Το εκδικάζον την επί λαθρεμπορία κατηγορίαν ποινικόν Δικαστήριον δύναται, δια της καταδικαστικής αποφάσεώς του, να κηρύξῃ αλληλεγγύως συνυπεύθυνον αστικώς μετά του καταδικασθέντος προς πληρωμήν της καταγγωσθείσης χρηματικής ποινής και των δικαστικών εξόδων, τη αιτήσει δε του ως πολιτικώς ενάγοντος παρισταμένου Δημοσίου, και της επιδικασθείσης αυτών απαιτήσεως, τον κύριον ή τον παραλήπτην των εμπορευμάτων, τα οποία αποτελούσι το αντικείμενο της λαθρεμπορίας, και όταν έτι ούτος δεν υπέχει ποινικήν ευθύνην	

επί ταύτη, οσάκις ο καταδικασθείς ενήργησεν επί των αντικειμένων της λαθρεμπορίας, ως εντολοδόχος, διαχειριστής ή αντιπρόσωπος του κυρίου ή του παραλήπτου, οιαδήποτε και αν η νομική σχέσις, υφ' ην παρουσιάζεται ή καλύπτεται η εντολή, ήτοι αδιαφόρως αν ο εντολοδόχος ενεργή ιδίω ονόματι του εντολέως ή αν παρίσταται ως κύριος του εμπορεύματος ή δι' οιασδήποτε άλλης προς αυτά νομικής σχέσεως και αδιαφόρως αν η ουσιαστική εκπροσώπησης του κυρίου είναι ειδική ή γενική, εκτός αν ήθελεν αποδειχθή, ότι οι ανωτέρω δεν ηδύναντο να έχωσι καν γνώσιν περί της πιθανότητος τελέσεως λαθρεμπορίας.

Άρθρο 162

Άρθρο 109 του νόμου 1165/1918:

Εκτός του κατά το προηγούμενον άρθρον κυρίου ή παραλήπτου των αντικειμένων της λαθρεμπορίας, το Ποινικόν Δικαστήριον δύναται να κηρύξῃ επίσης αλληλεγγύως αστικώς συνυπεύθυνους μετά του καταδικασθέντος προς πληρωμήν της καταγγωσθείσης χρηματικής ποινής και των δικαστικών εξόδων, τη αιτήσει δε του πολιτικώς ενάγοντος Δημοσίου και της επιδικασθείσης αυτών απαιτήσεως τους ιδιοκτήτας των πλοίων, λέμβων, αυτοκινήτων, αμαξών ή αεροσκαφών, τας εταιρείας μεταφορών δια ξηράς, θαλάσσης ή αέρος, ως και τους υφ' οιανδήποτε ιδιότητα ή ονομασίαν πράκτορας ή αντιπροσώπους αυτών ή των ιδιοκτητών πλοίων, λέμβων, αυτοκινήτων, αμαξών ή αεροσκαφών, έτι δε τους διευθυντάς ξενοδοχείων, πανδοχείων καφενείων ή άλλων καταστημάτων προσιτών εις το κοινόν, και όταν έτι ούτοι δεν υπέχωσι ποινικήν ευθύνην επί τη λαθρεμπορία, όταν αύτη διεπράχθη εντός των ανωτέρω μεταφορικών μέσων ή δι' αυτών ή εντός των άλλων υπό την διεύθυνσιν των καταστημάτων ή δια της χρησιμοποίήσεως αυτών είτε προς εκτέλεσιν της λαθρεμπορίας, είτε προς διευκόλυνσιν αυτής καθ' οιανδήποτε τρόπον, είτε προς απόκρυψιν των αντικειμένων της λαθρεμπορίας, εξαιρέσει της περιπτώσεως, καθ' ην ήθελεν αποδειχθή, ότι οι ανωτέρω δεν ηδύναντο να έχωσι γνώσιν περί της πιθανότητος τελέσεως της λαθρεμπορίας.

Άρθρο 163

Άρθρο 110 του νόμου 1165/1918:

Οι καταβαλόντες έχουσι δικαίωμα αναλήψεως των καταβληθέντων από τους καταδικασθέντας, οι δε πράκτορες ή αντιπρόσωποι ατμοπλοϊκών εταιρειών ή ιδιοκτητών πλοίων ή ιδιοκτητών άλλων μεταφορικών μέσων και κατά των εταιρειών και ιδιοκτητών, ους εκπροσωπούσιν.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΑΣ

Άρθρο 164

Νέα διάταξη

Άρθρο 165

Νέα διάταξη

'Αρθρο 166

Νέα διάταξη

'Αρθρο 167

'Αρθρο 116 του νόμου 1165/1918:

1. Τα κατασχέθεντα αντικείμενα της λαθρεμπορίας ως και μεταγωγικά μέσα προσάγωνται αμελλητί υπό του ενεργήσαντος την κατάσχεσιν δημοσίου υπαλλήλου προς την τελωνειακήν αρχήν εν τη περιφερεία της οποίας διεπράχθη η λαθρεμπορία και αν έτι προέρχωνται εκ κλοπής ή έλαβον ταύτα εις την κατοχήν των οι δράσται παρανόμως. Αδυνάτου ή δυσχερούς ούσης της μεταφοράς των κατασχεθέντων, γίνεται σφράγισις αυτών ή ορίζεται φύλαξ ή λαμβάνεται οιονδήποτε άλλο μέτρον προς διαφύλαξιν αυτών.

2. Η έκθεσις κατασχέσεως μετά της κατά το άρθρον 118 ενεργηθείσης προανακρίσεως αποστέλλεται αμέσως τω αρμοδίω Εισαγγελεί, αντίγραφα δε τούτων μετά των κατασχεθέντων εις τον προιστάμενον της εν η κατάσχεσις περιφερεία τελωνειακής αρχής. Το Συμβούλιον των Πλημμελειοδικών δύναται, τή αιτήσει του κυρίου των κατασχεθέντων, υποβαλλόμενη, επί ποινή απαραδέκτου, εντός 48 ωρών από της υπό του Εισαγγελέως λήψεως της εκθέσεως κατασχέσεως, να άρη την κατάσχεσιν, εάν αύτη ενηργήθη ακύρως ή παρανόμως ή εάν δεν υπάρχωσι τα στοιχεία της λαθρεμπορίας κατά το άρθρον 100 του νόμου τούτου. Δύναται δε εν πάσῃ περιπτώσει, κατ' αίτησιν του κυρίου των κατασχεθέντων, υποβαλλόμενην εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, να διατάξῃ, την εις τούτον απόδοσιν αυτών επ' εγγυήσει χρηματική κατατιθεμένη νομίμως και ίση προς την εν τω εσωτερικώ αξίαν αυτών. Η εγγύησις αύτη επέχει θέσιν τιμήματος πωλήσεως των κατασχεθέντων και υπόκειται εις την κατά το άρθρον 107 δήμευσιν. Κατά του βουλεύματος του Συμβουλίου των Πλημμελειοδικών επιτρέπεται μόνον ανακοπή ενώπιον του Συμβουλίου των Εφετών κατά τας διατάξεις του άρθρου 260 της Ποινικής Δικονομίας, εντός 48 ωρών από της εκδόσεως του βουλεύματος, μη απαιτουμένης της επιδόσεως αυτού.

3. Εισαχθείσης της κατηγορίας κατά την διαδικασίαν του Ν. Διατάγματος της 22 Νοεμβρίου 1923 «περί αμέσου εκδικάσεως πλημμελημάτων τινών έπ' αυτοφώρω» το Δικαστήριον αποφαίνεται περί της δημεύσεως ή αποδόσεως των εν άρθρω 107 αναφερομένων, αν δ' αναβάλη την συζήτησιν, δύναται να διατάξῃ τα εν τη προηγουμένη παραγράφω οριζόμενα.

'Αρθρο 168

Νέα διάταξη

'Αρθρο 169

'Αρθρο 118 του νόμου 1165/1918:

1. Οι εν τω άρθρω 112 παράγρ. 1 και 2 αναφερόμενοι άμα τη κατασχέσι ή τη συλλήψει του δράστου, προβανουσιν εις τας προς βεβαίωσιν της λαθρεμπορίας ανακριτικός πράξεις, έχοντες πάντα τα δικαιώματα και τας υποχρεώσεις των εν άρθρω 17 της Ποινικής Δικονομίας υπαλλήλων, αποστέλλουσιν δε την ενεργηθείσαν προανάκρισιν εις τον αρμόδιον παρά Πλημμελειοδικαίο Εισαγγελέα.

2. Ο Προϊστάμενος της τελωνειακής αρχής παραλαμβάνων, κατά το άρθρον 116, τα κατασχεθέντα, συντάσσει σχετική έκθεσιν, ην πέμπει εις τον Εισαγγελέα και μεριμνά περι της μεταφοράς ή φυλάξεως αυτών, ενεργών παραιτέρω, συμφώνως προς τα άρθρα 119 και 120 του νόμου τούτου.

'Αρθρο 170

Νέα διάταξη

'Αρθρο 171

Νέα διάταξη

'Αρθρο 172

Νέα διάταξη

'Αρθρο 173

'Αρθρο 123 του νόμου 1165/1918:

1. Κατά πάσαν έπ' ακροατηρίου συζήτησιν, καλούνται υπό του Εισαγγελέως, εκτός των κατηγορουμένων και καθ' αις διατυπώσεις και προθεσμίας καλούνται ούτοι και οι εκ της προανακρίσεως ενδεικυνόμενοι ως αλληλεγγύως μετ' αυτών, αστικώς συνυπεύθυνοι κατά τα άρθρα 108 και 109 του παρόντος, οίτινες έχουσι πάντα τα κατά την Ποινικήν Δικονομίαν παρεχόμενα εις τον κατηγορούμενον δικαιώματα, άμα ως επιδοθή αυτοίς η προς εμφάνισιν εις το ακροατήριον κλήσις.

2. Ο μετασχών της συζητήσεως αστικώς υπεύθυνος δύναται να ασκήσῃ πάντα τα εις τον κατηγορούμενον ανήκοντα ένδικα μέσα κατά της δικαστικής αποφάσεως, αλλά ως προς μόνον το αναγνωρίζον την αστικήν αυτού ευθύνην μέρος αυτής. Ασκηθέντος ένδικου τινός μέσου υπό του κατηγορούμενου το επί τούτου κρίνον δικαστήριον επιλαμβάνεται και του περί της ευθύνης των αστικώς συνυπεύθυνων κεφαλαίου της αποφάσεως και αν δεν στρέφεται κατ' αυτού το υπό του κατηγορούμενου ασκηθέν ένδικον μέσον και όταν ακόμη δεν ενεφανίσθη ο αστικώς υπεύθυνος.

3. Ο αστικώς υπεύθυνος και αν δεν κλητευθή κατά την παρ. 1 του άρθρου τούτου, δικαιούται πάντοτε να παρέμβη εκουσίως, εις την ποινικήν δίκην και παρ Εφέταις το πρώτον, αλλά μέχρι της ενάρξεως της αποδεικτικής διαδικασίας. Ο κλητευθείς ή εκουσίως παρεμβάς δύναται ν' αποβληθή της ποινικής διαδικασίας τη αιτήσει του ή αυτεπαγγέλτως, εφόσον, κατά την κρίσιν του δικαστηρίου, δεν φέρη την ιδιότητα του κατά τα άρθρα 108 και 109 του νόμου τούτου αστικώς συνυπεύθυνου.

'Αρθρο 174

Νέα διάταξη

'Αρθρο 175

'Αρθρο 125 του νόμου 1165/1918:

Οσάκις κατάσχεται το αντικείμενον της λαθρεμπορίας ή το μεταγωγικόν μέσον αυτής, χωρίς ν' ανακαλυφθεί ο δράστης, ούτε εκ της ανακρίσεως, ο Εισαγγελέυς εισάγει την υπόθεσιν εις το Πλημμελειοδικείον, το οποίον αποφασίζει περι της δημεύσεως των κατασχεθέντων.

Νέα διάταξη	Άρθρο 176
Νέα διάταξη	Άρθρο 177
ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Νέα διάταξη	Άρθρο 178
Νέα διάταξη	Άρθρο 179
	Άρθρο 180
Άρθρο 134 του νόμου 1165/1918:	
Νέα διάταξη	<p>1. «Με Προεδρικά Διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, επιτρέπεται να προσαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος με τις πράξεις των αρμοδίων Οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχουν υποχρεωτική εφαρμογή, και οι οποίες αναφέρονται σε θέματα που ρυθμίζονται με διαφορετικό τρόπο από τον παρόντα νόμο.</p> <p>2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την προσαρμογή των τελωνειακών διαδικασιών προς τις αντίστοιχες διαδικασίες όπως καθορίζονται με πράξεις των Κοινοτικών Οργάνων».</p>
Νέα διάταξη	Άρθρο 181
Νέα διάταξη	Άρθρο 182
Νέα διάταξη	Άρθρο 183
	<p>Άρθρο 184 Καταργούμενες και λοιπές διατάξεις</p>
Νέα διάταξη	

ΣΧΕΔΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η Τελωνειακή Νομοθεσία, που θεσπίζεται με τον παρόντα Κώδικα, εφαρμόζεται από τις Τελωνειακές Αρχές:

α) στις εμπορικές συναλλαγές της χώρας με τρίτες χώρες, σε συνδυασμό με την αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία,

β) στα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης,

γ) στα κοινοτικά ή μη εμπορεύματα που τελούν υπό ειδική τελωνειακή παρακολούθηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2 Τελωνειακό έδαφος

1. Το τελωνειακό έδαφος της χώρας περιλαμβάνει το χερσαίο, ηπειρωτικό και νησιωτικό τμήμα, τα χωρικά ύδατα, τα εσωτερικά θαλάσσια ύδατα και τον εναέριο χώρο. Οι Ελεύθερες Ζώνες και Ελεύθερες Αποθήκες αποτελούν ειδικά τμήματα του τελωνειακού εδάφους της χώρας.

2. Στο τελωνειακό έδαφος συνιστώνται Τελωνειακές Αρχές, αρμόδιες για την εφαρμογή της Τελωνειακής και συναφούς Εθνικής, Κοινοτικής και Διεθνούς Νομοθεσίας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα των Τελωνειακών Αρχών.

4. Επί του τελωνειακού εδάφους, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Γεωργίας και κατά περίπτωση Εμπορικής Ναυτιλίας καθορίζονται τα σημεία εισόδου - εξόδου εμπορευμάτων και επιβατών, στα οποία λειτουργούν υποχρεωτικά Τελωνειακές Αρχές.

Άρθρο 3 Αρμοδιότητες

1. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Τελωνειακής Υπηρεσίας εμπίπτει η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντα Κώδικα, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα, της Εθνικής και Κοινοτικής Νομοθεσίας για την παρακολούθηση των προϊόντων που υπόκεινται σε Ειδικούς Φόρους Κατανάλωσης και των προδρόμων ουσιών, η βεβαίωση και είσπραξη δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων επιβαλλόμενων σύμφωνα με την ανωτέρω Νομοθεσία, η διαχείριση του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Τελωνείων (Ο.Π.Σ.Τ.), καθώς και η ανταλλαγή και διαχείριση πληροφοριών που περιέχονται σε αυτή, μέσω πληροφοριακών συστημάτων ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο και αφορούν θέματα αρμοδιότητάς της.

Στην αρμοδιότητα της Τελωνειακής Υπηρεσίας επίσης εμπίπτει η εφαρμογή συναφούς Νομοθεσίας, που της έχει ανατεθεί, καθώς και η βεβαίωση και είσπραξη επιβαρύνσεων, που επιβάλλονται σύμφωνα με τη Νομοθεσία αυτή.

2. Η Τελωνειακή Υπηρεσία είναι επίσης αρμόδια δια των οργάνων της στα σημεία εισόδου - εξόδου, σε Τελωνειακούς Περιβόλους και στο εν γένει τελωνειακό έδαφος, για την προάσπιση της δημόσιας υγείας και την προστασία του κοινωνικού συνόλου, να ελέγχει πρόσωπα, αποσκευές, εμπορεύματα και μεταφορικά μέσα, για τον εντοπισμό αφ' ενός παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, ψυχοτρόπων ή τοξικών ουσιών, όπλων, εκρηκτικών, πυρηνικών υλικών, κεφαλαίων προερχόμενων από οικονομικές εγκληματικές δραστηριότητες, πολιτιστικών αγαθών, πειρατικών προϊόντων, προϊόντων παραποίησης ή απομίμησης, ασέμνων ειδών, και αφ' ετέρου παρατυπιών που αφορούν μεταφορές, αλιεία, λαθρομετανάστευση, προστασία περιβάλλοντος, διακίνηση ειδών

πνευματικής ιδιοκτησίας, άγριας πανίδας και χλωρίδας, προδρόμων ουσιών, καθώς και παρατυπιών που δεν κατονομάζονται στην παρούσα παράγραφο και διαπιστώνονται κατά τους ελέγχους, που της έχουν ανατεθεί, με ειδικές κοινοτικές - εθνικές διατάξεις, διεθνείς συνθήκες και συμφωνίες για την προστασία των εθνικών συμφερόντων και των συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Τελωνειακής Υπηρεσίας ανήκει η εποπτεία, ο έλεγχος και η φύλαξη, όπου απαιτείται, των χώρων που έχουν αναγνωρισθεί ως Τελωνειακοί Περίβολοι και Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή έχουν εγκριθεί ως Ελεύθερες Ζώνες. Με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων της παρούσας παραγράφου, καθώς και των διατάξεων της Ποινικής Δικονομίας που αφορούν την τέλεση ανακριτικών πράξεων η είσοδος εντός των χώρων αυτών οποιουδήποτε υπαλλήλου άλλης δημόσιας διωκτικής υπηρεσίας επιτρέπεται κατόπιν έγγραφης ειδοποίησης και έγκρισης του Προϊσταμένου της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής. Η αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας σε υποκείμενους σε τελωνειακή επιτήρηση χώρους Μεθοριακών Τελωνείων και Τελωνείων Διεθνών Λιμένων και Αερολιμένων, περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στον έλεγχο των διαβατηρίων. Η εγκατάσταση Αστυνομικών ή Λιμενικών Φυλακίων στα σημεία εισόδου – εξόδου και σε Τελωνειακούς Περιβόλους αποσκοπεί στην τήρηση της έννομης τάξης, εντός των χώρων αυτών και δεν παρέχεται στα Αστυνομικά ή Λιμενικά Όργανα η αρμοδιότητα ελέγχου εμπορευμάτων, μεταφορικών μέσων, αποθηκών και αποσκευών ταξιδιωτών.

4. Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι μπορούν να ελέγχουν την ταυτότητα των προσώπων που εισέρχονται, εξέρχονται ή κυκλοφορούν στους Τελωνειακούς Περιβόλους, καθώς και στο τελωνειακό έδαφος της χώρας, σε συνδυασμό με τους διενεργούμενους τελωνειακούς ελέγχους. Κατά πάντα χρόνο οι υπάλληλοι της Τελωνειακής Υπηρεσίας επισκέπτονται κάθε χώρο υποκείμενο σε τελωνειακή επιτήρηση, όπως Αποθήκες Τελωνειακής Αποταμίευσης, Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης, Ελεύθερες Ζώνες και πάσης φύσεως εγκαταστάσεις, για επιθεώρηση και έλεγχο των ευρισκόμενων σ' αυτές εμπορευμάτων και των συνοδευτικών εγγράφων και στοιχείων τα οποία αποδεικνύουν τη νόμιμη κατοχή και σύννομη διαχείριση.

5. Για τη διαπίστωση Τελωνειακής Παράβασης οι Τελωνειακοί υπάλληλοι καθώς και οι, από τον Υπουργό Οικονομικών με ειδικές διαταγές συγκεκριμένου περιεχομένου και χρονικής ισχύος, εξουσιοδοτημένοι οικονομικοί υπάλληλοι, κατόπιν έγκαιρης ενημέρωσης του Προϊσταμένου του Τελωνείου, μπορούν να διενεργούν ελέγχους επί όλων των αγαθών, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, τόσο κατά το στάδιο της διακίνησης όσο και κατά το στάδιο της εναπόθεσής τους στους χώρους της ασκούμενης επιχειρηματικής δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων και των υφιστάμενων αποθεμάτων με βάση τα τηρούμενα στοιχεία και να ενεργούν ελέγχους των βιβλίων και λοιπών στοιχείων οποιασδήποτε επιχειρησης ή ιδιωτη. Επιπλέον οι Τελωνειακοί υπάλληλοι μπορούν να προβαίνουν σε κάθε εξέταση ή έρευνα και να ενεργούν όλες τις ανακριτικές πράξεις προς διαπίστωση των αδικημάτων λαθρεμπορίας, δασμοφοροδιαφυγής ή οποιασδήποτε άλλης Τελωνειακής Παράβασης, έχοντας τα καθήκοντα και δικαιώματα των ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, σύμφωνα με τις διατάξεις του

Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

6. Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι για τον έλεγχο της διαπίστωσης της απόκρυψης, κατοχής ή μεταφοράς με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο υποκειμένων ειδών ή απαγορευμένων ουσιών, σε περίπτωση που υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες, μπορούν να χρησιμοποιούν κάθε κατάλληλο επιστημονικό μέσο.

Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι κατά την εκτέλεση των ελεγκτικών και διωκτικών καθηκόντων τους δικαιούνται να οπλοφορούν. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις οπλοφορίας, οι περιπτώσεις οπλοχρησίας, ο τρόπος εκπαίδευσης και προμήθειας του αναγκαίου οπλισμού, καθώς και οι σχετικές αναγκαίες λεπτομέρειες για τις μεθόδους και τον τρόπο αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος στον τομέα του λαθρεμπορίου και της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και όπλων.

7. Η Τελωνειακή Υπηρεσία συνεργάζεται με άλλες Υπηρεσίες του εσωτερικού ή του εξωτερικού στον τομέα της αρμοδιότητάς της και παρέχει τη συνδρομή της σε αυτές, όπως ορίζεται από ειδικές σχετικές διατάξεις. Οι άλλες Διωκτικές και Στρατιωτικές Αρχές και άλλες Υπηρεσίες και Φορείς του Δημόσιου Τομέα, έχουν υποχρέωση να συνδράμουν τους Τελωνειακούς υπαλλήλους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εφόσον ζητηθεί, ενώ σε ουδένα έλεγχο υπόκεινται οι Τελωνειακοί υπάλληλοι, από ιδιωτικό Φορέα Ασφάλειας ή Φρούρησης Χώρου υποκείμενου σε τελωνειακό έλεγχο, εφόσον δηλωθεί η ιδιότητά τους.

8. Για την εξυπηρέτηση των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του εξαγωγικού της εμπορίου, η Τελωνειακή Υπηρεσία δια των οργάνων συνεργάζεται με τους οικονομικούς παράγοντες της χώρας και τους Διεθνείς Φορείς Εμπορίου και Διακίνησης Εμπορευμάτων προκειμένου να διασφαλίζεται:

α) η πληροφόρηση και ενημέρωση του πολίτη και των παραγωγικών, εισαγωγικών και εξαγωγικών φορέων και τάξεων,

β) το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης και προσφυγής.

Άρθρο 4

Απείθεια, εξύβριση, συκοφαντική δυσφήμηση, απειλή ή άσκηση βίας εναντίον Τελωνειακών υπαλλήλων, κατά την ένασκηση των καθηκόντων τους, τιμωρούνται κατά τις διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας. Παράλληλα, αστικές απαιτήσεις, που γεννώνται εκ των ανωτέρω πράξεων διεκδικούνται κατά τις διατάξεις του Αστικού Δικαίου.

Άρθρο 5 Ωράριο λειτουργίας

Η εκτέλεση τελωνειακών εργασιών και διαπιστώσεων διενεργείται κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες των Δημοσίων Υπηρεσιών.

Για τις ανάγκες όμως του εμπορίου, καθώς και για την εξυπηρέτηση των επιβατών, που διακινούνται μέσω των Διεθνών Λιμένων, Αερολιμένων και των Μεθοριακών Τελωνειακών Αρχών εισόδου - εξόδου, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ιδιαίτερο ωράριο λειτουργίας των Τελωνειακών Αρχών.

Οι Προϊστάμενοι των Τελωνειακών Αρχών δύνανται να επιτρέπουν, μετά από αίτηση και με δαπάνες του ενδιαφερομένου, την εκτέλεση τελωνειακών εργασιών και

διατυπώσεων και πέραν των εργάσιμων ημερών και ωρών.

Άρθρο 6 Τελωνειακός Περιβόλος

Τους Τελωνειακούς Περιβόλους αποτελούν οι αναγκαίοι υποκείμενοι σε τελωνειακό έλεγχο, εποπτεία ή φρούρηση χώροι, που βρίσκονται εκτός του Τελωνειακού Καταστήματος και των Τελωνειακών Αποθηκών και δύνανται να χρησιμοποιηθούν και ως υπαίθριοι χώροι Προσωρινής Εναπόθεσης, στους οποίους εκτελούνται Τελωνειακές Εργασίες. Ως Τελωνειακοί Περιβόλοι χρησιμοποιούνται και οι αναγκαίοι δημόσιοι χώροι, λιμένων, αερολιμένων και σιδηροδρομικών σταθμών.

Τα όρια του Τελωνειακού Περιβόλου, για κάθε Τελωνειακή Αρχή, καθορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Τελωνειακής Περιφέρειας.

Άρθρο 7 Έγκριση εργασιών

1. Εργασίες, που αφορούν φόρτωση, εκφόρτωση, μεταφόρτωση και γενικά διακίνηση υποκείμενων σε δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις εμπορευμάτων, επιτρέπονται μόνο με έγγραφη άδεια της Τελωνειακής Αρχής.

2. Η άδεια εκδίδεται από την Τελωνειακή Αρχή για συγκεκριμένη περίπτωση εργασίας και για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και προβλέπει την παρουσία ή μη Τελωνειακού υπαλλήλου κατά την εκτέλεση αυτής.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας ή και άλλων συναρμόδιων Υπουργών, μπορεί να απαγορευθεί η εισαγωγή φυτών, ζώων ή οποιωνδήποτε άλλων αντικειμένων, με σκοπό την προστασία της δημόσιας υγείας, της γεωργίας και της κτηνοτροφίας από μόλυνση ή ασθένεια και να επιβληθούν οι ποινές που προβλέπονται από τους ισχύοντες υγειονομικούς ή ειδικούς νόμους.

Άρθρο 8 Απαγορεύσεις

1. Απαγορεύεται σε πλοία, οποιασδήποτε χωρητικότητας και προέλευσης, που φέρουν φορτίο, το οποίο υπόκειται σε Τελωνειακό Έλεγχο, η προσέγγιση σε λιμάνια και όρμους, όπου δεν υπάρχει αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ή σε θέσεις που δεν έχουν εγκριθεί για εκφόρτωση από τις Τελωνειακές Αρχές.

2. Απαγορεύεται σε οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο, που μεταφέρει υποκείμενα σε τελωνειακές διαδικασίες ή σε δασμούς και φόρους εμπορεύματα, να τα εκφορτώσει σε μη εγκεκριμένο, από τις αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές, σημείο στο εσωτερικό της χώρας.

Άρθρο 9 Περί ναυαγίου

1. Σε περιπτώσεις ναυαγίου τηρούνται οι διατάξεις των νόμων περί ναυαγίων και ναυαγιαιρέσεων.

2. Οι Τελωνειακές Αρχές οφείλουν να παρέχουν τη συνδρομή τους, με κάθε δυνατό μέσο, στους ναυαγούς και να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προς εξασφάλιση

των δικαιωμάτων του Δημοσίου, που αναλογούν σε προϊόντα του ναυαγίου, σε συνεργασία με τη Λιμενική Αρχή.

3. Οι Τελωνειακές Αρχές, ανεξάρτητα από την τάξη τους, έχουν το δικαίωμα να ενεργούν όλες τις τελωνειακές εργασίες που απαιτούνται, ανάλογα με τον προορισμό που δίνεται στο ναυάγιο.

Άρθρο 10 Ανώτερη βία

1. Παραβάσεις των τελωνειακών διατάξεων επισύρουν ποινικές κυρώσεις, εφόσον ο υπαίτιος γνωρίζει ή όφειλε να γνωρίζει τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την αξιόποινη πράξη.

2. Παραβάσεις οφειλόμενες σε αποδεδειγμένη ανώτερη βία ή άλλο τυχαίο γεγονός δεν επισύρουν ποινικές κυρώσεις. Το βάρος της απόδειξης των τυχαίων γεγονότων φέρει τόσο ο πλοίαρχος και ο μεταφορέας, σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από τον νόμο περί εμπορικής ναυτιλίας, όσο και οι οδηγοί, κυβερνήτες, συνοδοί μεταφορικών μέσων και οι υπόλοιποι ενδιαφερόμενοι.

Άρθρο 11 Απόρρητο στοιχείων

1. Όλα τα τελωνειακά παραστατικά, που προβλέπονται από την ισχύουσα Νομοθεσία, υποβάλλονται στις Τελωνειακές Αρχές είτε γραπτά είτε με τη χρήση μηχανογραφικής μεθόδου και από την ημερομηνία αποδοχής τους, από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, αποτελούν τίτλους υπέρ του Δημοσίου. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθιερώνεται ο τύπος των βιβλίων και ο τρόπος τήρησης αυτών από τις Τελωνειακές Αρχές και αναπροσαρμόζονται οι ρυθμίσεις που αφορούν το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων (Ο.Π.Σ.Τ.).

2. Τα στοιχεία που απορρέουν από τα τελωνειακά παραστατικά είναι απόρρητα και απαγορεύεται η γνωστοποίησή τους, σε οποιονδήποτε τρίτο, εκτός από τη δικαστική αρχή, μόνο εφόσον αυτή διενεργεί ανάκριση προς διακρίβωση της τέλεσης αξιόποινης πράξης.

Η χορήγηση πληροφοριών, από τα παραστατικά έγγραφα των Τελωνείων, στις Δημόσιες Αρχές, επιτρέπεται μόνο στις περιπτώσεις που ανακύπτουν θέματα προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, διεκδίκησης πόρων ή άλλων έννομων δικαιωμάτων τους.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΤΙΚΑ

ΤΜΗΜΑ Α' ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 12 Κατάθεση δηλωτικού

1. Ο πλοίαρχος κάθε πλοίου, εκατό κόρων και άνω, που προέρχεται από το εξωτερικό και καταπλέει σε λιμάνι ή όρμο της χώρας ή βρίσκεται αγκυροβολημένο εντός των χωρικών υδάτων για οποιαδήποτε αιτία, ακόμη και λόγω ανώτερης βίας, οφείλει να καταθέσει στην Τελωνειακή Αρχή δηλωτικό του φορτίου μέσα σε 24 ώρες από

τον κατάπλου και πάντως πριν από τον απόπλου. Την ίδια υποχρέωση έχει ο πλοίαρχος και αν το πλοίο δεν φέρει φορτίο.

2. Μέχρι να κατατεθεί δηλωτικό, τα εμπορεύματα δεν μπορούν να εκφορτωθούν, παρά μόνο ύστερα από ειδική έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και στους χώρους που ελέγχονται από αυτήν.

3. Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να ζητά και την επίδειξη κάθε σχετικού, με το δηλωτικό, εγγράφου.

4. Η Τελωνειακή Αρχή θεωρεί και καταχωρεί το δηλωτικό, αφού αναγράψει σ' αυτό την ώρα κατάθεσής του καθώς και την ημερομηνία και ώρα κατάπλου του πλοίου.

5. Ο πλοίαρχος πλοίου, που έχει τεθεί υπό επιτήρηση και του έχει απαγορευθεί η ελευθεροκοινωνία για υγειονομικούς λόγους, οφείλει να προβεί σε προφορική προς τον υγειονόμο δηλωση του φορτίου και η συντασσόμενη από αυτόν έκθεση αναπληρώνει το δηλωτικό.

6. Ο πλοίαρχος δεν υποχρεούται στην τήρηση των διατάξεων του άρθρου αυτού, όταν το πλοίο χωρίς να ελευθεροκοινωνήσει, αποπλέει πριν να περάσει η προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 1.

7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατή η θέσπιση ειδικότερων διαδικασιών και διατυπώσεων, που αφορούν την κατάθεση του δηλωτικού για:

- α) τις Ελεύθερες Ζώνες,
- β) ειδικά πλοία,
- γ) πλοία αναψυχής ή ναυτικών αθλήσεων,
- δ) πλοία που μεταφέρουν στρατιωτικά εφόδια,
- ε) πλοία που μεταφέρουν επικίνδυνα φορτία.

Άρθρο 13

Το δηλωτικό των φορτηγών, επιβατικών και οχηματαγωγών πλοίων επιτρέπεται να κατατίθεται στην Τελωνειακή Αρχή και από τους πράκτορες των ναυτιλιακών εταιριών, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το προηγούμενο άρθρο και να περιλαμβάνει μόνο τα εμπορεύματα που προορίζονται για το λιμάνι κατάπλου. Τα οχήματα διεθνών μεταφορών, που διακινούνται δια των παραπάνω πλοίων και μεταφέρουν εμπορεύματα που καλύπτονται από τίτλο διεθνούς διαμετακόμισης, περιλαμβάνονται στο δηλωτικό ως ένας στίχος, για κάθε όχημα.

Άρθρο 14

1. Οι πλοίαρχοι οφείλουν, πριν από τον απόπλου από το λιμάνι του πρώτου κατάπλου, κατά τους όρους του άρθρου 12 του παρόντος, να εφοδιαστούν από την Τελωνειακή Αρχή με δηλωτικό.

2. Εάν δεν εκφορτώθηκε φορτίο, η Τελωνειακή Αρχή επιστρέφει το δηλωτικό στον πλοίαρχο, αφού βεβαιώσει σε αυτό ότι δεν αποβιβάσθηκε εμπόρευμα και κρατάει αντίγραφο.

3. Εάν μέρος του φορτίου εκφορτώθηκε, βεβαιώνεται αυτό ενυπόγραφα από τον πλοίαρχο στο πρωτότυπο δηλωτικό και η Τελωνειακή Αρχή τον εφοδιάζει με αντίγραφο του κατατεθειμένου δηλωτικού ή του επιστρέφει το πρωτότυπο, αφού κρατήσει αντίγραφο αυτού.

4. Εκδίδονται από την Τελωνειακή Αρχή τόσα αντίγραφα δηλωτικού, όσοι είναι οι λιμένες προορισμού.

5. Εάν το πλοίο έχει προορισμό λιμάνι εκτός της χώρας εκδίδεται ένα μόνο αντίγραφο.

6. Της κατά την παράγραφο 1 υποχρέωσης δεν απαλλάσσεται ο πλοίαρχος, όταν το πλοίο αποπλέει χωρίς φορτίο.

Άρθρο 15

1. Ο πλοίαρχος μετά τον κατάπλου στο δεύτερο λιμάνι της χώρας, παραδίδει στην Τελωνειακή Αρχή μέσα στην προβλεπόμενη από το άρθρο 12 προθεσμία, το δηλωτικό, ως ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο.

2. Η Τελωνειακή Αρχή προορισμού των εμπορευμάτων ενημερώνει άμεσα την Τελωνειακή Αρχή έκδοσης αντιγράφων δηλωτικού, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.

Άρθρο 16

1. Ως δηλωτικό μπορεί να γίνει δεκτό από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και κάθε εμπορικό ή διοικητικό έγγραφο, που περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εξακρίβωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων.

2. Επέχουν θέση δηλωτικού οι εκθέσεις ή τα έγγραφα των αρμόδιων Αρχών για παράδοση ναυαγίων ή ναυαγιαρέσεων στην Τελωνειακή Αρχή, καθώς και άλλα έγγραφα ή αιτήσεις, που κατατίθενται στις Τελωνειακές Αρχές είτε για τη θέση σε ανάλωση είτε για τη διαμετακόμιση ειδών που παραλήφθηκαν με το καθεστώς προσωρινής εισαγωγής για ορισμένη ειδική χρήση είτε εισήχθησαν αντικανονικά είτε εισάγονται από τα πληρώματα των πλοίων είτε σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση ή οι διαταγές του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδονται για ανάλογες περιπτώσεις.

3. Ειδικά για τα εμπορεύματα που διακινούνται στο πλαίσιο διαδικασίας διαμετακόμισης, ως δηλωτικό χρησιμοποιείται αντίγραφο του αντιτύπου του παραστατικού διαμετακόμισης.

4. Το δηλωτικό κατατίθεται με την προσκόμιση των εμπορευμάτων στην Τελωνειακή Αρχή.

5. Η εν λόγω Αρχή μπορεί να ορίζει, εφόσον υπάρχει δικαιολογημένη αιτία, προθεσμία κατάθεσης του δηλωτικού και εκφόρτωσης των εμπορευμάτων, που να λήγει το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα, μετά από την ημέρα προσκόμισης των εμπορευμάτων σ' αυτήν.

6. Σε περίπτωση μη κατάθεσης του δηλωτικού ή καθυστέρησης εκφόρτωσης των εμπορευμάτων, η Τελωνειακή Αρχή, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις που προβλέπονται, δικαιούται να διατάξει, με κίνδυνο και έξοδα του μεταφορέα, την εκφόρτωση των εμπορευμάτων, από το μέσο μεταφοράς στο οποίο βρίσκονται, στους χώρους που έχουν καθορισθεί ή εγκριθεί από την Αρχή αυτή, για να εξασφαλίζεται ο έλεγχος τόσο των εμπορευμάτων όσο και του μέσου μεταφοράς.

7. Το δηλωτικό τηρείται και εξοφλείται από την Τελωνειακή Αρχή, η οποία ελέγχει αν τα εμπορεύματα που αναφέρονται στο δηλωτικό λαμβάνουν τελωνειακό προορισμό μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες. Το δηλωτικό φυλάσσεται στην εν λόγω Τελωνειακή Αρχή.

Άρθρο 17

1. Το δηλωτικό του φορτίου περιλαμβάνει το ονοματεπώνυμο του πλοιάρχου, την εθνικότητα και τον αριθμό της ταυτότητας ή του διαβατηρίου του, το όνομα και την εθνικότητα του πλοίου, τη χώρα προέλευσης και τον τόπο φόρτωσης, τον αριθμό των μελών του πληρώματος, την ποσότητα και το είδος του φορτίου και τα συνοδευτικά αυτού έγγραφα. Στο δηλωτικό περιλαμβάνονται και τα μη αναφερόμενα στις φορτωτικές εμπορεύματα.

2. Όταν το δηλωτικό έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα, πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση στην Ελληνική, επικυρωμένη από τον πλοιάρχο ή τον πράκτορα και επέχει θέση πρωτοτύπου δηλωτικού.

3. Ο πλοιάρχος δεν υποχρεούται να περιλάβει στο δηλωτικό τις αποσκευές των επιβατών, εάν δεν έχουν εκδοθεί γι' αυτές φορτωτικές.

4. Για τα είδη που φέρουν τα μέλη του πληρώματος για δική τους χρήση ή κατέχουν για οποιονδήποτε σκοπό, καθώς και για τα εφόδια του πλοίου, οφείλει ο πλοιάρχος να καταθέσει μαζί με το δηλωτικό και ιδιαίτερη δήλωση, η οποία αν έχει συνταχθεί σε ξένη γλώσσα πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση στην Ελληνική. Η δήλωση αυτή θεωρείται από την Τελωνειακή Αρχή και λαμβάνει τον ίδιο αριθμό με το δηλωτικό. Ο πλοιάρχος οφείλει να καταθέσει τις δηλώσεις αυτές, έστω και με αρνητικό περιεχόμενο. Συμπληρωματικές δηλώσεις δεν λαμβάνονται υπόψη.

5. Τα έγγραφα που συνοδεύουν το δηλωτικό προσαρτώνται σε αυτό.

6. Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι όροι και οι διατυπώσεις των παραπάνω παραγράφων, η Τελωνειακή Αρχή κρίνει το δηλωτικό απαράδεκτο, επιβάλλει το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 1α του άρθρου 145 του παρόντα Κώδικα και υποχρεώνει τον πλοιάρχο στη σύνταξη και κατάθεση νέου δηλωτικού.

Άρθρο 18

1. Κάθε πλοίο, κατά τον κατάπλου, απόπλου ή και στην περίπτωση που παραμένει αγκυροβολημένο στο λιμάνι, υπόκειται σε επίσκεψη, από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, η παρεμπόδιση της οποίας δεν επιτρέπεται, έστω και αν άλλες διατάξεις ορίζουν διαφορετικά. Οι ναυτικοί πράκτορες ή οι αντιπρόσωποι των πλοίων, υποχρεούνται να γνωστοποιούν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή, δώδεκα (12) τουλάχιστον ώρες, πριν από τον κατάπλου του πλοίου, την επικείμενη άφιξη, παρέχοντας κάθε αναγκαία πληροφορία.

2. Οι πλοιάρχοι οφείλουν να επιδεικνύουν στους Τελωνειακούς υπαλλήλους που πραγματοποιούν την επίσκεψη όλα τα εμπορεύματα, να ανοίγουν τα κλεισμένα μέρη του πλοίου και να διευκολύνουν γενικά την εκτέλεση της επίσκεψης, θέτοντας στη διάθεση των υπαλλήλων κάθε ζητούμενο σχετικό έγγραφο.

3. Οι τελωνειακοί υπάλληλοι που πραγματοποιούν την επίσκεψη, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, προβαίνουν στην κατάσχεση των εμπορευμάτων που υποχρεωτικά περιλαμβάνονται στο δηλωτικό και άσχετα με την κατάθεση αυτού, εφόσον αυτά δεν συνοδεύονται από τις ανάλογες φορτωτικές και τα υπόλοιπα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν τη νόμιμη κατοχή, κυριότητα, προέλευση και προορισμό αυτών.

4. Σε περίπτωση αντίστασης του πλοιάρχου στην επίσκεψη, αυτή πραγματοποιείται με τη συνδρομή της Λιμενικής ή άλλης Δημόσιας Αρχής. Εάν ο πλοιάρχος πλοίου με ξένη σημαία αντισταθεί κατά την επίσκεψη, αυτή πραγματοποιείται με την παρουσία εκπροσώπου της Προξενικής Αρχής και σε περίπτωση που αυτή δεν προσέλθει, με τη συνδρομή της Λιμενικής Αρχής.

5. Κατά τη διάρκεια παραμονής του πλοίου στο λιμάνι, η Τελωνειακή Αρχή το επιτηρεί, μπορεί δε να απαγορεύ-

σει την άνοδο σε αυτό προσώπων, που δεν έχουν σχέση με τις εργασίες του πλοίου.

6. Για πρόληψη λαθρεμπορικών ενεργειών, οι Τελωνειακοί υπάλληλοι μπορούν, όταν επιβιβασθούν στο πλοίο, να παραμένουν σε αυτό για φρούρηση, στις περιπτώσεις που αυτό κρίνεται αναγκαίο. Η φρούρηση και η επιτήρηση του πλοίου ενεργείται με δαπάνη των υπευθύνων αυτού. Σε περίπτωση που ο πλοιάρχος αρνηθεί να διευκολύνει την εγκατάσταση στο πλοίο ή την ασφαλή επιβίβαση ή αποβίβαση από αυτό των εντεταλμένων Τελωνειακών υπαλλήλων, επιβάλλεται σε αυτόν το πρόστιμο που προβλέπεται από την παράγραφο 1 εδάφιο γ' του άρθρου 145.

7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, οι Τελωνειακοί υπάλληλοι που πραγματοποιούν την επίσκεψη στο πλοίο ή σε οποιοδήποτε αεροσκάφος, που βρίσκεται σε Ελληνικό Αερολιμένα ή σε οποιοδήποτε όχημα ή σιδηροδρομικό συρμό, που εισέρχεται στο τελωνειακό έδαφος της χώρας ή εξέρχεται ή διατρέχει αυτό, μπορούν ιδιαίτερα:

α) Να δίνουν εντολή, ορισμένα εμπορεύματα να επισημαίνονται με σημεία αναγνώρισης, πριν την εκφόρτωσή τους.

β) Να ασφαλίζουν, σφραγίζουν και να επισημαίνουν οποιοδήποτε εμπόρευμα.

γ) Να ανοίγουν, ακόμη και με θραύση, οποιοδήποτε εμπορευματοκιβώτιο ή κλεισμένο χώρο, ασφαλισμένο με κλειδιά, τα οποία παρακρατούνται.

Σε περίπτωση ρήξης, αντικατάστασης, αφαίρεσης ή αλλοίωσης τελωνειακών σφραγίδων, κλειδαριών ή άλλων σημείων αναγνώρισης, που τέθηκαν σύμφωνα με τα παραπάνω εδάφια α' και β', επιβάλλεται στον πλοιάρχο το από την παράγραφο 3δ του άρθρου 144 προβλεπόμενο πρόστιμο.

8. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι διαδικασίες της ελευθεροκοινωνίας και επίσκεψης από την Τελωνειακή Αρχή, των πλοίων και των αεροσκαφών των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας ή άλλων Δημοσίων Υπηρεσιών, καθώς και οι δηλώσεις και οι διατάξεις που πρέπει να τηρηθούν για τα είδη, που μεταφέρονται από τα πληρώματα αυτών. Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι διατάξεις που πρέπει να τηρηθούν για τα πολεμικά πλοία και αεροσκάφη άλλων κρατών.

9. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατόν να ορίζονται ειδικές διαδικασίες ελευθεροκοινωνίας, τελωνειακής επίσκεψης, επίβλεψης και ελέγχου της κίνησης των πλοίων αναψυχής ή ναυτικών αθλήσεων, καθώς και οι υποχρεώσεις των κυβερνητών και ιδιοκτήτων αυτών.

Άρθρο 19

1. Στην περίπτωση κατά την οποία πλοία, για λόγους ανώτερης βίας, προσορμίζονται και έχουν ανάγκη επισκεψής, οι πλοιάρχοι, αφού φροντίσουν για τις διατάξεις περί δηλωτικών, μετά από άδεια της Τελωνειακής Αρχής, μπορούν να εκφορτώσουν και να εναποθέσουν τα εμπορεύματα του πλοίου σε χώρους που εγκρίνονται από την Αρχή αυτή.

2. Δύο μήνες από την εκφόρτωση τα, κατά τους όρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εμπορεύματα επιβαρύνονται με δικαιώματα υπερημερίας.

ΤΜΗΜΑ Β' ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 20 Αεροπορικές μεταφορές

1. Τα αεροσκάφη που προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τρίτη χώρα υποχρεωτικά προσγειώνονται σε αεροδρόμια που τελούν υπό την επιτήρηση και τον έλεγχο των Τελωνειακών Αρχών. Η αναχώρηση αεροσκαφών που έχουν ως προορισμό άλλο Κράτος - Μέλος ή τρίτη χώρα επιτρέπεται μόνο από τα ως άνω αεροδρόμια.

2. Οι κυβερνήτες των αεροσκαφών, που προέρχονται από αερολιμένα εκτός του τελωνειακού εδαφούς της χώρας, καταθέτουν στην Τελωνειακή Αρχή, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 12 έως 19 του παρόντα Κώδικα, το δηλωτικό φορτίου, ως προβλέπεται από τη Σύμβαση για τη Διεθνή Πολιτική Αεροπορία, το οποίο φέρει την επωνυμία της αεροπορικής εταιρίας που μεταφέρει τα εμπορεύματα, τον αριθμό και την ημερομηνία της πτήσης, το όνομα του αερολιμένα φόρτωσης - αναχώρησης και εκφόρτωσης - προορισμού, τον αριθμό της φορτωτικής, τον αριθμό των δεμάτων, την περιληπτική περιγραφή των εμπορευμάτων και τη μικτή μάζα.

Άρθρο 21 Οδικές - Σιδηροδρομικές μεταφορές

1. Για τα εμπορεύματα, που μεταφέρονται οδικώς στο τελωνειακό έδαφος της χώρας, μέσω αναγνωρισμένων σημείων εισόδου, εφόσον δεν καλύπτονται με τίτλο διεθνούς διαμετακόμισης, κατατίθεται στην Τελωνειακή Αρχή εισόδου, από τον οδηγό του μεταφορικού μέσου, ως δηλωτικό εισαγωγής, οποιοδήποτε έγγραφο, από τα αναφερόμενα στο άρθρο 16 του παρόντα Κώδικα.

2. Για τα εμπορεύματα, που μεταφέρονται σιδηροδρομικώς στο τελωνειακό έδαφος της χώρας ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο. Ειδικότερες διαδικασίες καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι διαδικασίες εισαγωγής, διαμετακόμισης και εξαγωγής των εμπορευμάτων, που μεταφέρονται μέσω δικτύου αγωγών, καθώς και τυχόν λοιπές συναφείς τελωνειακές εργασίες.

Άρθρο 22 Υποχρεώσεις προσώπων

Οι κυβερνήτες αεροσκαφών, οι προϊστάμενοι αμαξοστοιχιών, οι οδηγοί φορτηγών οδικών οχημάτων ή άλλων χερσαίων μεταφορικών μέσων ή οι υπεύθυνοι διαχειριστές δικτύου αγωγών υπέχουν τις υποχρεώσεις και ευθύνες, που προβλέπονται από τον παρόντα Κώδικα για τους πλοιάρχους. Οι φορείς ιδιοκτησίας των μεταφορικών αυτών μέσων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι κατά νόμο εκπρόσωποι τους, υπέχουν τις υποχρεώσεις και ευθύνες, που προβλέπονται για τους πράκτορες.

Άρθρο 23

Οι τελωνειακές διατυπώσεις για τα είδη, που διακινούνται με το ταχυδρομείο και υπόκεινται σε έλεγχο από τις

Τελωνειακές Αρχές, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ - ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 24 Είσοδος - Επιτήρηση εμπορευμάτων

1. Τα εμπορεύματα, που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της χώρας, υποβάλλονται, από τη στιγμή της εισόδου τους, σε τελωνειακή επιτήρηση και έλεγχο, προσκομίζονται δε, χωρίς καθυστέρηση και σύμφωνα με τους όρους, που καθορίζει η Τελωνειακή Αρχή εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή ή σε άλλο χώρα, που καθορίζει ή εγκρίνει η αρμόδια αυτή Αρχή.

Με ανάλογο τρόπο προσκομίζονται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και τα κοινοτικά εμπορεύματα, που αποστέλλονται από άλλο Κράτος - Μέλος στην Ελλάδα και διακινούνται, σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις, με την κάλυψη εγγράφου κοινοτικής διαμετακόμισης ή εγγράφου που επέχει θέση εγγράφου κοινοτικής διαμετακόμισης ή αντιτύπου ελέγχου T5. Στην περίπτωση αυτή η εκπρόθεσμη κατάθεση των εγγράφων αυτών και η μη προσκόμιση των κοινοτικών εμπορευμάτων στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή προορισμού, συνεπάγεται εκτός από τις άλλες προβλεπόμενες κυρώσεις και την επιβολή, για κάθε ημέρα καθυστέρησης, προστίμου που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 145 του παρόντα Κώδικα.

2. Η εκφόρτωση των εμπορευμάτων στις Δημόσιες Προσωρινές Αποθήκες και χώρους ή σε οποιονδήποτε άλλο χώρα, που καθορίζει ή εγκρίνει η αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, καθώς και η παράδοση αυτών στην αρμόδια αυτή Αρχή, γίνεται ύστερα από άδεια αυτής, με βάση το δηλωτικό εισαγωγής.

3. Αν κατά την εκφόρτωση των εμπορευμάτων διαπιστωθούν ελλείμματα ή βρεθούν δέματα, δοχεία, κιβώτια ή άλλα είδη συσκευασίας τους, που φέρουν σαφή σημεία παραβίασης ή διαρρέουν ή είναι κενά του περιεχομένου τους, για την παραλαβή των εμπορευμάτων εκ μέρους της Τελωνειακής Αρχής, συντάσσεται πρωτόκολλο, που υπογράφεται από το διαχειριστή της αποθήκης και τον μεταφορέα ή τον αντιπρόσωπό του.

Στο πρωτόκολλο αυτό αναγράφονται, με κάθε λεπτομέρεια, η κατάσταση και το περιεχόμενο των παραπάνω μέσων συσκευασίας κατά βάρος, ποσότητα και εμπορευματολογική περιγραφή, καθώς και τα ληφθέντα διασφαλιστικά μέτρα.

Για τα ελλείμματα αυτά η Τελωνειακή Αρχή προβαίνει στη βεβαίωση και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, στην είσπραξη των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που αναλογούν σε αυτά.

Άρθρο 25 Προσωρινή εναπόθεση εμπορευμάτων

1. Η προσωρινή εναπόθεση εμπορευμάτων, που μεταφέρονται απευθείας από το εξωτερικό ή αποστέλλονται ύστερα από διαμετακόμιση, επιτρέπεται με γραπτή άδεια

της Τελωνειακής Αρχής σε Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που βρίσκονται στη χωρική της αρμοδιότητα και τη διαχείριση των οποίων έχουν άλλα εκτός από τις Τελωνειακές Αρχές φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο για την εξυπέρτηση του εμπορίου.

Η εκφόρτωση των εμπορευμάτων στις παραπάνω αποθήκες και χώρους γίνεται με βάση το δηλωτικό.

Η χρήση των Προσωρινών αυτών Αποθηκών ή χώρων επιτρέπεται να γίνεται από περισσότερους του ενός μεταφορείς και εισαγωγείς εμπορευμάτων.

Για τα εμπορεύματα που εναποτίθενται στις παραπάνω αποθήκες ή χώρους εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις των Τελωνειακών Νόμων και Κανονισμών. Οι αποθήκες και χώροι αυτοί θεωρούνται ως Προσωρινές Τελωνειακές Αποθήκες και χώροι, μέσα στους οποίους μπορούν να διεξάγονται από την Τελωνειακή Υπηρεσία όλες οι προβλεπόμενες τελωνειακές εργασίες και διαδικασίες και θεωρείται ότι αυτές διεξάγονται εκτός Τελωνειακού Καταστήματος.

2. Τα εμπορεύματα που τελούν σε κατάσταση Προσωρινής Εναπόθεσης επιτρέπεται να μετακινηθούν ή απομακρυνθούν από τον τόπο που είχαν αρχικά τοποθετηθεί ή αποθηκευτεί, μόνο με άδεια της Τελωνειακής Αρχής. Τα εμπορεύματα αυτά επιτρέπεται να υποστούν μόνο επεξεργασία τέτοια, που να εξασφαλίζει τη διατήρηση τους στην αυτή κατάσταση, χωρίς μεταβολή της εμφάνισης ή των τεχνικών χαρακτηριστικών τους.

Επίσης επιτρέπεται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και ύστερα από άδεια της Τελωνειακής Αρχής, η εξέταση ή η λήψη δειγμάτων των εμπορευμάτων αυτών, με σκοπό να τους δοθεί Τελωνειακός Προορισμός.

3. Οι Τελωνειακές Αρχές ασκούν έλεγχο και εποπτεία στις αποθήκες ή χώρους που αναφέρονται στην παραγραφό 1. Για την άσκηση του ελέγχου και της εποπτείας, μπορεί να εγκαθίσταται στους χώρους αυτούς κλιμάκιο Τελωνειακών υπαλλήλων.

4. Οι εκμεταλλευόμενοι Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή χώρους ευθύνονται έναντι του Δημοσίου για τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις, που αναλογούν στα εμπορεύματα. Το Δημόσιο δεν υπέχει ευθύνη για οποιαδήποτε βλάβη, φθορά ή καταστροφή, οφειλόμενη σε οποιαδήποτε αιτία, των εμπορευμάτων που εναποτίθενται στις αποθήκες ή χώρους αυτούς.

5. Στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, απαγορεύεται η αποθήκευση εμπορευμάτων που έχουν υπαχθεί στις διατυπώσεις της Τελωνειακής Αποταμίευσης ή Εξαγωγής.

Η εναπόθεση εμπορευμάτων, στις παραπάνω αποθήκες ή χώρους, που μπορούν από τη φύση ή την κατάστασή τους να επηρεάσουν άλλα εμπορεύματα ή να προκαλέσουν κίνδυνο στη δημόσια υγεία, τάξη, ασφάλεια ή στις αποθηκευτικές εγκαταστάσεις, επιτρέπεται μόνο σε ειδικά διαρρυθμισμένα ιδιαίτερα διαμερίσματα ή χώρους, εφόσον υπάρχουν και μπορούν να αποτρέψουν τους κινδύνους αυτούς.

Αν δεν υπάρχουν τέτοιοι ειδικοί χώροι, η εναπόθεση των εν λόγω εμπορευμάτων επιτρέπεται, μόνο με άδεια της Τελωνειακής Αρχής, στις κατάλληλες εγκαταστάσεις του εισαγωγέα αυτών.

Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να μην επιτρέψει την εκφόρτωση σε Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους εμπορευμάτων, που έχουν υποστεί σήψη ή αλλοίωση, κατά τη γνώμη ιατρού της Υγειονομικής ή Κτηνιατρικής ή άλλης Δημόσιας Υπηρεσίας ή άλλου ιατρού ή ειδικού επιστήμο-

να. Τα εμπορεύματα αυτά, εφόσον δεν ζητείται η καταστροφή τους, επανεξάγονται, με δαπάνες που βαρύνουν τον κάτοχο αυτών.

6. Για τη λειτουργία των Αποθηκών και χώρων Προσωρινής Εναπόθεσης της παραγράφου 1 απαιτείται άδεια του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας, που εκδίδεται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου και εισήγηση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται:

α) Οι προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι αποθήκες ή χώροι που προβλέπονται από την παραγραφό 1.

β) Η διαδικασία παραλαβής των εμπορευμάτων.

γ) Οι όροι αποθήκευσης και λογιστικής διαχείρισης των εμπορευμάτων.

δ) Ο τρόπος παρακολούθησης και άσκησης του τελωνειακού ελέγχου τόσο των εμπορευμάτων όσο και των χώρων.

ε) Ο χρόνος λειτουργίας των αποθηκών και χώρων αυτών και οι λόγοι αινάκλησης της άδειας λειτουργίας πριν από το χρόνο λήξης αυτής.

στ) Οι εγγυήσεις, που παρέχονται για τη διασφάλιση των οφειλόμενων κάθε φορά προς το Δημόσιο δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, για τα εμπορεύματα που αποθηκεύονται. Δεν απαιτείται παροχή εγγύησης, όταν ο εκμεταλλευόμενος Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

ζ) Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την έγκριση και λειτουργία των αποθηκών αυτών.

Με όμοια απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατόν να ανατίθεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα η διαχείριση των εμπορευμάτων που εκφορτώνονται σε Δημόσιες Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους.

8. Οι εκμεταλλευόμενοι τις Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή χώρους, της παραγράφου 1 του παρόντος, οφείλουν να γνωστοποιούν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή κάθε επιπλέον ή επί έλαττον διαπιστούμενη, κατά την εκφόρτωση, διαφορά μεταξύ των αναγράφομένων στο δηλωτικό εμπορευμάτων και εκείνων που εναποτέθηκαν.

Επί έλαττον διαφορές εμπορευμάτων, που δεν γνωστοποιήθηκαν γραπτά στην Τελωνειακή Αρχή, εντός 24 ωρών από την εκφόρτωση, δεν λαμβάνονται υπόψη, οι δε εκμεταλλευόμενοι τις Προσωρινές αυτές Αποθήκες ή χώρους υποχρεούνται, επιφυλασσομένων των περί λαθρεμπορίας διατάξεων, στην καταβολή των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που αναλογούν στις διαφορές αυτές.

Για τη βεβαίωση και είσπραξη των οφειλόμενων στο Δημόσιο δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που αναλογούν στα διαπιστούμενα κάθε φορά ελλείμματα ή τις διαφορές εμπορευμάτων, που εισήχθησαν στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, εκδίδεται από την Τελωνειακή Αρχή Καταλογιστική Πράξη, σε βάρος των εκμεταλλευόμενών τις Προσωρινές αυτές Αποθήκες ή χώρους.

9. Για την εναπόθεση των εμπορευμάτων στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που προβλέπονται από το άρθρο αυτό, ισχύουν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 43 του παρόντα Κώδικα.

Οι παραπάνω προθεσμίες εναπόθεσης των εμπορευμάτων μπορούν να περιορίζονται ή παρατείνονται από

την Τελωνειακή Αρχή, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις.

10. Τα εμπορεύματα που προσκομίζονται στο Τελωνείο και εναποτίθενται στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, πρέπει, μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου 43, να λάβουν τελωνειακό προορισμό, που μπορεί να είναι:

α) είτε η υπαγωγή τους σε οποιοδήποτε Τελωνειακό Καθεστώς,

β) είτε η είσοδός τους σε Ελεύθερη Ζώνη,

γ) είτε η επανεξαγωγή τους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δ) είτε η καταστροφή τους με την άδεια της Τελωνειακής Αρχής και με τους όρους που η Αρχή αυτή καθορίζει,

ε) είτε η εγκατάλειψή τους υπέρ του Δημοσίου, ύστερα από έγκριση της Τελωνειακής Αρχής.

Για τα εμπορεύματα, στα οποία δεν έχει δοθεί οποιοσδήποτε τελωνειακός προορισμός, μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται, εφαρμόζονται οι περί αζητήτων εμπορευμάτων διατάξεις που παρόντα Κώδικα.

11. Η εγκατάλειψη ή η καταστροφή των εμπορευμάτων δεν συνεπάγεται δαπάνη για το Δημόσιο.

Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 37 του παρόντα Κώδικα, να καταστρέψει τα εμπορεύματα που έχουν τοποθετηθεί στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, πληροφορεί δε γι' αυτό τον κάτοχο των εμπορευμάτων. Τα έξοδα καταστροφής των εμπορευμάτων βαρύνουν τον κάτοχο τους.

12. Οι εκμεταλλευόμενοι τις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους του παρόντος άρθρου υποχρεούνται να διαθέτουν σε αυτούς τους χώρους, χωρίς επιβάρυνση για το Δημόσιο, κατάλληλο και ασφαλή στεγασμένο χώρο:

α) Για την εγκατάσταση της Τελωνειακής Υπηρεσίας, προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων τελωνειακών και συναφών εργασιών και διατυπώσεων.

β) Για τη μεταφορά των εμπορευμάτων που δεν παραλαμβάνονται μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες και κηρύσσονται αζήτητα. Η μεταφορά αυτή διενεργείται με προσωπικό και μεταφορικά μέσα των εκμεταλλευομένων τις αποθήκες αυτές. Οι εκμεταλλευόμενοι τις Προσωρινές Αποθήκες δικαιούνται σε απόληψη προνομιακώς των τυχόν οφειλόμενων αποθηκεύτρων, εργατικών και μεταφορικών εξόδων, από το εκπλειστήριασμα που επιτυγχάνεται.

Μετά τη διάθεση ή καταστροφή από την Τελωνειακή Αρχή των εμπορευμάτων που περιέχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43, οι απαιτήσεις των εκμεταλλευομένων τις αποθήκες ή χώρους αυτούς, αποσβένονται.

13. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος ή άλλων Τελωνειακών Νόμων και Κανονισμών σχετικά με τις άδειες εισόδου ή εξόδου των εμπορευμάτων ή άλλων αντικειμένων, απαγορεύεται η είσοδος και έξοδος των κάθε φύσης αντικειμένων, εμπορευμάτων, οχημάτων και ατόμων στις αποθήκες ή χώρους, που προβλέπονται από το παρόν άρθρο και τελούν υπό τελωνειακή επιτήρηση, φρούρηση ή εποπτεία, χωρίς έλεγχο από τους υπαλλήλους της Τελωνειακής Υπηρεσίας, οι οποίοι μπορούν να απαγορεύσουν την είσοδο προσώπων ή οχημάτων, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού ιδιωτικών εταιριών ασφάλειας και φρούρησης, που δεν έχει σχέση με συγκεκριμένη εργασία.

Η εκμίσθωση χώρων για την εγκατάσταση επαγγελματιών, προς άσκηση του επιτηδεύματός τους, μέσα στις αποθήκες και χώρους που τελούν υπό τελωνειακή επιτ-

ρηση, επιτρέπεται μόνο με έγκριση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής.

14. Η αποθήκευση, ταξινόμηση, διαλογή των εμπορευμάτων και αποσκευών επιβατών, οι εργασίες για την επαλήθευση, εξέταση και τον έλεγχο αυτών, καθώς και οι υπόλοιπες απαραίτητες εργασίες στις αποθήκες ή χώρους που τελούν υπό την αποκλειστική διαχείριση των Τελωνείων του Κράτους, πραγματοποιείται από την Κομιστική Υπηρεσία, κατά τις υποδείξεις του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Αρχής, κατά το χρόνο λειτουργίας της Αρχής αυτής.

Σε περίπτωση άρνησης εκτέλεσης ή παράβασης των υποδείξεων του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής, επιβάλλονται στον υπαίτιο οι κυρώσεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, περί ασκήσεως πειθαρχικού ελέγχου των φορτοεκφόρτων, μετά από αίτηση της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής. Σε περίπτωση υποτροπής, ο υπαίτιος απομακρύνεται της Κομιστικής Υπηρεσίας των Τελωνείων, με απόφαση του Προϊσταμένου του Τελωνείου.

Το προσωπικό που προσλαμβάνεται, από τους εκμεταλλευόμενους τις αποθήκες ή χώρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για την φορτοεκφόρτωση και διαχείριση των εμπορευμάτων, πρέπει να απομακρύνεται από αυτούς, ύστερα από υπόδειξη του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Αρχής, για δικαιολογημένη αιτία.

Οι υπόχρεοι για την εκτέλεση φορτοεκφόρτωτικών εργασιών πρέπει να χρησιμοποιούν, εφόσον κατά την κρίση των Προϊσταμένων του Τελωνείου επιβάλλεται τούτο, προς ταχεία και ασφαλή διενέργεια των εργασιών αυτών, τα κατάλληλα μηχανικά και λοιπά μέσα.

15. Το Δημόσιο δεν ευθύνεται για τις φυσικές απομειώσεις, φθορές ή βλάβες των εναποτιθέμενων εμπορευμάτων στις Προσωρινές Αποθήκες ή χώρους, που τελούν υπό τη διαχείριση των Τελωνείων, καθώς και για τις οφειλόμενες σε ανώτερη βίᾳ.

16. Εφαρμόζονται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή οι περί λαθρεμπορίας διατάξεις του παρόντα Κώδικα, ανεξάρτητα από την τυχόν λήψη εγγύησης ή αλλού διασφαλιστικού, των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, μέτρου, όταν διαπιστώνεται ότι ελλείπουν εμπορεύματα που έχουν εναποτεθεί στις αποθήκες ή χώρους της παραγράφου 1, χωρίς την τήρηση γι' αυτά των τελωνειακών και λοιπών συναφών διατυπώσεων και την χορήγηση της κατά περίπτωση απαιτούμενης, κατά τις διατάξεις του παρόντος ή άλλων τελωνειακών νόμων και κανονισμών, γραπτής άδειας παράδοσης ή εξόδου ή φόρτωσης αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟ - ΔΑΣΜΟΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 26

Οι δασμοί, που καθίστανται απαιτητοί, σε περίπτωση γένεσης τελωνειακής οφειλής, υπολογίζονται σύμφωνα με το Δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στον Κοινοτικό Τελωνειακό Κώδικα, ενώ οι φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις επιβάλλονται από Εθνικές Διατάξεις.

Άρθρο 27

1. Η εφαρμογή των ευεργετικών δασμολογικών μέ-

τρων έναντι τρίτων χωρών, που προβλέπονται είτε σε διμερείς προτιμησιακές συμφωνίες είτε σε αυτόνομα προτιμησιακά καθεστώτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), εξαρτάται από την πλήρωση των προϋποθέσεων καταγωγής, που αναφέρονται στις εν λόγω συμφωνίες ή στις διατάξεις εφαρμογής του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα αντίστοιχα.

Η μη προτιμησιακή καταγωγή των εμπορευμάτων προσδιορίζεται για την εφαρμογή του Δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και για την εφαρμογή μέτρων εμπορικής πολιτικής. Οι σχετικές διατάξεις αναφέρονται στον Κοινοτικό Τελωνειακό Κώδικα.

2. Η καταστρατήγηση των περί καταγωγής διατάξεων θεωρείται ως Απλή Τελωνειακή Παράβαση, επιφυλασσόμενων των περί λαθρεμπορίας διατάξεων σε περίπτωση δόλου.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι αρμόδιοι Εθνικοί Φορείς ή Αρχές για την έκδοση του εγγράφου πιστοποίησης της καταγωγής.

Άρθρο 28 Αμφισβήτησεις

1. Τα εμπορεύματα τελωνίζονται στην κατάσταση και μορφή που προσκομίζονται στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, όπου κατατίθεται διασάφηση θέσης αυτών σε οποιοδήποτε καθεστώς, υπό την εποπτεία της οποίας προσδίδεται οιοσδήποτε προορισμός.

2. Η κατάταξη των προς τελωνισμό εμπορευμάτων στην οικεία διάκριση της συνδυασμένης ονοματολογίας του δασμολογίου ενεργείται από την αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.

3. Εάν ο παραλήπτης αμφισβητεί την από την Τελωνειακή Αρχή κατάταξη, τη δασμολογητέα ή φορολογητέα αξία, την υπαγωγή ή μη των εμπορευμάτων σε άλλο συντελεστή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας ή άλλο Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης ή άλλο φόρο, συντάσσεται για την αμφισβήτηση αυτή πράξη στο σώμα της διασάφησης, που υπογράφεται από τον ενεργήσαντα τον τελωνισμό υπαλλήλο, τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τελωνισμού και τον διασαφιστή ή τον αντιπρόσωπο αυτού.

4. Η επίλυση των κατά την προηγούμενη παράγραφο αμφισβήτησεων εμπίπτει στην αρμοδιότητα των πρωτοβάθμιων Επιτροπών Τελωνειακών Αμφισβητήσεων, που λειτουργούν στις έδρες των Τελωνειακών Περιφερειών.

5. Η εκδίκαση των ασκούμενων εφέσεων κατά των αποφάσεων των Πρωτοβάθμιων Επιτροπών Τελωνειακών Αμφισβητήσεων ανήκει στην αρμοδιότητα της Ανώτατης Επιτροπής Τελωνειακών Αμφισβητήσεων, καθώς επίσης και η επίλυση των, μεταξύ του Προϊσταμένου του Τμήματος Τελωνισμού και του ενεργήσαντα τον τελωνισμό υπαλλήλου, αναφυόμενων διαφωνιών ως προς την κατάταξη.

6. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ανακαθορίζονται η συγκρότηση, οι αρμοδιότητες και η έδρα των πρωτοβάθμιων Επιτροπών Τελωνειακών Αμφισβητήσεων (Π.Ε.Τ.Α) και της Ανώτατης Επιτροπής Τελωνειακών Αμφισβητήσεων (Α.Ε.Τ.Α).

7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα μέλη των ανωτέρω Επιτροπών, ο τρόπος αποστολής, από τις Τελωνειακές Αρχές, των αμφισβητούμενων διασαφήσεων και των σχετικών δειγμάτων, τα έξοδα εξέτασης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΟΦΕΙΛΗ

Άρθρο 29 Γένεση, θεβαίωση, είσπραξη, απόσβεση τελωνειακής οφειλής

1. Τελωνειακή οφειλή είναι η υποχρέωση κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου για καταβολή του συνόλου των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων και λοιπών δικαιωμάτων του Δημοσίου συμπεριλαμβανομένου του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, που αναλογούν σε εμπορεύματα που εισάγονται, εξάγονται ή αποτελούν αντικείμενο ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας.

2. Επιφυλασσομένων των διατάξεων του Τελωνειακού Κοινοτικού Κώδικα η τελωνειακή οφειλή γεννάται:

α) τη στιγμή της αποδοχής της σχετικής διασάφησης για θέση σε ανάλωση ή ελεύθερη κυκλοφορία ή εξαγωγή ενός εμπορεύματος υποκειμένου σε δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις,

β) από την παράτυπη εισαγωγή στο τελωνειακό έδαφος ενός εμπορεύματος,

γ) από την υπεξαίρεση υποκειμένου σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις εμπορεύματος κατά την Τελωνειακή Επιτήρηση,

δ) από τη μη εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη θέση των εμπορευμάτων σε ένα καθεστώς ή προορισμό ή από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που είχαν τεθεί για την υπαγωγή των εμπορευμάτων αυτών στο συγκεκριμένο καθεστώς και

ε) όπως και σε κάθε άλλη περίπτωση ειδικότερα καθοριζόμενη.

3. Η τελωνειακή οφειλή υπολογίζεται από τις αρμόδιες Τελωνειακές Αρχές, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 του παρόντα Κώδικα, βεβαιώνεται επί των οικείων τελωνειακών παραστατικών εγγράφων και εγγράφεται σε ειδικά λογιστικά βιβλία.

4. Η είσπραξη της τελωνειακής οφειλής πραγματοποιείται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις περί Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων και με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

5. Η απόσβεση της τελωνειακής οφειλής επέρχεται με την καταβολή ή διαγραφή του ποσού της οφειλής κατά τα οριζόμενα στην εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

Άρθρο 30 Εγγυήσεις

1. Για την εξασφάλιση της τελωνειακής οφειλής όλων των Τελωνειακών Καθεστώτων, οι Τελωνειακές Αρχές μπορούν να απαιτούν, από τον διασαφιστή ή τον υπόχρεο κατάθεσης του σχετικού τελωνειακού παραστατικού, τη σύσταση εγγύησης.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με τις προθεσμίες και τον τρόπο καταβολής ή αναστολής της Τελωνειακής οφειλής και των παρεχόμενων εγγυήσεων, σε συνδυασμό με τις αντίστοιχες διατάξεις του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα.

Άρθρο 31 Συμπληρωματική Θεβαίωση - Είσπραξη εκ των υστέρων

1. Το Δημόσιο διατηρεί αμείωτες τις απαιτήσεις του

κατά του κυρίου των εμπορευμάτων για δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις που δεν είχαν εισπραχθεί, όπως επίσης και για εκείνες που είχαν ελλιπώς βεβαιωθεί ή εισπραχθεί. Τα ποσά θεωρούνται ότι είχαν ελλιπώς βεβαιωθεί ή εισπραχθεί, όταν δεν βεβαιώθηκαν ή δεν εισπράχθηκαν, ολικά ή μερικά, λόγω οποιασδήποτε παράλειψης που έγινε κατά τον τελωνισμό των εμπορευμάτων, εφόσον αυτό προκύπτει από το κείμενο του τελωνειακού παραστατικού που κατατέθηκε, τις πράξεις επ' αυτού και τα δικαιολογητικά έγγραφα, που επισυνάπτονται σε αυτό, με τα οποία προσδιορίζονται τα κρίσιμα στοιχεία για την ορθή βεβαίωση των δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων που οφείλονται.

2. Επίσης, ως ελλιπώς βεβαιωθέντα ή εισπραχθέντα θεωρούνται και τα ποσά που βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν ελλιπώς, αν κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο αποδειχθεί ότι δεν τηρήθηκαν οι προβλεπόμενοι για το καθεστώς όροι ή ότι τα προσκομισθέντα πιστοποιητικά που χρησιμοποιήθηκαν για προτιμσιακή μεταχείριση του εμπορεύματος δεν είναι αυθεντικά ή έγκυρα.

3. Όσα έχουν εισπραχθεί ή έχουν βεβαιωθεί ή εισπραχθεί ελλιπώς βεβαιώνονται συμπληρωματικά με πράξη της Τελωνειακής Αρχής και εισπράττονται απ' αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις περί εισπραξής Δημοσίων Εσόδων.

4. Η προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά της πράξης βεβαίωσης των ποσών που, από οποιαδήποτε αιτία, δεν εισπράχθηκαν ή ελλιπώς βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν, όπως επίσης και η άσκηση της προσφυγής, δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός εάν καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) της οφειλής που βεβαιώθηκε. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται και για τις πράξεις βεβαίωσης της Τελωνειακής Αρχής για εμπορεύματα, που παραδόθηκαν με Τελωνειακό Καθεστώς, που επιφέρει αναστολή εισπραξής των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων. Η αίτηση αναστολής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων κατά της πράξης βεβαίωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης.

Άρθρο 32 **Αχρεωστήτως εισπραχθέντα**

1. Τα ποσά που εισπράχθηκαν από τα Τελωνεία αχρεωστήτως επιστρέφονται άτοκα στον δικαιούχο, εάν, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών ετών από την ημερομηνία βεβαίωσής τους, αυτός υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή επισυνάπτοντας τα δικαιολογητικά έγγραφα που απαιτούνται.

Εάν η διαπίστωση της αχρεωστήτης είσπραξης έγινε από την Τελωνειακή Υπηρεσία, καλείται από αυτήν ο δικαιούχος να υποβάλει τη σχετική αίτηση περί επιστροφής με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, μέσα στην ως άνω προθεσμία. Για την επιστροφή αυτή οι Τελωνειακές Αρχές ενεργούν κατά προτεραιότητα. Εάν η αχρεωστήτη είσπραξη έχει αναγνωριστεί ή βεβαιωθεί με απόφαση του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου, ο δικαιούχος πρέπει μέσα σε ένα έτος, από τη δημοσίευση της παραπάνω απόφασης, να υποβάλει σχετική αίτηση περί επιστροφής στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Εάν η αναγνώριση ή βεβαίωση της αχρεωστήτης είσπραξης έγινε με απόφαση που εκδόθηκε μετά από έφεση ή αναίρεση, η ετήσια προθεσμία για την υποβολή της σχετικής αίτησης με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης.

'Εντοκη επιστροφή επιτρέπεται εάν και εφόσον η σχε-

τική αίτηση υποβληθεί μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία έξι μηνών, που αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από το μήνα κατά τον οποίο κοινοποιήθηκε στην Τελωνειακή Αρχή η απόφαση του Αρμόδιου Δικαστηρίου.

Η μη υποβολή της αίτησης επιστροφής εμπρόθεσμα συνεπάγεται την παραγραφή του δικαιώματος έντοκης επιστροφής του δικαιούχου.

2. Για την επιστροφή εκδίδεται απόφαση:

- του Προϊσταμένου της Τελωνειακής Αρχής επιπέδου Διεύθυνσης,

- του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας, για τις υπόλοιπες Τελωνειακές Αρχές.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την επιστροφή, ο τρόπος επιστροφής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Εάν εντός της προβλεπόμενης κατά περίπτωση προθεσμίας, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, δεν υποβληθεί από τον δικαιούχο ή τον αντιπρόσωπο του αίτηση με τα δικαιολογητικά που απαιτούνται, παραγράφονται οι απαιτήσεις αχρεωστήτως εισπραχθέντων.

4. Η χρηματική αξίωση από την αχρεώστητη είσπραξη επιβαρύνσεων, για την οποία εκδόθηκε η προβλεπόμενη από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου απόφαση της Τελωνειακής Αρχής, παραγράφεται μετά την παρέλευση προθεσμίας ενός έτους από την κοινοποίηση της απόφασης.

5. Η αναστολή ή διακοπή της παραγραφής διέπεται από τις διατάξεις του Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού.

6. Ποσά από φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις μέχρι τρία (3) ευρώ, κατά πράξη, που εισπράχθηκαν αχρεώστητα ή βεβαιώθηκαν ή εισπράχθηκαν ελλιπώς, δεν επιστρέφονται ή δεν βεβαιώνονται συμπληρωματικά για είσπραξη. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών το ανωτέρω ποσό μπορεί να αυξομειώνεται, δεν μπορεί όμως να υπερβεί το αντίστοιχο για τους δασμούς ποσό, που προβλέπεται από τις ισχύουσες συναφείς διατάξεις της Κοινοτικής Τελωνειακής Νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ**

ΤΜΗΜΑ Α' **ΣΥΝΗΘΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

Άρθρο 33

1. Ο κύριος των εμπορευμάτων ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, οφείλει μετά την προσκόμιση τους στην Τελωνειακή Αρχή, να καταθέσει διασάφηση, προκειμένου τα εμπορεύματα αυτά να υπαχθούν σε οποιοδήποτε Τελωνειακό Καθεστώς ή να λάβουν έναν από τους λοιπούς Τελωνειακούς Προορισμούς, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα από την κοινοτική νομοθεσία.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών είναι δυνατόν να καθορίζονται συγκεκριμένες Τελωνειακές Αρχές της Επικράτειας για τον Τελωνισμό συγκεκριμένων εμπορευμάτων, όταν αυτό επιβάλλεται από τη φύση τους ή τον τρόπο διακίνησής τους.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται:

α) οι επί μέρους διαδικασίες που αφορούν στην εφαρμογή των όρων και προϋποθέσεων υπαγωγής των εμπο-

ρευμάτων σε ένα από τα τελωνειακά καθεστώτα, ή οι όροι και προϋποθέσεις και ειδικότερες διαδικασίες δια των οποίων προσδίδεται οιοσδήποτε άλλος Τελωνειακός Προορισμός, κατά το μέρος που οι διαδικασίες αυτές δεν καθορίζονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία,

β) η συμπλήρωση, κατάθεση της διασάφησης, η εξέταση, δειγματοληψία των εμπορευμάτων, ο υπολογισμός, βεβαίωση, συμπληρωματική βεβαίωση και είσπραξη των επιβαρύνσεων κατά το μέρος που οι διαδικασίες αυτές δεν καθορίζονται ρητά από την κοινοτική νομοθεσία, καθώς και ο τύπος των χρησιμοποιούμενων εντύπων ή αποδεικτικών είσπραξης, εφόσον δεν προβλέπονται από την Κοινοτική Νομοθεσία,

γ) ο χρόνος και ο τόπος φύλαξης των εξοφλημένων τελωνειακών παραστατικών εγγράφων, που κατατίθενται στις Τελωνειακές Αρχές.

4. Επιτρέπεται η αναστολή είσπραξης εθνικών επιβαρύνσεων, που αναλογούν σε εμπορεύματα κοινοτικά ή μη, εγχώρια ή και ευρισκόμενα σε Ελεύθερη Κυκλοφορία, σε κάθε περίπτωση που πρόκειται να υποστούν, υπό την επίβλεψη των Τελωνειακών Αρχών, οιασδήποτε μορφής ενσωμάτωση και επεξεργασία για την παραγωγή προϊόντων, τα οποία τίθενται οριστικά σε Ανάλωση. Ειδικότεροι όροι λειτουργίας και ελέγχου της συγκεκριμένης δραστηριότητας καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Β' ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 34

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις για τη χορήγηση έγκρισης εφαρμογής των απλουστευμένων διαδικασιών, που προβλέπονται από τις αντίστοιχες διατάξεις του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα.

Άρθρο 35

Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που ισχύουν για τις ταχυδρομικές αποστολές επιστολών και δεμάτων μπορεί:

α) να μην απαιτείται η κατάθεση της προβλεπόμενης από το άρθρο 33 διασάφησης, για να τεθούν σε Ανάλωση ή σε Ελεύθερη Κυκλοφορία εμπορεύματα, τα οποία προηγούμενα είχαν τεθεί υπό το Καθεστώς της Τελειοποίησης προς Επανεξαγωγή,

β) να μην αποτελούν αντικείμενο διασάφησης τα εμπορεύματα που εισάγονται για σκοπούς μη εμπορικούς καθώς και τα εμπορεύματα μικρής αξίας, ιδίως εκείνα που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές επιβατών.

Άρθρο 36

Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων επιτρέπεται στον διασαφιστή να προσκομίζει ή να τροποποιεί μεταγενέστερα ορισμένα στοιχεία της διασάφησης, καταθέτοντας συμπληρωματικές διασαφήσεις γενικού, περιοδικού ή ανακεφαλαιωτικού χαρακτήρα.

Οι ενδείξεις των συμπληρωματικών διασαφήσεων θεωρείται ότι συνιστούν, μαζί με τις ενδείξεις των διασαφήσεων στις οποίες αναφέρονται, μια ενιαία και αδιαίρετη πράξη που ισχύει από την ημερομηνία αποδοχής της αντίστοιχης αρχικής διασάφησης.

ΤΜΗΜΑ Γ' ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ – ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Άρθρο 37

1. Η Τελωνειακή Αρχή, πριν από την έκδοση της άδειας παραλαβής και ύστερα από γραπτή αίτηση του διασαφιστή, μπορεί να εγκρίνει:

α) Την εγκατάλειψη των εμπορευμάτων, υπέρ του Δημοσίου, μετά προηγούμενη καταβολή του συνόλου των εξόδων και κάθε άλλης επιβάρυνσης που έχει επιβληθεί ή κρίνεται αναγκαία.

Η εγκατάλειψη δεν συνεπάγεται έξοδα για το Δημόσιο.

Η αίτηση αυτή μπορεί να διατυπώνεται και στο σώμα της διασάφησης.

Η αποδοχή της από την Τελωνειακή Αρχή σημειώνεται και στη διασάφηση. Μετά την αποδοχή δεν επιτρέπεται ανάκληση της.

Στα εγκαταλειπόμενα εμπορεύματα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 48.

β) Την καταστροφή των εμπορευμάτων.

Τα σχετικά έξοδα βαρύνουν τον διασαφιστή. Η γραπτή αίτηση του διασαφιστή για την καταστροφή των εμπορευμάτων μπορεί να διατυπώνεται και στο σώμα της διασάφησης. Η αποδοχή της από την Τελωνειακή Αρχή σημειώνεται και στη διασάφηση. Για την καταστροφή συντάσσεται πρωτόκολλο και γίνεται μνεία στη διασάφηση. Στη διασάφηση και στο προσαρτώμενο σε αυτήν, πρωτόκολλο καταστροφής αναφέρεται το είδος και η ποσότητα των υπολειμμάτων και απορριμμάτων, που ενδεχόμενα προκύπτουν από την καταστροφή, ώστε να είναι δυνατόν να τεθούν σε Ανάλωση ή σε Ελεύθερη Κυκλοφορία, εφόσον προηγούμενα καταβληθούν οι δασμοφορολογικές επιβάρυνσεις που αναλογούν σ' αυτά.

Η κατά τα ανωτέρω διαδικασία καταστροφής διενεργείται από επιτροπή και υπό τους όρους και προϋποθέσεις, που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

2. Η εγκατάλειψη υπέρ του Δημοσίου ή η καταστροφή των εμπορευμάτων υπό τον έλεγχο της Τελωνειακής Αρχής απαλλάσσει τον διασαφιστή από την υποχρέωση να πληρώσει δασμούς, φόρους και λοιπές επιβάρυνσεις εκτός από τα ανταποδοτικά τέλη και δικαιώματα.

3. Μετά την αποδοχή της αίτησης εγκατάλειψης, τα εμπορεύματα περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου και ακολουθείται για την εκποίηση η διαδικασία των άρθρων 43, 44, 45, 46, 47, 48 και 49 του παρόντα Κώδικα.

4. Στη διαδικασία της εκποίησης, σύμφωνα με τα ως άνω άρθρα, οδηγούνται υποχρεωτικά τα εμπορεύματα:

α) Αν μετά την καταχώρηση και την αποδοχή της διασάφησης ο διασαφιστής αποχωρήσει ή δεν προσφέρει την απαραίτητη συνδρομή και δεν προσέλθει, μέσα σε τέσσερις (4) ημέρες από την αποδοχή της, για την εξέταση των εμπορευμάτων.

Στην περίπτωση αυτή ο Προϊστάμενος του Τελωνείου ή ο Προϊστάμενος του Τμήματος Τελωνισμού μαζί με τον Τελωνειακό Ελεγκτή ή, αν δεν υπάρχει Τελωνειακός Ελεγκτής, με άλλο Τελωνειακό υπάλληλο, εξετάζει, έστω και αν απουσιάζει ο διασαφιστής, τα εμπορεύματα ή συνεχίζει την εξέταση, αν αυτή είχε αρχίσει πριν από την αποχώρηση του διασαφιστή, αφού γίνει μνεία στη διασάφηση για την παρουσία ή την απουσία του,

β) Αν τα εμπορεύματα, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες ή και μετά παράταση το πολύ πέντε (5) ημερών, που είναι δυ-

νατόν να χορηγηθεί από την Τελωνειακή Αρχή, ύστερα από αίτηση του διασαφιστή, μετά την εξέτασή τους με παρουσία του διασαφιστή, δεν παραληφθούν ή αν δεν παρασχεθεί εγγύηση για τους δασμούς, φόρους και λοιπές επιβαρύνσεις.

Και στις δυο αυτές περιπτώσεις προηγούνται της εκποίησης τα ακόλουθα:

Αν μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την εξέταση των εμπορευμάτων ο διασαφιστής δεν προσέλθει, για να ρυθμιστεί η κατάσταση των εμπορευμάτων και δεν είναι δυνατή η έκδοση άδειας παραλαβής τους, είτε γιατί δεν προσκομίστηκαν τα έγγραφα από τα οποία εξαρτάται η θέση των εμπορευμάτων σε Ανάλωση ή σε Ελεύθερη Κυκλοφορία είτε γιατί δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης εμπρόθεσμα οι δασμοί, φόροι και λοιπές επιβαρύνσεις είτε από οποιαδήποτε άλλη αιτία, η Τελωνειακή Αρχή επικολλά στην εξωτερική θύρα του Τελωνειακού Καταστήματος δηλοποίηση, η οποία περιλαμβάνει και τα στοιχεία της διασάφησης καθώς και της εξέτασης των εμπορευμάτων. Στη δηλοποίηση αυτή ορίζεται επίσης και η ημέρα εκποίησης των εμπορευμάτων με δημοπρασία, η οποία διενεργείται μετά την πάροδο πέντε (5) ημερών από την τοιχοκόλληση της δηλοποίησης. Η Τελωνειακή Αρχή πληροφορεί επίσης σχετικά τον διασαφιστή ή τον αντιπρόσωπό του με απλή επιστολή της, επίδοση της οποίας δεν απαιτείται.

5. Η Τελωνειακή Αρχή μπορεί, με ευθύνη και με δαπάνες του διασαφιστή, να μεταφέρει τα εμπορεύματα, αν βρίσκονται σε χώρους που εγκρίθηκαν από αυτήν και είναι έξω από τις Τελωνειακές Αποθήκες ή Περιβόλους, σε ειδικούς υπό την εποπτεία της χώρους ή αποθήκες.

6. Αν τα εμπορεύματα υπόκεινται σε φθορά ή είναι δυσχερής η φύλαξή τους, η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να συντημήσει τις προθεσμίες του άρθρου αυτού.

7. Σε περίπτωση που υφίσταται κίνδυνος από τη διατήρηση των εμπορευμάτων η Τελωνειακή Αρχή μπορεί να καταστρέψει τα εμπορεύματα. Οι σχετικές δαπάνες καταστροφής βαρύνουν τον διασαφιστή.

8. Για τον υπολογισμό των πιο πάνω προθεσμιών δεν λαμβάνονται υπόψη οι μη εργάσιμες ημέρες, αν συμπίπτουν με τη λήξη των προθεσμιών αυτών.

ΤΜΗΜΑ Δ' ΕΘΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ

Άρθρο 38

1. Για τη διακίνηση υποκειμένων εμπορευμάτων, με αναστολή είσπραξης των αναλογουσών επ' αυτών δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων μεταξύ δύο Τελωνείων, που βρίσκονται εντός του Ελληνικού τελωνειακού εδάφους, κατατίθεται διασάφηση (δήλωση) διαμετακόμισης υπό τους όρους, που προβλέπονται για την εφαρμογή του Καθεστώτος της Κοινοτικής Διαμετακόμισης.

2. Για την κατά τα ανωτέρω διακίνηση υποκειμένων εμπορευμάτων κατατίθεται εγγύηση.

Ο κύριος υπόχρεος και ο εγγυητής ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για οποιαδήποτε απώλεια του εμπορεύματος ή διαφορά που προκύπτει στον τόπο της παραλαβής αυτού.

Οι Τελωνειακές Αρχές είναι δυνατόν να εγκρίνουν τη μη σύσταση εγγύησης, υπό τους όρους και προϋποθέσεις, που προβλέπονται για την εφαρμογή του Καθεστώτος της Κοινοτικής Διαμετακόμισης.

3. Η Τελωνειακή Αρχή επιτρέπει τη διακίνηση των εμπορευμάτων μετά από την εξέταση και επαλήθευσή τους. Στη συνέχεια τα εμπορεύματα σφραγίζονται και παραδίδονται με τα συνοδευτικά έγγραφα και παραστατικά προς μεταφορά στο Τελωνείο Προορισμού.

Η Τελωνειακή Αρχή δύναται να επιτρέψει τη διακίνηση των εμπορευμάτων χωρίς σφράγιση, όταν το είδος αυτών και τυχόν άλλα μέτρα που έχουν ληφθεί εξασφαλίζουν τη διαπίστωση της ταυτότητάς τους.

4. Οι διατυπώσεις της διακίνησης εμπορευμάτων, για τα οποία αναγράφεται σε δηλωτικό πλοίου ότι προορίζονται να μεταφερθούν σε άλλο προορισμό, πραγματοποιούνται από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα του εν λόγω πλοίου. Στην περίπτωση αυτή και εφόσον η σχετική διαδικασία ολοκληρώνεται από πράκτορα, αυτός υπέχει, έναντι της Τελωνειακής Αρχής, τις ευθύνες και υποχρεώσεις που η περί Εκτελωνιστών Νομοθεσία ορίζει, εφαρμοζομένων των προβλέψεων της προηγούμενης παραγράφου.

Σε περίπτωση που δηλώνεται από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα προορισμός διαφορετικός από αυτόν που αναγράφεται στο δηλωτικό του πλοίου, κατατίθεται σχετική αίτηση από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα, η οποία εγκρίνεται και θεωρείται από το Τελωνείο και προσαρτάται επί της φορτωτικής που επισυνάπτεται στη διασάφηση διαμετακόμισης, αντίγραφο δε αυτής προσαρτάται στο δηλωτικό.

5. Για τη διαδικασία της παραγράφου 4 προσαρτάται η φορτωτική του πλοίου υπογεγραμμένη από τον πλοίαρχο ή τον πράκτορα της ναυτιλιακής εταιρείας, που πραγματοποίησε τη μεταφορά.

6. Το Καθεστώς της Εθνικής Διαμετακόμισης θεωρείται ότι έληξε κανονικά, όταν τόσο τα εμπορεύματα όσο και τα παραστατικά που τα συνοδεύουν προσκομισθούν στο Τελωνείο Προορισμού.

7. Το επιστρεπτέο αντίτυπο της διασάφησης διαμετακόμισης, δεόντως συμπληρωμένο και θεωρημένο από το Τελωνείο Προορισμού, επιστρέφεται το αργότερο εντός μηνός στο Τελωνείο Αναχώρησης.

Εάν μετά την παρέλευση μηνός δεν επιστραφεί το εν λόγω αντίτυπο, το Τελωνείο Αναχώρησης διεξάγει έρευνα σύμφωνα με τα οριζόμενα για το Καθεστώς της Κοινοτικής Διαμετακόμισης, με σκοπό τη διαπίστωση της λήξης του Καθεστώτος.

8. Όταν στο Τελωνείο Αναχώρησης προκύψει δασμοφορολογική διαφορά μεταξύ της διασάφησης διαμετακόμισης και της εξέτασης (επαλήθευσης) των εμπορευμάτων, επιβάλλεται ποινή ανακριβούς δήλωσης σε βάρος του κύριου υποχρέου.

Η ίδια ποινή επιβάλλεται αν, κατά την εξέταση των εμπορευμάτων από το Τελωνείο Προορισμού, προκύψει η παραπάνω διαφορά, μεταξύ της εξέτασης αυτής και της διασάφησης διαμετακόμισης, που κατατέθηκε στο Τελωνείο Αναχώρησης, εφόσον δεν έγινε εξέταση στο Τελωνείο αυτό.

Το Τελωνείο Προορισμού σημειώνει, για το σκοπό αυτόν, όλα τα σχετικά στοιχεία με τη διαφορά που διαπιστώθηκε, στο αντίτυπο που προορίζεται γι' αυτό και στο επιστρεπτέο αντίτυπο της διασάφησης διαμετακόμισης, που προορίζεται για το Τελωνείο Αναχώρησης.

Το Τελωνείο Αναχώρησης, με την επιφύλαξη των διατάξεων περί λαθρεμπορίας, βεβαιώνει με πράξη του σε βάρος του κύριου υποχρέου και εισπράττει, σε κάθε πε-

ρίπτωση, τόσο τη δασμοφορολογική διαφορά που αναλογεί όσο και την ποινή ανακριβούς δήλωσης.

9. Η διασάφηση, που κατατίθεται στο Τελωνείο Προσρισμού, κρίνεται ως προς την ποινή ανακριβούς δήλωσης αυτοτελώς και κατά τις διακρίσεις του άρθρου 42.

10. Η εγγύηση που έχει συσταθεί επιστρέφεται, μετά τη διαπίστωση από το Τελωνείο Αναχώρησης ότι τηρήθηκαν όλες οι προβλεπόμενες για το καθεστώς διατυπώσεις και ότι δεν προέκυψε παρατυπία ή διαφορά στα εμπορεύματα που διακινήθηκαν, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που σημειώνονται στο επιστρεπτέο αντίτυπο της διασάφησης διαμετακόμισης.

11. Επιτρέπεται στις Τελωνειακές Αρχές, που έχει εγκατασταθεί το Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων, η ανταλλαγή δεδομένων, που αφορούν την αναχώρηση, άφιξη και αποτελέσματα ελέγχων, μέσω του συστήματος αυτού.

12. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο του εντύπου Εθνικής Διαμετακόμισης, για αποστολή από ένα Τελωνείο σε άλλο, εμπορευμάτων που υπόκεινται σε ειδικά μέτρα επιτήρησης.

ΤΜΗΜΑ Ε' ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΖΩΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Άρθρο 39

1. Οι Ελεύθερες Ζώνες ή Ελεύθερες Αποθήκες αποτελούν τμήματα του τελωνειακού εδάφους της χώρας, όπου:

α) Τα αποτιθέμενα σε αυτές εμπορεύματα τρίτων χωρών θεωρούνται, ως προς την εφαρμογή των εισαγωγικών δασμών, φόρων και μέτρων εμπορικής πολιτικής, μη ευρισκόμενα στο τελωνειακό έδαφος.

β) Τα αποτιθέμενα στους χώρους των Ελεύθερων Ζώνων εμπορεύματα, εγχώρια ή τελούντα σε Ελεύθερη Κυκλοφορία, αποτελούν κατά κανόνα αντικείμενα εξαγωγής.

2. Με απόφαση, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ο Υπουργός Οικονομικών, αφού λάβει υπόψη του σχετικές θέσεις του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης και κατά περίπτωση των Υπουργείων Εξωτερικών, Εθνικής Έμπορικής Ναυτιλίας:

α) συστήνει Ελεύθερες Ζώνες ή Ελεύθερες Αποθήκες,

β) ορίζει τους όρους λειτουργίας, διαχείρισης και ελέγχου της διακίνησης και παραμονής των εμπορευμάτων σε αυτές, κατά τρόπο διασφαλίζοντα την ακώλυτη διενέργεια του κοινοτικού και διεθνούς εμπορίου και

γ) προσδιορίζει την ευθύνη και τις αρμοδιότητες του διαχειριστή αυτών.

3. Για την έκδοση της κατά τα ανωτέρω απόφασης, υποβάλλεται σχετική πρόταση από τον Φορέα Διοίκησης ή Εκμετάλλευσης του χώρου όπου πρόκειται να συσταθεί η Ελεύθερη Ζώνη ή αίτηση από το πρόσωπο που επιθυμεί την αναγνώριση Ελεύθερης Αποθήκης, προς τη Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης του Υπουργείου Οικονομικών, συνοδευόμενη από μελέτη σκοπιμότητας, από την οποία πρέπει να προκύπτουν:

α) η υπάρχουσα ή προβλεπόμενη διακίνηση μη κοινοτικών εμπορευμάτων μέσω της προτεινόμενης Ελεύθερης Ζώνης ή Ελεύθερης Αποθήκης,

β) η προσδοκώμενη συμβολή της Ελεύθερης Ζώνης ή

Ελεύθερης Αποθήκης στην αύξηση της εμπορευματικής διακίνησης μη κοινοτικών εμπορευμάτων, σε συνδυασμό με τα αναμενόμενα γενικότερα οικονομικά οφέλη από τη λειτουργία της,

γ) τα εχεγγυα για τη σωστή διοίκηση και εκμετάλλευση της Ελεύθερης Ζώνης ή για τη σωστή διαχείριση των εμπορευμάτων στην περίπτωση της Ελεύθερης Αποθήκης.

4. Η διοίκηση και εκμετάλλευση των Ελεύθερων Ζώνων ανατίθεται σε νομικά πρόσωπα και ασκείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου αποφάσεις, των δε Ελευθέρων Αποθηκών σε οιδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

5. Η τροποποίηση των ορίων των Ελεύθερων Ζώνων, που συνιστώνται με βάση το παρόν άρθρο, πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δημοσιευόμενη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ' ΕΦΟΔΙΑΣΜΟΙ

Άρθρο 40

Επιτρέπεται η κατάθεση Τελωνειακού παραστατικού για παράδοση προϊόντων που προορίζονται για τον εφοδιασμό: πλοίων, αεροσκαφών, Διεθνών Οργανισμών, ξένων ενόπλων δυνάμεων και λοιπών συναφών ειδικών προορισμών, σύμφωνα με τις ειδικότερα ισχύουσες εθνικές και κοινοτικές, κατά περίπτωση, διατάξεις.

Ως εφόδια νοούνται τα προϊόντα, που προορίζονται αποκλειστικά για διάθεση στους ως άνω προορισμούς.

Τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες προϊόντα, εφόσον προορίζονται για εφόδια, απολαύουν δασμοφορολογικής απέλειας κατά την εισαγωγή, ως ειδικότερες εθνικές και κοινοτικές διατάξεις ορίζουν.

Επιτρέπεται η απόθεση των προϊόντων, που προορίζονται για αποστολή προς εφοδιασμό των ως άνω περιπτώσεων, σε ειδικούς χώρους ή αποθήκες, που υπόκεινται σε τελωνειακό έλεγχο ή επιτήρηση.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται η διαδικασία και οι αναγκαίες λεπτομέρειες εφαρμογής του Καθεστώτος των Εφοδιασμών, ειδικότερα δε εκείνες που αφορούν τον τρόπο λειτουργίας των ως άνω Αποθηκών αλλά και της διακίνησης των εφοδίων προς τους ως άνω προορισμούς.

ΤΜΗΜΑ Ζ' ΕΠΙΒΟΛΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 41

Δικαιώματα υπερημερίας και αποταμίευσης

1. Τα εμπορεύματα που αποτίθενται στις Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης ή στον Τελωνειακό Περίβολο, τη διαχείριση των οποίων έχουν οι Τελωνειακές Αρχές και προέρχονται είτε από το εξωτερικό είτε από το εσωτερικό, υποβάλλονται σε δικαιώματα υπερημερίας μετά παρέλευση οκτώ (8) ημερών από την ημερομηνία εναπόθεσής τους, συμπεριλαμβανομένης και της ημέρας αυτής, κατά τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους.

Τα δικαιώματα υπερημερίας επιβάλλονται, σε κάθε περίπτωση, για τις παρεχόμενες από τα Τελωνεία υπηρεσίες διαχείρισης και διαφύλαξης των εμπορευμάτων, κατά το χρόνο παραμονής τους στις αποθήκες του Δημοσίου,

είτε πρόκειται για Προσωρινή Εναπόθεση είτε πρόκειται για Τελωνειακή Αποταμίευση. Στις περιπτώσεις Τελωνειακής Αποταμίευσης τα εμπορεύματα επιβαρύνονται με δικαιώματα υπερημερίας τέσσερις (4) ημέρες μετά από την κατάθεση παραστατικών πρόσδοσης άλλου Τελωνειακού Προορισμού.

2. Τα εμπορεύματα που βρίσκονται αποτεθειμένα στις Ελεύθερες Ζώνες, Αποθήκες Αποταμίευσης και Αποθήκες Προσωρινής Εναπόθεσης, τη διαχείριση των οποίων έχουν άλλα εκτός των τελωνειακών πρόσωπα, επιβαρύνονται με τα κατά περίπτωση δικαιώματα υπερημερίας μετά τέσσερις (4) ημέρες από την κατάθεση παραστατικών πρόσδοσης προορισμού στα εμπορεύματα αυτά.

Όταν η λήξη των ανωτέρω προθεσμιών συμπίπτει με μη εργάσιμη ημέρα, οι προθεσμίες αυτές παρατείνονται μέχρι την πρώτη εργάσιμη ημέρα.

3. Τις πρώτες δεκαπέντε (15) ημέρες, μετά τη λήξη της προθεσμίας της πρώτης παραγράφου επιβάλλεται δικαιώματα υπερημερίας ισόποσο των 0,40 ευρώ για τα αποβιβαζόμενα εμπορεύματα στις Τελωνειακές Αποθήκες και 0,20 ευρώ για τα αποβιβαζόμενα εμπορεύματα στον Τελωνειακό Περιβόλο, για κάθε ημέρα ανά πενήντα (50) χιλιόγραμμα βάρους.

4. Όταν το βάρος είναι μεγαλύτερο, υπολογίζεται ως διπλό ή πολλαπλό των πενήντα (50) χιλιογράμμων.

5. Μετά την παρέλευση της παραπάνω δεκαπενθήμερου προθεσμίας το δικαιώμα αυτό διπλασιάζεται και μετά την παρέλευση άλλων δεκαπέντε (15) ημερών τριπλασιάζεται.

6. Τα δικαιώματα αυτά δεν μπορούν να υπερβούν τη συναλλακτική αξία του εμπορεύματος.

7. Τα εμπορεύματα, για τα οποία ζητήθηκε Τελωνειακός Προορισμός ή κατατέθηκε διασάφηση ή τέθηκαν σε οποιοδήποτε Τελωνειακό Καθεστώς, υποβάλλονται, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου 8, στο δεκαπλάσιο του δικαιώματος υπερημερίας μετά τέσσερις (4) ημέρες από την ημέρα της επαλήθευσής τους ή μετά από είκοσι (20) ημέρες από την αποδοχή του ως άνω τελωνειακού παραστατικού.

Προκειμένου για εμπορεύματα που βρίσκονται αποτεθειμένα στους χώρους της δεύτερης παραγράφου, το δεκαπλούν δικαιώμα υπερημερίας εισπράττεται μειωμένο κατά το ποσό των αποθηκεύτρων των ως άνω Ζωνών ή Αποθηκών.

Τα δικαιώματα υπερημερίας βεβαιώνονται επί του οικείου Τελωνειακού παραστατικού και εισπράττονται μαζί με τις λοιπές δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις.

Συμπληρωματική βεβαίωση είναι δυνατή.

Τα εμπορεύματα δεν υποβάλλονται σε δικαιώματα υπερημερίας κατά τις τέσσερις (4) επόμενες ημέρες της έκδοσης της άδειας παράδοσης έστω και αν αυτές συμπεριλαμβάνονται εντός των προθεσμιών των προηγούμενων παραγράφων 3 και 5.

8. Σε δεκαπλάσιο δικαιώμα υπερημερίας υποβάλλονται τα εμπορεύματα, για τα οποία κατατέθηκε διασάφηση εξαγωγής ή διαμετακόμισης μετά παρέλευση είκοσι (20) ημερών από την ειδική πρόσκληση της Τελωνειακής Αρχής προς Εξαγωγή ή Διαμετακόμιση.

9. Εμπορεύματα των οποίων η καθυστέρηση παραλαβής οφείλεται σε λόγους ανώτερης βίας, μπορούν μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου να απαλλάσσονται, ολικά ή μερικά, από τα οφειλόμενα δικαιώματα υπερημερίας.

Η απαλλαγή αυτή παρέχεται με πράξη:

α) των Προϊσταμένων των Τελωνείων Β' τάξεως για

τα εμπορεύματα της αρμοδιότητάς τους και για τα εμπορεύματα της αρμοδιότητάς των υποδεέστερων Αρχών που υπάγονται σε αυτά, εφόσον η αιτούμενη απαλλαγή αφορά χρονικό διάστημα μέχρι δεκαπέντε (15) ημερών από την παρέλευση της ανώτερης βίας,

β) των Προϊσταμένων των Τελωνειακών Διευθύνσεων για τα εμπορεύματα της αρμοδιότητάς τους, καθώς και τα εμπορεύματα της αρμοδιότητάς των υποδεέστερων Αρχών που υπάγονται σε αυτές, εφόσον η αιτούμενη απαλλαγή αφορά χρονικό διάστημα μέχρι ενός (1) μήνα, από την παρέλευση της ανώτερης βίας.

Όταν πρόκειται για απαλλαγή από δικαιώματα υπερημερίας για χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα των παραπάνω, αυτή χορηγείται με πράξη της Επιτροπής στην έδρα της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας, που αποτελείται από τον αρμόδιο Οικονομικό Επιθεωρητή ως πρόεδρο, τον Προϊστάμενο της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας και έναν Τελωνειακό Διευθυντή.

10. Τα εμπορεύματα της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του παρόντα Κώδικα υπόκεινται στο τέταρτο των επιβαλλόμενων, σύμφωνα με τις παραπάνω παραγράφους, δικαιωμάτων υπερημερίας.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορούν να απαλλάσσονται από δικαιώματα υπερημερίας που προβλέπονται από την παράγραφο αυτή, ορισμένα εμπορεύματα που εναποτίθενται στις παραπάνω Αποθήκες ή σε υπαίθριους χώρους εκτός Τελωνειακού Περιβόλου.

11. Για τα εμπορεύματα που ευρίσκονται αποταμιευμένα σε Αποθήκες Αποταμίευσης, υπό τη διαχείριση της Τελωνειακής Αρχής, επιβάλλονται δικαιώματα αποταμίευσης, τα οποία καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

ΤΜΗΜΑ Η' ΠΟΙΝΕΣ ΑΝΑΚΡΙΒΟΥΣ ΔΗΛΩΣΗΣ

Άρθρο 42

1. Σε κάθε περίπτωση που υπολογίσθηκαν δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις μικρότερες των πράγματι αναλογουσών και διαπιστωθεί ότι αυτό οφείλεται στην ανακρίβεια εγγραφών και στοιχείων εγγράφων που συνοδεύουν τη διασάφηση και αφορούν είτε την ορθή συμπλήρωση είτε τη γνησιότητά τους, εισπράττεται ποινή ανακριβούς δήλωσης, υπολογίζομενη σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του συνολικού ποσού δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, που βεβαιώνονται στα εμπορεύματα κατά τη θέση τους σε ανάλωση ή ελεύθερη κυκλοφορία.

2. Σε κάθε άλλη περίπτωση ανακριβών στοιχείων και εγγράφων, τα οποία δεν επιτηρεάζουν τον προσδιορισμό των πράγματι οφειλόμενων επιβαρύνσεων, εισπράττεται πρόστιμο ποσού 100 ευρώ.

3. Επιβάλλεται στους επιβάτες ποινή ανακριβούς δήλωσης 50 ευρώ όταν τα φερόμενα από αυτούς είδη, σε συνδυασμό με την ποσότητα και την επαγγελματική ειδικότητα, έχουν το χαρακτήρα του εμπορεύματος.

Η ανωτέρω ποινή εισπράττεται ασχέτως του τελωνειακού προορισμού που θα λάβουν τα εμπορεύματα.

Εάν διαφωνεί ο επιβάτης, αποφαίνεται αμετάκλητα ο Προϊστάμενος της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας.

4. Οι ανωτέρω ποινές επιβάλλονται και κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο των διασαφήσεων.

5. Οι ποινές ανακριβούς δήλωσης που προβλέπονται

από τις προηγούμενες παραγράφους εισπράττονται έστω και αν τα εμπορεύματα εγκαταλειφθούν ή καταστραφούν.

6. Η επιβολή των παραπάνω ποινών δεν αποκλείει την εφαρμογή των περι λαθρεμπορίας διατάξεων, όταν συντρέχει περίπτωση.

7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται η αύξηση ή μείωση κατά πενήντα τοις εκατό (50%) των ποινών του παρόντος άρθρου.

ΤΜΗΜΑ Θ' ΑΖΗΤΗΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

Άρθρο 43

1. Εμπορεύματα που μεταφέρονται δια θαλάσσης και δεν παραλαμβάνονται μέσα σε προθεσμία σαράντα πέντε (45) ημερών, από την ημερομηνία κατάθεσης του δηλωτικού, καθώς και εμπορεύματα που μεταφέρονται με κάθε άλλο μεταφορικό μέσο και δεν παραλαμβάνονται μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών, από την ημερομηνία κατάθεσης του δηλωτικού, κηρύσσονται αζήτητα, με πρωτόκολλο που συντάσσεται εις διπλούν και υπογράφεται από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου και τον αρμόδιο Τελωνειακό υπάλληλο που τα διαχειρίζεται.

2. Στο πρωτόκολλο περιγράφεται το είδος των εμπορευμάτων και αναγράφονται το μικτό βάρος, η ποσότητα, η κατάσταση των εμπορευμάτων, ο αριθμός και η κατάσταση των δοχείων και των δεμάτων. Μετά την επαλήθευση των παραπάνω στοιχείων από τον ειδικά προς τούτο οριζόμενο υπάλληλο και τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τελωνισμού, τα εμπορεύματα παραδίδονται στον Τελωνειακό υπάλληλο, που διαχειρίζεται τα αζήτητα και καταχωρούνται στο βιβλίο αζητήτων εμπορευμάτων, που τηρείται από την Τελωνειακή Αρχή, ή στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων.

3. Το ένα από τα παραπάνω πρωτόκολλα προσαρτάται στο δηλωτικό για εξόφληση του αντίστοιχου στίχου και το άλλο πρωτόκολλο τηρείται στο Τελωνείο αντί δηλωτικού.

4. Τα εμπορεύματα που κηρύσσονται αζήτητα σύμφωνα με τα παραπάνω, μεταφέρονται σε χωριστή αποθήκη αζητήτων, με έξοδα που τα επιβαρύνουν. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει αποθήκη αζητήτων ή όταν η μεταφορά των εμπορευμάτων σε αποθήκη είναι οικονομικά ασύμφορη ή δεν είναι δυνατή για ειδικούς λόγους, τα εμπορεύματα παραμένουν σε ιδιαίτερο χώρο των Προσωρινών Τελωνειακών Αποθηκών ή Περιβόλων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορούν να μεταβάλλονται οι προθεσμίες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και των άρθρων 44 και 48, είτε γενικά για όλα τα εμπορεύματα είτε ειδικά για ορισμένα από αυτά.

Άρθρο 44

Σε δέκα (10) ημέρες από τη σύνταξη των πρωτοκόλλων που προβλέπονται από το προηγούμενο άρθρο, αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτών τοιχοκολλούνται στην είσοδο του Τελωνειακού Καταστήματος. Αντίγραφα ή αποσπάσματα των πρωτοκόλλων αυτών είναι δυνατόν να κοινοποιούνται στις μεταφορικές εταιρίες και πράκτορες αυτών, με τις οποίες μεταφέρθηκαν τα εμπορεύματα, εφόσον εδρεύουν στην πόλη, όπου ευρίσκεται και η Τελωνειακή Αρχή.

Άρθρο 45

1. Μέσα σε άλλες δέκα (10) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου άρθρου, ο Προϊστάμενος του Τελωνείου εκδίδει διακήρυξη για την πώληση των εμπορευμάτων, τα οποία αναφέρει κατά είδος και βάρος και ορίζει τον τόπο και την ημέρα της δημοπρασίας.

2. Η διακήρυξη τοιχοκολλάται, στην ορισμένη γι' αυτό θέση του Τελωνειακού Καταστήματος, με απόδειξη του υπαλλήλου που ενήργησε την τοιχοκόλληση και προτεινόμενη διατύπωση στο Κατάστημα της Δημοτικής ή Κοινωνικής Αρχής, στην οποία εδρεύει η Τελωνειακή Αρχή, καθώς επίσης μπορεί να δημοσιευτεί και σε περίληψη σε τοπική εφημερίδα, εάν υπάρχει.

3. Όταν πρόκειται για αζήτητα των Τελωνείων Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, περίληψη της διακήρυξης δημοσιεύεται σε δύο (2) τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες και σε εμφανές μέρος, η δε δαπάνη που απαιτείται γι' αυτό, καταβάλλεται από την πάγια προκαταβολή των Τελωνείων αυτών.

Άρθρο 46

1. Η δημοπρασία ενεργείται από την Τελωνειακή Αρχή την ημέρα που ορίστηκε, από την ενδέκατη πρωινή ώρα και μέχρι τη δωδέκατη μεσημβρινή στο Τελωνειακό Κατάστημα και παρατείνεται στην περίπτωση που δίνονται ανώτερες προσφορές. Οι διαγωνιζόμενοι έχουν δικαίωμα να εξετάσουν τα προς δημοπράτηση εμπορεύματα, που βρίσκονται στην αποθήκη του Τελωνείου.

2. Μετά την κατακύρωση στο όνομα του τελευταίου πλειοδότη παρακατατίθεται απ' αυτόν άμεσα το τέταρτο του εκπλειστηριάσματος και στη συνέχεια υπογράφονται τα πρακτικά της δημοπρασίας από τον τελευταίο πλειοδότη, τον εγγυητή και τον κήρυκα, η έγκριση δε της κατακύρωσης γίνεται από την αρμόδια Επιτροπή Εκποίησης, η οποία απαρτίζεται από τον Προϊστάμενο του Τελωνείου, τον Προϊστάμενο του Τμήματος Τελωνισμού και έναν υπάλληλο με ελεγκτικά καθήκοντα, που ορίζεται από τον Προϊστάμενο της Τελωνειακής Αρχής ή προκειμένου για Τελωνεία επιπέδου Τμήματος, από τον Προϊστάμενο αυτών και δύο άλλους Τελωνειακούς Υπαλλήλους, που ορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας.

Άρθρο 47

1. Μετά την έγκριση, ο Προϊστάμενος του Τελωνείου καλεί με έγγραφο τον υπερθεματιστή να καταθέσει το υπόλοιπο του εκπλειστηριάσματος, υποχρεώνεται δε αυτός, ύστερα από την καταβολή του ποσού αυτού, να προσδώσει στα εμπορεύματα οποιοδήποτε Τελωνειακό Προορισμό.

2. Εάν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει το πλειστηριάσμα, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την κοινοποίηση σε αυτόν της έγκρισης, ενεργείται αναπλειστηριασμός σε βάρος αυτού και του εγγυητή και η επί έλαττον διαφορά εισπράττεται με τα νόμιμα αναγκαστικά μέσα, που προβλέπονται από τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

3. Εάν, πριν από την καταβολή του πλειστηριάσματος από τον υπερθεματιστή, εμφανιστεί ο κύριος των εμπορευμάτων και ζητήσει να λάβουν Τελωνειακό προορισμό, θεωρείται άκυρη η δημοπρασία και διενεργούνται οι σχετικές με τον Τελωνειακό προορισμό διατυπώσεις.

4. Η μεταφορά των εμπορευμάτων στην αποθήκη, η αποσυσκευασία για επαλήθευση, η επανασυσκευασία και επανατοποθέτηση αυτών, ενεργείται υπό την επιστασία του Τελωνείου.

5. Μέσα σε τρεις (3) ημέρες από την καταβολή του εκπλειστηριάσματος, αυτό κατατίθεται στο αρμόδιο ταμείο με την έκδοση γραμμάτιου παραλαβής για παρακαταθήκη, στο όνομα του Προϊσταμένου του Τελωνείου, ο οποίος το παραλαμβάνει και το προσαρτά στο πρωτόκολλο αζητήτων με τα πρακτικά.

6. Εάν ο δικαιούχος εκπλειστηριάσματος προσκομίσει στην Τελωνειακή Αρχή μέσα σε ένα χρόνο από την κατάθεσή του, νόμιμο τίτλο, που να αποδεικνύει την κυριότητα των πωληθέντων αζητήτων εμπορευμάτων, η Τελωνειακή Αρχή αποστέλλει το γραμμάτιο στον αρμόδιο ταμία με έγγραφο, με το οποίο δίνει εντολή να αποδοθεί το ποσό που παρακατατέθηκε, αφαιρουμένων τυχόν εξόδων.

7. Αντίγραφο του εγγράφου αυτού με τα πρακτικά, προσαρτάται στο σχετικό πρωτόκολλο αζητήτων, για εξόφλησή του.

8. Εάν μέσα σε ένα χρόνο από την έκδοση του γραμμάτιου παρακαταθήκης δεν εμφανισθεί ο κύριος του πωληθέντος αζητήτου, ο Προϊσταμένος Τελωνείου αποστέλλει το γραμμάτιο σε δέκα (10) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας, στο Δημόσιο Ταμία, για να εισαχθεί ως Δημόσιο Έσοδο το ποσό που παρακατατέθηκε και εκδίδεται τακτικό γραμμάτιο παραλαβής.

9. Εμπορεύματα, που έχουν κηρυχθεί αζητήτη από Τοπικά Τελωνειακά Γραφεία, απαγορεύεται να εκποιηθούν από αυτά. Τα εμπορεύματα αυτά αποστέλλονται για πώληση στο πλησιέστερο Τελωνείο Α' ή Β' τάξης. Είναι δυνατή δε η αποστολή μόνο των σχετικών εγγράφων στις ως άνω αναφερόμενες Αρχές.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου και του άρθρου 46 του παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται και στην περίπτωση της εκποίησης εμπορευμάτων. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

11. Για τα εμπορεύματα που εκποιούνται από την Τελωνειακή Αρχή και που δεν παραλαμβάνονται από τον τελευταίο πλειοδότη, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την καταβολή του εκπλειστηριάσματος, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αζητήτων εμπορευμάτων του άρθρου 43 και επομένων του παρόντα Κώδικα.

12. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου, όταν πρόκειται για τα εμπορεύματα που, μετά την εκποίηση και καταβολή του εκπλειστηριάσματος, εγκαταείπονται στις Αποθήκες Αποταμίευσης, αυτά μεταφέρονται σε Αποθήκες υπό την διαχείριση του Τελωνείου.

Η δαπάνη της μεταφοράς εκπίπτει από το εκπλειστηρίασμα της νέας εκποίησης.

Άρθρο 48

1. Όταν μεταξύ των αζητήτων εμπορευμάτων υπάρχουν είδη που έχουν ευτελή αξία ή είδη που κατέστησαν άχρηστα λόγω βλάβης, βεβαιώνεται αυτό με λεπτομερές πρωτόκολλο, το οποίο υπογράφεται από τον Προϊσταμένο του Τελωνείου, έναν υπάλληλο με ελεγκτικά καθήκοντα και τον διαχειριστή της αποθήκης και στη συνέχεια καταστρέφονται, παρουσία αυτών.

2. Εάν πρόκειται για βρώσιμα είδη, την απαγόρευση ανάλωσής τους βεβαιώνει στο ίδιο πρωτόκολλο και γιατρός της αρμόδιας Υγειονομικής Αρχής, εφόσον δε δεν

υπάρχει, οποιοσδήποτε γιατρός.

3. Εάν τα εμπορεύματα υπόκεινται σε φθορά, οι οριζόμενες προθεσμίες στο άρθρο 43 του παρόντα Κώδικα μπορούν να συντομευθούν, κατά την κρίση της Τελωνειακής Αρχής.

4. Αζήτητα εμπορεύματα, τα οποία δεν έγινε δυνατόν να εκποιηθούν μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την επαλήθευσή τους, σε τρεις (3) διαφορετικές δημοπρασίες, οι οποίες απέχουν μεταξύ τους, τουλάχιστον κατά δέκα (10) ημέρες, θεωρούνται ως εγκαταλειμμένα και περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου.

Για τη συνδρομή των παραπάνω όρων της εγκατάλειψης, συντάσσεται πράξη στα οικεία Πρωτόκολλα από τον Προϊσταμένο του Τελωνείου και από αρμόδιο υπάλληλο, στον οποίο ανατέθηκαν ελεγκτικά καθήκοντα.

5. Τα εμπορεύματα που περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, επιτρέπεται να καταστρέφονται ή να διατίθενται, με την επιφύλαξη της διασφάλισης των Ιδίων Πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ελεύθερα από φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις για κάλυψη των αναγκών Δημοσίων Υπηρεσιών ή Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων. Με την ίδια επιφύλαξη, είναι δυνατόν να εκποιούνται τα παραπάνω είδη, ελεύθερα από φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις, μετά από προηγούμενη γνωμοδότηση Επιτροπής και ύστερα από γενικές ή ειδικές διαταγές του Υπουργείου Οικονομικών. Όταν πρόκειται για Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ή Γεωργικού Συνεταιρισμούς, που έχουν ανάγκη από βιόθεια, επιτρέπεται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η διάθεση των παραπάνω ειδών, με τίμημα που δεν μπορεί να υπερβεί το ένα δέκατο (1/10) της τιμής κοστολόγησης.

Η ανωτέρω Επιτροπή απαρτίζεται:

α) προκειμένου για Τελωνεία επιπέδου Διεύθυνσης από τον Προϊσταμένο της Τελωνειακής Αρχής, τον αρμόδιο Προϊσταμένο Τελωνισμού και τον ελεγκτή αζητήτων, κωλυούμενων δε αυτών, από τους νόμιμους αναπληρωτές τους.

β) προκειμένου για Τελωνείο άλλης βαθμίδας από τον Προϊσταμένο της αρμόδιας Τελωνειακής Αρχής και δύο άλλους Τελωνειακούς Υπαλλήλους, που ορίζονται με απόφαση του Προϊσταμένου της οικείας Τελωνειακής Περιφέρειας.

Η παράδοση των εμπορευμάτων αυτών στις Δημόσιες Υπηρεσίες ή Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, υπέρ των οποίων διατίθενται, γίνεται με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής, το οποίο αναγράφει λεπτομερώς τα είδη που παραδίονται σύμφωνα με τις δασμολογικές και εμπορευματολογικές διακρίσεις. Η διάθεση από τα Φιλανθρωπικά Ιδρύματα στη γενική κατανάλωση των ειδών αυτών απαγορεύεται πριν από την παρέλευση πενταετίας από την παραλαβή τους. Είδη που περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο 4, είναι δυνατόν να διατίθενται δωρεάν στους συνεταιρισμούς των Δημοσίων Υπαλλήλων, ελεύθερα από φορολογικές και λοιπές επιβαρύνσεις, ύστερα από έγκριση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 49

1. Εμπορεύματα για τα οποία προβλέπονται απαγορεύσεις ή περιορισμοί κατά την εισαγωγή τους, όταν κηρυχθούν αζητήτη και περιέλθουν στην κυριότητα του Δη-

μοσίου, επιτρέπεται κατ' εξαίρεση να εκποιούνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 48 του παρόντα Κώδικα, με όρους και διατυπώσεις που καθορίζονται .

2. με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού.

3. Οι διατάξεις του παρόντος για τα αζήτητα εμπορεύματα, εφαρμόζονται και σε περίπτωση κατάσχεσης ή μεσογγύησης, που διατάχθηκε από Πονικό Δικαστήριο, για εμπορεύματα που βρίσκονται στις Αποθήκες ή χώρους Προσωρινής Εναπόθεσης ή Αποταμίευσης, αν αυτή δεν αρθεί μέσα σε ένα χρόνο, από την επιβολή της ή από τη λήξη της Αποταμίευσης, όταν πρόκειται για αποταμιευμένα εμπορεύματα.

ΤΜΗΜΑ Ι' ΑΠΟΣΚΕΥΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Άρθρο 50

1. Οι επιβάτες που προέρχονται από τρίτη προς την Ευρωπαϊκή Ένωση χώρα οφείλουν να προσκομίζουν τις αποσκευές τους στην Τελωνειακή Αρχή εισόδου για εξέταση.

2. Η δήλωση του περιεχομένου των αποσκευών γίνεται προφορικά.

3. Είδη υποκείμενα σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις παραδίδονται στον επιβάτη μετά τον Τελωνισμό τους και την έκδοση του Αποδεικτικού Πληρωμής, υπό την επιφύλαξη της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 42 του παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 51

1. Τα υποκείμενα σε δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις είδη, που δεν είναι δυνατόν να τελωνισθούν κατά την άφιξή τους, παραδίδονται προς φύλαξη στην Τελωνειακή Αρχή, η οποία εκδίδει, μετά από προηγούμενη εξέτασή τους, Απόδειξη Παραλαβής.

2. Όσες από τις αποσκευές των επιβατών δεν παραληφθούν εντός σαράντα πέντε (45) ημερών από την παράδοσή τους στο Τελωνείο, εξετάζονται από την Τελωνειακή Αρχή και ενεργούνται τα προβλεπόμενα από το άρθρο 43 και επόμενα του παρόντος.

Η ανωτέρω προθεσμία είναι δυνατόν να παραταθεί κατά περίπτωση, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, μέχρι τρεις (3) μήνες, με απόφαση της οικείας Τελωνειακής Αρχής και εφόσον συντρέχουν ειδικοί προς τούτο λόγοι.

3. Οι αποσκευές των επιβατών είναι δυνατόν να διαμετακομίζονται, εφαρμοζόμενων ανάλογα των διατάξεων περί διαμετακόμισης.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ' ΕΥΦΛΕΚΤΕΣ ΥΛΕΣ

Άρθρο 52

Τα εισαγόμενα δοχεία ή δέματα, που περιέχουν εύφλεκτες, εκρηκτικές ή άλλες επικίνδυνες για την υγεία και το περιβάλλον ύλες και ουσίες, πρέπει να φέρουν ευδιάκριτη και ευανάγνωστη επιγραφή, που να δηλώνει το περιεχόμενο και την επικινδυνότητά τους. Οι μεταφορείς ή οι πράκτορες των εταιριών οφείλουν να δηλώνουν, με χωριστό σημείωμα, στην Τελωνειακή Αρχή την εισαγωγή των δοχείων ή δεμάτων αυτών, πριν την εκ-

φόρτωσή τους, άλλως υποπίπτουν σε απλή Τελωνειακή Παράβαση, τιμωρούμενη κατά τις διατάξεις του παρόντα Κώδικα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ Α' ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 53 Επιβολή του φόρου

Επιβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή προϊόντα, στο οινόπνευμα, στα αλκοολούχα ποτά και στα βιομηχανοποιημένα καπνά και καθορίζονται τα περί παραγωγής, μεταποίησης, κατοχής, κυκλοφορίας και ελέγχου των προϊόντων αυτών.

Άρθρο 54 Αντικείμενο του φόρου

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης υπάγονται τα προϊόντα του άρθρου 53, τα οποία παράγονται στο εσωτερικό της χώρας, προέρχονται από άλλα Κράτη - Μέλη ή εισάγονται στο εσωτερικό της χώρας.

Οι εισαγωγή νοείται η είσοδος των προϊόντων αυτών από τρίτες χώρες στο εσωτερικό της χώρας. Εάν όμως τα προϊόντα έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς κατά την είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας, η εισαγωγή τους λογίζεται ότι γίνεται τη στιγμή που εξέρχονται από αυτό το καθεστώς.

2. Με την επιφύλαξη των εθνικών και κοινοτικών διατάξεων όσον αφορά τα τελωνειακά καθεστώτα, θεωρείται ότι τελούν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης τα υποκείμενα στο φόρο αυτό προϊόντα που προέρχονται από ή προορίζονται για τρίτη χώρα ή εδάφη που αναφέρονται στην παραγράφο 4 του άρθρου αυτού εφόσον:

α) τελούν σε ένα από τα καθεστώτα αναστολής του άρθρου 84 παράγραφος 1 στοιχείο α΄ του κανονισμού ΕΟΚ 2913/1992 ή βρίσκονται σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, ή

β) αποστέλλονται από ένα Κράτος - Μέλος προς ένα άλλο μέσω χωρών ΕΖΕΣ, ή μεταξύ Κράτους - Μέλους και χώρας ΕΖΕΣ υπό το καθεστώς της κοινοτικής εσωτερικής διαμετακόμισης, ή μέσω μιας ή περισσότερων τρίτων χωρών εκτός ΕΖΕΣ, υπό την κάλυψη δελτίου TIR ή δελτίου ATA.

Όταν στην παραπάνω περίπτωση (β) χρησιμοποιείται το ενιαίο διοικητικό έγγραφο θα πρέπει:

- Να συμπληρώνεται σε αυτό ο κωδικός αριθμός της συνδυασμένης ονοματολογίας (Σ.Ο.) και να αναφέρεται σαφώς ότι πρόκειται για αποστολή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

- Ο παραλήπτης να αποστείλει για εκκαθάριση ένα αντίτυπο του ενιαίου διοικητικού εγγράφου με τις καταλληλες παρατηρήσεις, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπονται στο άρθρο 112.

Επί των εισαγόμενων και εξαγόμενων προϊόντων του άρθρου 53 εφαρμόζονται οι διατάξεις της συναφούς νομοθεσίας.

3. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής, εφόσον εξάγονται από εγκεκριμένο αποθηκευτή, επιτρέπεται να κυκλοφορούν υπό το καθεστώς αυτό μέχρι την έξοδό τους από το κοινοτικό έδαφος.

4. Θεωρούνται ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας τα προϊόντα που προέρχονται από τα ακόλουθα κοινοτικά εδάφη:

α) το νησί Ελιγολάνδη και το έδαφος του BUSINGEN της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

β) Το LIVIGNO, το CAMPIONE D' ITALIA και τα Ιταλικά ύδατα της λίμνης του Λουγκάνο, της Ιταλικής Δημοκρατίας,

γ) τη Θέουτα και Μελίλια του Βασιλείου της Ισπανίας,
δ) τα Κανάρια νησιά του Βασιλείου της Ισπανίας,
ε) τα υπερπόντια διαμερίσματα της Γαλλικής Δημοκρατίας,

στ) τα Αγγελονορμανδικά νησιά και

ζ) Τα νησιά Άαλαντ της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Οι περιπτώσεις (δ) και (ε) παύουν να ισχύουν από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την κατάθεση σχετικής δήλωσης του Βασιλείου της Ισπανίας ή της Γαλλικής Δημοκρατίας, για τα προϊόντα που θα περιλαμβάνονται στη δήλωση αυτή.

5. Θεωρούνται ως προϊόντα προερχόμενα από άλλα Κράτη - Μέλη και τα προϊόντα που προέρχονται από:

α) το Πριγκηπάτο του Μονακό

β) το JUNGHOLZ και MITTELBERG (KLEINES WALSERTAL),

γ) το νησί του Μαν και

δ) τον Άγιο Μαρίνο.

Άρθρο 55

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του τρίτου μέρους του παρόντα Κώδικα νοούνται ως:

α) «Καθεστώς Αναστολής»: το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή και κυκλοφορία των προϊόντων που τελούν υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

β) «Φορολογική Αποθήκη»: κάθε τόπος όπου παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής,

γ) «Εγκεκριμένος Αποθηκευτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει λάβει άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλω-

σης και βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη υπό καθεστώς αναστολής,

δ) «Έγγεγραμμένος Επιτηδεύματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως άδεια από τις αρμόδιες Αρχές να παραλαμβάνει κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος, Ωστόσο, ο εγγεγραμμένος επιτηδεύματίας δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα με αναστολή της καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης,

ε) «Μη Εγγεγραμμένος Επιτηδεύματίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, έχει όμως την ικανότητα κατά την άσκηση του επιτηδεύματός του να παραλαμβάνει περιστασιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τελούν υπό αναστολή όσον αφορά αυτόν το φόρο και προέρχονται από άλλο Κράτος - Μέλος. Ο επιτηδεύματίας αυτός δεν δύναται να κατέχει ή να αποστέλλει προϊόντα υπό αναστολή καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Ο μη εγγεγραμμένος επιτηδεύματίας οφείλει, προτού αποσταλούν τα προϊόντα, να εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στις αρμόδιες Αρχές.